

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.

MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 31. ledna 2017
Čj.MSP-87/2017-OJD-SPZ/1

Nejvyšší soud České republiky
Burešova 20
657 37 Brno

Obžalovaní MUDr. P. K., MUDr. K. K. (dříve P.), Ing. I. S., Ing. P. D., Ing. T. M., Ing. V. K., Ing. M. J., MUDr. J. Ř., MUDr. J. H., MUDr. D. R. a L. N., trestní řízení pro pokračující zločin **sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c), odst. 3 trestního zákoníku, pokračující zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, pokračující zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku - stížnost pro porušení zákona**

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. **podávám** v neprospěch obžalovaných:

- 1) MUDr. P. K.
- 2) MUDr. K. K. (dříve P.)
- 3) Ing. I. S.
- 4) Ing. P. D.
- 5) Ing. T. M.
- 6) Ing. V. K.
- 7) Ing. M. J.

- 8) MUDr. J. Ř.
- 9) MUDr. J. H.
- 10) MUDr. D. R.
- 11) L. N.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 10. 2016, sp. zn. 6 To 106/2015, jako soudu odvolacího ve věcech vedených u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 21/2013 a 4 T 5/2015.

I. Procesní stav věci

A) Rozsudek Krajského soudu v Praze

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2015, č. j. 4 T 21/2013 – 31079, byli obžalovaní

- 1) MUDr. P. K.
- 2) MUDr. K. K. (dříve P.),
- 3) Ing. I. S., jako spolupracující obžalovaná podle § 178a odst. 1 trestního řádu,
- 4) Ing. P. D.,
- 5) Ing. T. M.,
- 6) Ing. V. K.,
- 7) Ing. M. J.,
- 8) MUDr. J. Ř., a
- 9) MUDr. J. H.,

uznání vinnými jednáním spočívajícím v tom, že

v období nejméně od srpna 2011 do 14.5.2012 v Kladně, Praze a dalších místech zejména Středočeského kraje, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek: „Gymnázium Hostivice – rekonstrukce gymnázia“, zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, „Rekonstrukce zámku Buštěhrad“, zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, „Stomatologický robot“, zadavatele Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537, „Vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno, a. s.“ zadavatele Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537, „Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku“ zadavatele – Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Podbrdská 269, Příbram, IČ: 270 85 031, „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje – Nemocnice Kutná Hora“, zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a. s., Nemocnice Středočeského kraje, „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“, zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391, „Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“ zadavatele Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, se sídlem V. Klementa 147, Mladá Boleslav, IČ: 272 56 456,

obž. MUDr. K. K. (dále též jako P.), jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a **obž. MUDr. P. K.**, s částečným pracovním úvazkem v oblastních nemocnicích Středočeského kraje, tedy Oblastní nemocnici Kladno, a. s., Oblastní nemocnici Kolín, a. s., Oblastní nemocnici Příbram, a. s., Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, a. s., a Oblastní nemocnici Benešov, a. s., fakticky oba m.j. za využití ovládací smlouvy uzavřené mezi Oblastní nemocnicí Kladno, a. s., na straně jedné a Oblastními nemocnicemi Kolín, Příbram, Mladá Boleslav a Benešov, nemocnicemi Středočeského kraje, a smluv o poradenství uzavřených vždy mezi Oblastní nemocnicí Kladno na straně jedné a uvedenými Oblastními nemocnicemi Středočeského kraje na straně druhé a vzhledem k zavedenému faktickému fungování a řízení oblastních nemocnic Středočeského kraje, a. s., společně rozhodovali a řídili chod těchto nemocnic v oblasti plánovaných investičních akcí, a to jak v oblasti výstavby, tak v oblasti technologického vybavení, tedy nejen že měli k těmto plánovaným investicím informace, ale fakticky rozhodovali, kdy se která investiční akce má předložit k projednání či schválení statutárním orgánům oblastních nemocnic Středočeského kraje, konkrétně Oblastní nemocnice Kladno, a. s., Oblastní nemocnice Příbram, a. s., Oblastní nemocnice Kolín, a. s., Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a současně oba měli přístup k informacím o průběhu a podmínkách zadávacích řízení zadavatele Středočeský kraj a jako ti, kdo koordinovali a řídili trestnou činnost, se předem dohodli, kterému soutěžiteli v souvislosti se zadáním konkrétních veřejných zakázek sjednají výhodu, spočívající v tom, že jeho zástupci umožní se podílet na stanovení rozsahu veřejné zakázky případně též technické

specifikaci požadovaných dodávek v rámci veřejné zakázky, zprostředkovali mu kontakt na zástupce pořadatele zadávacího řízení, kterým byla spol. ML Compet, a. s., v případě zadavatelů Oblastní nemocnice Středočeského kraje a ERINYES, s. r. o., v případě zadavatele Středočeský kraj, v obou případech zastoupené oddělené trestně stíhanou L. N., jednající za spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, jako jediný člen představenstva a fakticky vystupující též za spol. ERINYES, s. r. o., IČ: 284 88 075, jehož byla spol. ML Compet, a. s., do 18. 1. 2012 jediným společníkem, obě společnosti se sídlem Revoluční 655/1, Praha 1, jakožto pořadatelů veřejných zakázek, vždy na základě uzavřené mandátní smlouvy se zadavatelem, kdy jmenované N. dávali obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. instrukce ohledně postupu při ovlivnění průběhu těchto veřejných zakázek, tak jak bylo výše popsáno, a jmenovaná představitelka administrátorské společnosti na základě těchto instrukcí a dohody s obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. sjednala výhodu vždy předem vybranému soutěžiteli tím, že mu umožnila podílet se na tvorbě zadávací dokumentace stanovením si podmínek pro uchazeče tak, aby vyhovovala takto předem vybranému soutěžiteli, poskytovala mu informace o průběhu konkrétního zadávacího řízení, jako např. o počtu přihlášených uchazečů, umožnila mu sestavovat odpovědi na dodatečné dotazy dalších uchazečů a též na zdůvodnění případného vyloučení dalších uchazečů, v případě užších výběrových řízení, kde k omezení počtu účastníků docházelo losem, pak přesně nezjištěným způsobem za využití služeb spol. VE-ZAK, s. r. o., zajistila, aby byli vybráni předem domluvení uchazeči. Obžalovaní MUDr. K. a MUDr. K. věděli a byli srozuměni s tím, že tak jednají na úkor dalších potencionálních soutěžitelů, vše s úmyslem opatřit takto předem vybranému soutěžiteli prospěch spočívající v samotném získání veřejné zakázky, nejméně finančně vyčíslené v podobě čistého zisku z následné realizace takové zakázky, ale též v podobě zajištění práce pro zaměstnance soutěžitele, zvyšováním obratu firmy, upevnění postavení na trhu apod., přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat pro sebe, případně též pro další osoby, majetkový prospěch ve formě finanční hotovosti ve výši odpovídající cca 10% z následně vysoutěžené ceny, který si po jeho převzetí mezi sebou rozdělili a vzájemné role si při jednání s předem vybranými zástupci soutěžitele rozdělili tak, že MUDr. K. K. vždy jednala a konkrétní podmínky sjednání výhody a výše požadované úplaty dohodla se zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku staveb, a MUDr. Petr K. jednal vždy s takto předem vybraných zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku technologií, kdy v souvislosti s konkrétními, shora popsáním způsobem ovlivněnými zadávacími řízeními, pro sebe, případně pro další osoby po jednotlivých zástupcích soutěžitelů požadovali v dále popsanych skutcích celkem 51.000.000 Kč, kdy z této celkové částky skutečně převzali 41.000.000 Kč, přičemž zbytek již slíbeného úplatku do částky 51.000.000 Kč nestihli převzít z důvodu jejich zadržení Policií ČR dne 14. 5. 2012;

obž. Ing. I. S., jako jednatelka spol. FISA, s. r. o., se sídlem Ctiborova 407, Kladno, IČ: 475 41 733, **obž. Ing. P. D.**, jako generální ředitel a člen představenstva spol. Konstruktiva Branko, a. s., IČ: 186 296 28, **obž. Ing. T. M.**, jako obchodní ředitel spol. Konstruktiva Branko, a. s., IČ: 186 296 28, **obž. Ing. V. K.**, jako člen představenstva spol. POHL cz, a. s., IČ: 256 06 468, **obž. Ing. M. J.**, jako místopředseda představenstva spol. PURO-KLIMA, a. s., se sídlem Štěchovická 2266/2, Praha 10, IČ: 001 49 331, **obž. MUDr. J. Ř.**, jako jednatel společnosti HOSPIMED, spol. s r. o., se sídlem Malešická 2251/51, Praha 3, IČ: 006 76 853, **obž. MUDr. J. H.**, jako projektový

manažer společnosti B. Braun Medical, s. r. o., se sídlem V parku 2335/20, Praha 4, IČ: 485 86 285, každý samostatně jako zástupce předem vybraného soutěžitele, v souvislosti se zadáním vždy konkrétní dále popsané veřejné zakázky, přijali nabídku obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K., za součinnosti zástupce administrátorské společnosti na sjednání výhody spočívající v tom, že se podíleli na stanovení rozsahu veřejné zakázky, případně též technické specifikace požadovaných dodávek v rámci konkrétní veřejné zakázky, dále, že vešli přímo či zprostředkovaně v kontakt s pořadatelem zadávacího řízení, kterým byla spol. ML Compet, a. s., v případě zadavatelů Oblastní nemocnice Středočeského kraje a ERINYES, s. r. o., v případě zadavatele Středočeský kraj, a ve spolupráci s tímto pořadatelem se podíleli na tvorbě zadávací dokumentace v části stanovení si podmínek pro uchazeče, s úmyslem získat prospěch pro společnost, kterou zastupovali ve formě předpokládaného čistého zisku z následné realizace zakázky, či podílení se na ní ve formě subdodávek, kdy za zprostředkování popsané výhody v souvislosti se zadáním konkrétní veřejné zakázky obž. S., obž. D., obž. Ing. K., obž. Ing. J., obž. MUDr. Ř. a obž. MUDr. H. vždy slíbili a také poskytli úplatek ve formě finanční hotovosti, určené mimo jiné pro obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K., a to konkrétně tak, že

1) obžalování MUDr. K. K., MUDr. P. K., Ing. I. S. a Ing. V. K., jako organizovaná skupina

obž. MUDr. K. K., obž. MUDr. P. K., oba bez oficiální vazby na Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, jako zadavatele podlimitní veřejné zakázky na stavební práce, vyhlášené v užším řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci: „Gymnázium Hostivice – Rekonstrukce gymnázia“, s předpokládaným omezením počtu zájemců na 5 losem, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 9. 9. 2011 pod evidenčním číslem 6006506502001, avšak oba obžalovaní s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení, a odděleně trestně stíhaná L. N., jednající za společnost ERINYES, s. r. o., IČ: 284 88 075, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, která byla Středočeským krajem pověřena pořádáním uvedeného zadávacího řízení, se předem v Kladně, případně na jiných místech Středočeského kraje dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění mimo jiné pro MUDr. K. K. a MUDr. P. K. ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, a podle této dohody následně nejpozději v září 2011 oslovila obž. MUDr. K. K. s vědomím a souhlasem obž. MUDr. P. K. a zástupce administrátorské společnosti obžalovanou **Ing. I. S.** s nabídkou sjednání této výhody pro společnost POHL cz, a. s., IČ: 256 06 468, se sídlem Nádražní 25, Roztoky, tak, aby se tato společnost stala vítězem daného zadávacího řízení za požadovanou odměnu ve formě majetkového prospěchu v přesně neurčené výši mimo jiné pro obž. MUDr. K. a MUDr. K., a poté, co obž. Ing. I. S. po společné dohodě s **obž. Ing. V. K.,** jako členem představenstva společnosti POHL cz, a. s., s touto nabídkou zvýhodnění v rámci zadávacího řízení za poskytnutí majetkového prospěchu pro mimo jiné obž. MUDr. K. a MUDr. K. společně souhlasili, obž. MUDr. K. K. a MUDr. P. K. za využití zástupkyně administrátora zakázky společně zajistili výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení společnosti POHL cz, a. s., na úkor všech

ostatních potencialních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že samostatně trestně stíhaná obž. N. přesně nezjištěným způsobem, za využití spol. VE-ZAK, s. r. o., IČ: 286 00 983, kterou za tím účelem najala pro omezení počtu uchazečů losem, sjednala a zajistila ovlivnění průběhu omezení počtu zájemců losováním tak, aby v něm byli vylosováni předem určenými zájemci, konkrétně společnost POHL cz, a. s., a další čtyři společnosti, jednající s ní po vzájemné dohodě, konkrétně spol. PEGISAN, s. r. o., KONSTRUKTIVA BRANKO, a. s., STAVITELSTVÍ KLDNO, spol. s r. o., INGBAU CZ, s. r. o., dále umožnili obž. Ing. I. S. a Ing. V. K. přímo se podílet na podobě zadávací dokumentace, konkrétně ve stanovení podmínek pro uchazeče a poskytli jí další potřebné informace k tomu, aby společnost POHL cz, a. s., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, následně byla nabídka společnosti POHL cz, a. s. s nabídkovou cenou 26.620.126 Kč bez DPH, tedy 31.944.151,20 Kč včetně DPH, skutečně dne 13. 12. 2011 Radou Středočeského kraje na základě doporučení hodnotící komise vybrána jako nejvýhodnější, přičemž konkrétní výši finančního plnění, požadovaného jako odměna pro obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. za ovlivnění uvedeného zadávacího řízení ve prospěch společnosti POHL cz, a. s., sdělila obž. MUDr. K. K. přímo obž. Ing. I. S. nejpozději dne 6. 1. 2012 ve své kanceláři v Oblastní nemocnici Kladno, a. s., nemocnici Středočeského kraje, kdy požadovala 2.800.000 Kč, obž. Ing. S. společně podle vzájemné dohody s Ing. K. s těmito požadavky souhlasili a po uzavření smlouvy o dílo mezi Středočeským krajem a společností POHL cz, a. s., na realizaci předmětné veřejné zakázky, tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, dne 10. 1. 2012 v době kolem 09.00 hod na adrese S., S. – K., předala obž. Ing. S. finanční hotovost, na kterou se složili rovným dílem s obž. K., v požadované výši 2.800.000 Kč obž. MUDr. P. K., který ji převezl do místa svého bydliště, kde si ji s obž. MUDr. K. K. rozdělili, a dne 16. 1. 2012 v době kolem 13:00 hod. v ul. R.1, P., v sídle spol. ERINYES, s. r. o., předala obž. Ing. S. finanční hotovost, na kterou se opět složili rovným dílem s obž. K., v požadované výši 200.000 Kč zástupci administrátorské společnosti, kdy uvedeného jednání se obžalovaní dopustili s úmyslem získat prospěch mimo jiné ve formě finančně vyjádřitelného čistého zisku pro dodavatele, tedy společnost POHL cz, a. s., z realizace této zakázky po zohlednění daně z příjmu právnických osob ve výši nejméně 1.097.501 Kč.

2) obžalování MUDr. K. K., MUDr. P. K., Ing. I. S., Ing.

P. D., Ing. T. M., jako organizovaná skupina

v době nejpozději od června 2011 do 14. 5. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech zejména Středočeského kraje v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „Rekonstrukce zámku Buštěhrad“ zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, zadané v užším řízení podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 11.9.2011, a zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 22. 7. 2011 pod registračním číslem 600 628 390 2001, která měla být hrazena z Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, financovaného z prostředků Evropské unie, nejprve **obž. MUDr. K. K. a obž. MUDr. P. K.**, přestože nebyli v žádném zjevném formálním vztahu ke Středočeskému kraji jako zadavateli této veřejné zakázky, měli však silné osobní vazby na odděleně trestně stíhaného

obž. MUDr. D. R., hejtmana Středočeského kraje, jako zástupce tohoto zadavatele veřejné zakázky, a díky nim měli přístup k informacím o průběhu zadávacího řízení a možnost jeho ovlivnění, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci o veřejnou zakázku pro sebe a další osoby, včetně hejtmana, žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, kdy hejtman a člen Rady Středočeského kraje předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání této veřejné zakázky, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice, a podle této dohody, kdy obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. byli těmi, kdo celé jednání organizovali a řídili, prostřednictvím **obž. Ing. I.S.**, kterou o své dohodě a úmyslu zvýhodnit vybraného zájemce oba informovali a která měla mít pro svoji společnost FISA, s. r. o., se sídlem Ctiborova 407, Kladno, z následné realizace rekonstrukce zámku Buštěhrad též prospěch ve formě subdodávek pro vítěze zadávacího řízení a jejíž role spočívala ve zprostředkování kontaktů mezi obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. a dalšími v úvahu přicházejícími osobami z řad předem vybraného uchazeče, kontaktovali obž. **Ing. P. D.**, generálního ředitele a člena představenstva společnosti **Konstruktiva Branko, a. s.**, se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, IČ: 186 29 628, jemuž nabídli zajištění výhry v tomto zadávacím řízení pro společnost Konstruktiva Branko, a. s., za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě úplatku v tehdy ještě přesně neurčené výši pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K. a také pro další osoby, včetně hejtmana Středočeského kraje jako zástupce zadavatele, a když obž. Ing. D. s jejich nabídkou vyslovil souhlas, obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. společně s odděleně trestně stíhanou L. N., zastupující společnost ERINYES, s. r. o., se sídlem Revoluční1, Praha 1, (nyní Aveza, s. r. o.), pověřenou Středočeským krajem pořádáním uvedeného zadávacího řízení, zajistili společně obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení **společnosti Konstruktiva Branko, a. s.**, na úkor všech ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že L. N. na pokyn obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. umožnila obž. Ing. P. D. a **obž. Ing. T. M.**, jako obchodnímu řediteli společnosti Konstruktiva Branko, a. s., který byl o ovlivnění tohoto zadávacího řízení nejpozději v této chvíli informován obž. Ing. D., přímo se podílet na podobě zadávací dokumentace a poskytla jim veškeré potřebné informace k tomu, aby tato společnost podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se vítězem zadávacího řízení, takže účast dalších soutěžitelů se stala čistě formální, a to zejména tím, že zástupkyně společnost ERINYES, s. r. o., opět podle pokynů obž. MUDr. K. K. a obž. MUDr. P. K. ovlivnila průběh omezení počtu zájemců stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení, tj. profesních, kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti tak, aby stanovené podmínky vyhovovaly zejména již vybrané společnosti Konstruktiva Branko, a. s., dále obž. Ing. P. D. a obž. Ing. T. M. zprostředkovali kontakt na Ing. P. N., REAL GARANT, se sídlem Ústí nad Labem, Pivovarská 1513/1, jako zástupci projekční kanceláře ARIA, s. r. o., Kladno, zpracovávající pro Středočeský kraj projektovou dokumentaci na rekonstrukci zámku Buštěhrad, včetně výkazů výměr a položkového rozpočtu, přičemž této projekční kanceláři současně obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. doporučili společnost Konstruktiva Branko, a. s., jako subdodavatele pro zpracování výkazů výměr a položkového rozpočtu, přičemž obž. Ing. D. a obž. Ing. M. po předchozí domluvě minimálně s obž. K. K. a s vědomím obž. MUDr. K. a obž. Ing. S. sami nechali pro společnost ARIA, s. r. o., zpracovat výkaz výměr, včetně položkového rozpočtu k projektu rekonstrukce zámku Buštěhrad s předpokládanou cenou zakázky ve výši přibližně 218.000.000 Kč, včetně

DPH, která však neodpovídala zpracovanému projektu a byla úmyslně navýšena, avšak společnost ARIA, s. r. o., tento položkový rozpočet sama přepracovala tak, aby odpovídal skutečnosti, obvyklým cenám a projektové dokumentaci zpracované touto společností a Středočeskému kraji poté předala projektovou dokumentaci s přepokládanou reálnou cenou zakázky ve výši přibližně 161.000.000 Kč, včetně DPH, proto obž. Ing. P. D. a obž. Ing. T. M. po předchozí dohodě s obž. MUDr. K. K. a zástupkyní společnost ERINYES, s. r. o., a s vědomím obž. MUDr. K. a obž. Ing. S. v úmyslu opět navýšit přepokládanou cenu této veřejné zakázky tak, aby nabídková cena společnosti Konstruktiva Branko, a. s., v jimi ovlivněném zadávacím řízení mohla být co nejvyšší a bylo tak odčerpáno z rozpočtu Středočeského kraje a evropských fondů jimi původně předpokládané množství finančních prostředků, ale přesto nižší než ostatních zájemců, kteří předložili úmyslně ještě vyšší nabídky, jak bude dále uvedeno, rozpočet projektu rekonstrukce opět mimo jiné doprojektováním vybavení interiérů objektu účelově navýšili až na částku přibližně 218.000.000 Kč, včetně DPH, ačkoliv si byli všichni obžalovaní vědomi toho, že výkaz výměr a položkový rozpočet, odevzdaný Středočeskému kraji společností ARIA, s. r. o., je reálný a správný a odpovídá projektové dokumentaci, přičemž zároveň všichni tito obžalovaní věděli, že v této účelově navýšené podobě neodpovídající skutečnosti bude rozpočet rekonstrukce zámku Buštěhrad předložen Středočeským krajem ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, financovaného z prostředků Evropské unie, tento navýšený rozpočet předložili Středočeskému kraji jako údajně správný, odpovídající obvyklým cenám a projektové dokumentaci, poté obž. Ing. P. D. a obž. Ing. T. M. připravili nabídky do zadávacího řízení i za ostatní čtyři zbylé soutěžitele, tj. společnosti Moravostav, a. s., Subterra, a. s., PSG – International, a. s., a BAK stavební společnost, a. s, resp. v součinnosti s nimi tak, aby tyto nabídky byly vyšší než nabídka společnosti Konstruktiva Branko, a. s., a tyto ve stanoveném termínu odevzdali, následně byla dne 28. 2. 2012 nabídka společnosti Konstruktiva Branko, a. s., s nabídkovou cenou zakázky 178.932.974 Kč bez DPH, tedy 214.719.569 Kč včetně DPH, skutečně vyhodnocena jako nejvýhodnější tak, jak bylo výše popsáním způsobem mezi obžalovanými předem dohodnuto, a po skončení zadávacího řízení byla kompletní dokumentace této zmanipulované veřejné zakázky, včetně účelově navýšeného výkazu výměr a všech ostatních dokladů vyhotovených obžalovanými předložena nejpozději dne 28. 3. 2012 zadavatelem ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, registrovanému projektu č. CZ.1.15/2.2.00/3a.01457, s názvem projektu Rekonstrukce zámku Buštěhrad s předpokládanou výší dotace 166.521.048,60 Kč, financované z rozpočtu Evropské unie, přičemž od počátku výše popsaného jednání byl obž. Ing. P. D. po dohodě nejméně s obž. MUDr. K. K. a s vědomím obž. MUDr. K. domluven s obž. Ing. I. S. na tom, že její společnost FISA, s. r. o., se bude na realizaci zakázky rekonstrukce zámku Buštěhrad podílet formou subdodávek pro společnost Konstruktiva Branko, a. s., za což přispěje rovným dílem na odměnu ve formě finanční hotovosti, tj. úplatku za ovlivnění zadávacího řízení ve prospěch společnosti Konstruktiva Branko, a. s., pro obž. MUDr. K. K., obž. MUDr. P. K. a další osoby, včetně hejtmana Středočeského kraje, kdy obž. MUDr. K. konkretizovala výši požadovaného úplatku obž. Ing. I. S. nejpozději dne 2. 2. 2012 částkou ve výši 24.000.000 Kč, splatnou po podpisu smlouvy o dílo mezi Středočeským krajem a společností Konstruktiva Branko, a. s., ze které měli obžalovaní K. i podle předchozí dohody obdržet částku 11.000.000 Kč. K realizaci této dohody pak začalo postupně docházet nejméně od 12. 3. 2012, kdy obž. Ing. P. D. společně s obž. Ing. I. S. shromáždili u obž. Ing. S. rovným dílem částku ve výši 14.000.000 Kč jako první splátku úplatku,

kterou dne 14. 5. 2012 obž. Ing. P. D. odvezl do areálu Nemocnice Kladno, kde se sešel s obž. Ing. S. a společně poté v kanceláři ředitelky nemocnice obž. MUDr. K. předali obž. MUDr. K. K. tuto finanční hotovost ve výši 14.000.000 Kč jako zálohu ze slíbené odměny v celkové výši 24.000.000 Kč za ovlivnění předmětné veřejné zakázky, určené mimo jiné pro ni, obž. MUDr. P. K. a hejtmána Středočeského kraje, tuto finanční hotovost pak obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. společně převezli do místa svého bydliště na adrese R., V A. P., kde provedli její dělení, následně byli obžalovaní zadrženi Policií ČR a k předání zbylé, již slíbené části odměny tak již nedošlo a stejně tak nedošlo k předání odměny ve formě úplatku ve výši 400.000 Kč zástupkyni společnost ERINYES, s. r. o., obžalovaným Ing. D. a obž. Ing. S. rovněž z důvodu jejich zadržení, přičemž obžalovaní jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného přepokládaného **čistého zisku pro dodavatele**, tj. firmu Konstruktiva Branko, a. s., z realizace zakázky rekonstrukce zámku Buštěhrad ve výši nejméně 9.410.758 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob. Vzhledem k výše popsanému zvýhodnění jednoho z dodavatelů v souvislosti s touto veřejnou zakázkou by v případě realizace rekonstrukce podle uzavřené smlouvy o dílo vznikla investorovi, tj. Středočeskému kraji škoda ve výši nejméně 16.242.512 Kč, odpovídající rozdílu mezi cenou obvyklou zjištěnou znaleckým posudkem z oboru stavebnictví znaleckého ústavu ÚRS Praha, a. s., a úmyslně navýšenou cenou podle uzavřené smlouvy o dílo na podkladě zmanipulovaných dokladů, a obžalovaní zároveň současně věděli a byli srozuměni s tím, že popsaným jednáním by byly na základě nepravdivých podkladů předložených při žádosti o schválení dotace v případě uzavření smlouvy o dotaci nesprávně a neoprávněně vyčerpány a použity finanční prostředky ke škodě rozpočtu Evropské unie, a to ve výši 166.521.048,60 Kč, přičemž k realizaci této veřejné zakázky ke dni podání obžaloby nedošlo, zejména z důvodů výše popsaných a následného zadržení obžalovaných Policií ČR;

3) obž. MUDr. P. K.

obž. MUDr. P. K. v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „Stomatologický robot“ jako veřejné zakázky malého rozsahu podle ust. § 18 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 11. 9. 2011, zadavatele Oblastní nemocnice Kladno, nemocnice Středočeského kraje (dále zkráceně ON Kladno), Vančurova 1548, IČ: 272 56 537, za něhož jednal, pravděpodobně v Kladně a v Praze sjednal společnosti B. Braun Medical, s. r. o., se sídlem V Parku 2335/20, Praha 4, IČ: 485 86 285, výhodu spočívající v tom, že nejprve po předchozí dohodě o možnosti ovlivnění průběhu zadání této veřejné zakázky v přesně nezjištěné době v roce 2011 nabídl a umožnil zástupci uvedené společnosti MUDr. J. H., jehož vědomá přímá či nepřímá účast na ovlivnění této zakázky však nebyla vyšetřováním prokázána, aby sám zpracoval technickou specifikaci požadovaného systému stomatologického robota tak, aby vyhovovala možnostem společnosti B. Braun Medical, s. r. o., a tuto specifikaci následně obž. MUDr. P. K. použil jako součást zadávací dokumentace v rámci výzvy jednotlivým soutěžitelům ze dne 16. 10. 2011, přičemž na pokyn obž. MUDr. P. K. byly v rámci této veřejné zakázky, dosud přesně nezjištěnou osobou jednající za zadavatele, vyzvány k podání nabídek vedle společnosti B. Braun Medical, s. r. o., společnosti JANDA-DENTAL, s. r. o., Husova 2708,

Louny a 2T engineering, s. r. o., V. P. Čkalova 502/14, Praha 6, jejichž účast v zadávacím řízení byla čistě formální z důvodu, že obě tyto společnosti obž. MUDr. P. K. nechal vyzvat k podání nabídek na základě informace od společnosti B. Braun Medical, s. r. o., že jako další uchazeči o předmětnou veřejnou zakázku mají být osloveni právě tyto společnosti, když společnost JANDA-DENTAL, s. r. o., jednala se společností B. Braun Medical ve shodě a o získání zakázky od Oblastní nemocnice fakticky neusilovala, když danou technologii posléze jako subdodavatel dodala právě společnosti B. Braun Medical, s. r. o., obž. MUDr. P. K. navíc jako člen hodnotící komise takto jednal v úmyslu zvýhodnit společnost B. Braun Medical, s. r. o., jako soutěžitele na úkor dalších potencionálních dodavatelů, k čemuž také došlo, když nabídka společnosti B. Braun Medical, s. r. o., s nabídkovou cenou ve výši 1.998.550 Kč, včetně DPH, následně byla vybrána jako nejvýhodnější a veřejná zakázka byla této společnosti zadána, která tím získala prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku z realizace této zakázky po zohlednění daně z příjmu právnických osob ve výši nejméně 106.598 Kč.

4) obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K. a Ing. M. J., jako organizovaná skupina

obž. MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje (dále zkráceně ON Kladno), **obž. MUDr. P. K.**, jako náměstek Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537, a zároveň i člen hodnotící komise, tedy oba jako zástupci této nemocnice, v Kladně, v Praze, případně též na dalších místech Středočeského kraje, se předem dohodli a rozdělili si své role při ovlivnění zadání veřejné zakázky na dodávky v otevřeném řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci „Vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělení rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno, a. s.“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 1. 12. 2011 pod evidenčním číslem 700000002207, jejímž zadavatelem byla tato nemocnice, a odděleně stíhaná L. N., která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K. jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním této veřejné zakázky, podle této předchozí dohody obž. MUDr. K. s vědomím a souhlasem obž. MUDr. K. nejpozději v listopadu 2011 vešel v osobní kontakt s **obž. Ing. M. J.**, místopředsdou představenstva společnosti PURO-KLIMA, a. s., Štěchovická 2266/2, Praha 10, IČ: 001 49 331, kterému nabídl možnost zvýhodnění společnosti PUROKLIMA, a. s., v uvedeném zadávacím řízení tak, aby se tato společnost stala jeho vítězem, a to za požadovanou odměnu ve formě majetkového prospěchu jako úplatek mimo jiné pro obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K., a poté, co obž. J. tuto nabídku akceptoval, zajistili obž. MUDr. P. K. a obž. MUDr. K. a odděleně trestně stíhaná obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. PURO-KLIMA, a. s., na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že L. N. podle pokynu obžalovaných MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru na trhu ČR zabývající se

tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek, a obž. Ing. M. J. jako zástupci uchazeče spol. PURO-KLIMA, a. s., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti PURO-KLIMA, a. s., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost PURO-KLIMA, a. s., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, a tak nabídka společnosti PURO-KLIMA, a. s., s nabídkovou cenou 25.370.013,90 Kč, včetně DPH, byla skutečně dne 27. 1. 2012 vyhodnocena jako nejvýhodnější, kdy obž. K. byl členem komise pro hodnocení nabídek, a zadavatel s ní tak uzavřel smlouvu kupní na dodávky zdravotnické technologie, kdy obž. MUDr. P. K., s vědomím a souhlasem obž. MUDr. K. K. nejpozději dne 7. 3. 2012 ve své kanceláři v Oblastní nemocnici Kladno, a. s., nemocnici Středočeského kraje, konkretizoval obž. M. J. výši požadovaného úplatku za zvýhodnění společnosti PURO KLIMA, a. s., v uvedeném zadávacím řízení na částku ve výši nejméně 2.000.000 Kč v hotovosti, určeného mimo jiné pro obž. MUDr. K. a MUDr. K., a následně po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a společností PURO-KLIMA, a. s., tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, obž. MUDr. P. K. osobně od obž. M. J. převzal dne 26. 3. 2012 kolem 20:00 hod. v Praze, v obchodním centru Metropole Zličín, finanční hotovost ve výši 2.000.000 Kč, kterou pak převezl do místa svého bydliště na adrese R., P., V A., kde si takto získané finanční prostředky v souladu s jejich předchozí dohodou rozdělil s obž. MUDr. K., kdy obžalovaní dále jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě získání předmětné zakázky a tím mimo jiné faktického upevnění obchodního postavení dodavatele spol. PURO-KLIMA, a. s., obecně na trhu a v příslušném zdravotnickém zařízení;

5) obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K., Ing. M. J., jako organizovaná skupina

v době nejpozději od srpna 2011 do 16. 2. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech Středočeského kraje, **obž. MUDr. K. K.**, jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a **obž. MUDr. P. K.**, s částečným pracovním úvazkem m.j. i v Oblastní nemocnici Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje (dále zkráceně ON Příbram), v Praze, v Kladně, event. na dalších místech Středočeského kraje, kteří z pozice svých funkcí a vzhledem k zavedenému faktickému fungování a řízení oblastních nemocnic Středočeského kraje, a. s., společně rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele – Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Podbrdská 269, Příbram, IČ: 270 85 031, a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení veřejné zakázky na dodávky, vyhlášené jako otevřené řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci „Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 2. 9. 2011 pod evidenčním číslem 60064804, financované ve výši 85% z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, podporované aktivity – zavádění moderních technologií a dalších inovací, pořízení vybavení s ohledem na zvýšení a zajištění kvality poskytovaných služeb, a ve výši 15%

z vlastních zdrojů zadavatele, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, a odděleně trestně stíhaná L. N., která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K., jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním této veřejné zakázky, podle této předchozí dohody obž. MUDr. K. s vědomím a souhlasem obž. MUDr. K. nejpozději v září 2011 oslovil **obž. M. J.** jako místopředsedu představenstva společnosti **PUROKLIMA, a. s.**, IČ: 001 49 331, se sídlem Štěchovická 2266/2, Praha 10, s nabídkou sjednání této výhody pro společnost, kterou zastupuje, tak, aby se tato společnost stala vítězem daného zadávacího řízení za požadovanou odměnu ve formě úplatku, a poté, co obž. M. J. s touto nabídkou souhlasil, zajistili obž. MUDr. P. K. a MUDr. K. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. PURO-KLIMA, a. s., na úkor všech ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že L. N. podle pokynu obžalovaných MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru na trhu ČR, zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek, a obž. Ing. M. J. jako zástupci uchazeče spol. PURO-KLIMA, a. s., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti PURO-KLIMA, a. s., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost PURO-KLIMA, a. s., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, a tak nabídka společnosti PURO-KLIMA, a. s., s nabídkovou cenou 45.888.366 Kč, včetně DPH, byla skutečně dne 17. 10. 2011 vyhodnocena jako nejvýhodnější, přičemž konkrétní výši finančního plnění, požadovaného jako odměna za ovlivnění uvedeného zadávacího řízení ve prospěch společnosti PURO-KLIMA, a. s., sdělil obž. MUDr. P. K. obž. M. J. nejpozději dne 5. 12. 2011, a to ve výši 4.000.000 Kč, určenou pro obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K., obž. M. J. s tímto požadavkem souhlasil a po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a společností PURO-KLIMA, a. s., na realizaci předmětné veřejné zakázky, tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, předal osobně obž. MUDr. P. K. sjednanou finanční hotovost ve dvou splátkách, a to dne 19. 12. 2011 v Praze – Zličíně ve výši 2.000.000 Kč a dne 27. 12. 2011 v Praze na náměstí Republiky také ve výši 2.000.000 Kč, kdy obž. MUDr. P. K. převzatou finanční hotovost vždy odvezl do místa svého bydliště R., V A., okr. P., kde se rozdělil s obž. MUDr. K. K., přičemž po skončení zadávacího řízení byla kompletní dokumentace veřejné zakázky, včetně dokladů o výše uvedeným způsobem ovlivněném zadávacím řízení vyhotovených zástupcem pořadatele předložena v říjnu 2011 ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, registrovanému projektu č. CZ.1.15/3.2.00/62.01250 s názvem projektu Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku, podle smlouvy o dotaci č. S/0004/RRSC/2012, uzavřené dne 25.1.2011 mezi Regionální radou regionu Soudržnosti Střední Čechy a Oblastní nemocnicí Příbram se schválenou výší dotace 38.218.569,55 Kč financované z rozpočtu Evropské unie, kdy dosud byly proplaceny příjemci dotace finanční prostředky ve výši 28.678.581,80 Kč, a to Ministerstvem pro místní rozvoj jako

část prostředků odpovídajících podílu prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ČR na předfinancování výdajů, které měly být následně kryty z rozpočtu Evropské unie podle § 44 odst. 2 písm. f) zákona č. 218/2000 Sb., k čemuž již z důvodu pozastavení certifikace Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR z důvodu výše uvedeného ovlivnění veřejné zakázky nedošlo, kdy obžalovaní jednali dále v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele spol. PURO-KLIMA, a. s., z realizace předmětné veřejné zakázky, činil podle znaleckého posudku nejméně 89.370 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

6) – 7) obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K., MUDr. J. Ř., jako organizovaná skupina

v době nejpozději od září 2011 do 16. 2. 2012 v Kladně, v Praze a na dalších místech Středočeského kraje, **obž. MUDr. K. K.**, jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, na základě ovládací smlouvy a smlouvy o poradenské činnosti řídila mj. Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje (dále zkráceně ON Kolín), a **obž. MUDr. P. K.**, jako koordinátor pro vznik neziskových organizací Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a současně Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, oba fakticky rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele – Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391, a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacích řízení veřejných zakázek na dodávky, vyhlášené v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2011, na akce „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje, Nemocnice Kutná Hora“ (bod 6), zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 21. 11. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 7000000001079 a „Technologie pro objekt SO 04 – Pávilon N – Oblastní nemocnice Kolín“ (bod 7), zveřejněné v informačním systému o

Veřejných zakázkách 26. 9. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 60065707, a v případě této veřejné zakázky financované ve výši 85% z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, prioritní osy – Integrovaný rozvoj území, oblast podpory – rozvoj měst, a ve výši 15% z vlastních zdrojů zadavatele, kdy tento způsob financování byl obžalovaným MUDr. K. a MUDr. K. předem znám, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou mimo jiné pro sebe po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázek bez DPH, a odděleně stíhaná L. N. přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K. jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním těchto veřejných zakázek, tedy podle této předchozí dohody obž. MUDr. K., s vědomím a souhlasem obž. MUDr. P., nejpozději v září 2011 kontaktoval **obž. MUDr. J. Ř.**, jednatele společnosti HOSPIMED, spol.

s r. o., se sídlem Malešická 2251/51, Praha 3, IČ: 006 76 853, jemuž nabídl zajištění výhry v zadávacím řízení pro jím zastupovanou společnost za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě finanční hotovosti jako úplatku, jejíž výše se bude odvíjet od vysoutěžené ceny zakázek, určené mimo jiné pro obž. MUDr. K. a MUDr. K., a když obž. MUDr. Ř. s jejich nabídkou souhlasil, zajistili obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. a odděleně trestně stíhaná N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. HOSPIMED, s. r. o., na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že L. N. podle pokynu obžalovaných MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k těmto veřejným zakázkám tak, že úmyslně stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru na trhu v ČR zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek, a obž. MUDr. J. Ř. jako zástupci uchazeče spol. HOSPIMED, s. r. o., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti HOSPIMED, s. r. o., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost HOSPIMED, s. r. o., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, konkrétně v zadávacím řízení „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje – Nemocnice Kutná Hora, s nabídkovou cenou zakázky 12.677.260 Kč bez DPH, tedy 15.212.712 Kč včetně DPH, a v zadávacím řízení „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“, s nabídkovou cenou zakázky 117.428.670 Kč bez DPH, tedy 130.580.297 Kč včetně DPH, a v souvislosti se zadáním těchto veřejných zakázek uchazeči HOSPIMED, s. r. o., poddle předchozí dohody obž. MUDr. Ř. předal obž. MUDr. K. ve dvou postupných splátkách finanční hotovost, konkrétně tak, že dne 27. 12. 2011 v době kolem 12:00 hod v restauraci – pizzerii, umístěné v 1. patře, ul. Revoluční 1, Praha 1, předal obž. MUDr. Ř. zálohu ve výši nejméně 4.000.000 Kč obž. MUDr. K. a dne 10.2.2012 v době kolem 12.00 hod opět v restauraci – pizzerii, umístěné v 1. patře, ul. Revoluční 1, Praha 1, předal obž. MUDr. Ř. doplatek ve výši nejméně 8.000.000 Kč obž. MUDr. K., kdy částečně tato finanční hotovost byla v bankovkách měny Kč a částečně měny EUR, jako slíbenou odměnu za ovlivnění a zadání předmětných veřejných zakázek, určenou mimo jiné pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K., tuto finanční hotovost pak obž. MUDr. Petr K. převezl do místa společného bydliště obž. K. a obž. K., na adrese V A. R., P., kde se rozdělil s obž. MUDr. K., přičemž po skončení zadávacího řízení na akci „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“ byla kompletní dokumentace této veřejné zakázky, včetně dokladů o výše uvedeným způsobem ovlivněném zadávacím řízení, vyhotovených obžalovanými nebo dosud nezjištěnými osobami podle jejich pokynů, zadavatelem nejpozději v prosinci 2011 předložena ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, název projektu „Rekonstrukce a modernizace objektu SO 04 – pavilon N – v Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje“, č. projektu CZ.1.15/3.2.00/33.00691, financované ze Strukturálních fondů Evropské unie, přičemž na základě uzavřené smlouvy o poskytnutí dotace ze dne 28. 5. 2010 mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy jako poskytovatelem dotace a Oblastní nemocnicí Kolín, a. s., nemocnicí Středočeského kraje jako příjemcem dotace, měly být příjemci dotace poskytnuty finanční prostředky pouze na část rekonstrukce, a to

technologického vybavení v celkové výši 110.465.120 Kč, kdy dosud byly proplaceny příjemci dotace na tuto konkrétní zakázku finanční prostředky ve výši 29.796.016,40 Kč, a to Ministerstvem pro místní rozvoj ČR jako část prostředků odpovídající podílu prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu České republiky na předfinancování výdajů, které měly být následně kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie podle § 44 odst. 2 písm. f) zák. č. 218/2000 Sb., k čemuž již z důvodu pozastavení certifikace Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR z důvodu výše uvedeného ovlivnění veřejné zakázky nedošlo, kdy obžalovaní jednali dále v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele společnost HOSPIMED, s. r. o., z realizace předmětných veřejných zakázek činil podle znaleckého posudku nejméně 3.381.847,55 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

8) obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K. a MUDr. J. H. jako organizovaná skupina

v době nejpozději od listopadu 2011 do 3. 5. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech Středočeského kraje, **obž. MUDr. K. K.** jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje na základě ovládací smlouvy a smlouvy o poradenské činnosti řídila mj. Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, a. s. (dále ON Mladá Boleslav), a **obž. MUDr. P. K.** jako koordinátor pro vznik neziskových organizací Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje a současně Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, fakticky rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele – Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, se sídlem V. Klementa 147, Mladá Boleslav, IČ: 272 56 456, a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení veřejné zakázky na dodávky, vyhlášené v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2011 resp. do 31. 3. 2012, na akci „Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 22. 12. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, resp. dne 25. 1. 2012 jako opravné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 103906, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, a že za toto jednání budou mimo jiné pro sebe po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve

výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky bez DPH, a odděleně trestně stíhaná L. N. přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K., jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ 276 27 136, pověřené pořádáním těchto veřejných zakázek, podle této předchozí dohody nejpozději v říjnu 2011 obž. MUDr. K. kontaktoval **obž. MUDr. J. H.**, projektového manažera společnosti **B. Braun Medical, s. r. o.**, se sídlem V Parku 2335/20, Praha 4, IČ: 485 86 285, jemuž nabídl zajištění výhry v zadávacím řízení pro jím zastupovanou společnost za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě finanční hotovosti jako úplatku, jejíž výše se bude odvíjet od vysoutěžené ceny zakázky, určené mimo jiné pro obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K., a když obž. MUDr. H. s jejich nabídkou souhlasil, zajistili obž.

MUDr. K. a MUDr. K. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. B. Braun Medical, s. r. o., na úkor všech ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že L. N. podle pokynu obžalovaných MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že úmyslným stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru na trhu v ČR zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek, a obž. MUDr. J. H. jako zástupci uchazeče spol. B. Braun Medical, s. r. o., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti B. Braun Medical, s. r. o., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost B. Braun Medical, s. r. o. podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, následně byla dne 24. 2. 2012 nabídka společnosti B. Braun Medical, s. r. o., s nabídkovou cenou zakázky 68.204.259,21 Kč bez DPH, tedy 81.845.111 Kč včetně DPH, skutečně vyhodnocena jako nejvýhodnější, jak bylo výše popsáným způsobem mezi obžalovanými předem dohodnuto, a po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a vybraným uchazečem spol. B. Braun Medical, s. r. o., tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, předal podle předchozí společné dohody obž. MUDr. H. dne 25. 4. 2012, v době kolem 08:00 hod., v kanceláři užívané MUDr. P. K. v Oblastní nemocnici Kladno, a. s., nemocnici Středočeského kraje, se sídlem Vančurova 1548, Kladno, budova G, přízemí, obžalovanému MUDr. Petru K. finanční hotovost ve výši 6.200.000 Kč jako slíbenou odměnu za ovlivnění a zadání předmětné veřejné zakázky, určenou mimo jiné pro obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K., tuto finanční hotovost pak obž. MUDr. P. K. převezl do místa společného bydliště obž. K. a obž. K. na adrese V A., R., P., kde se rozdělil s obž. MUDr. K., kdy obžalovaní dále jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele spol. B. Braun Medical, s. r. o., z realizace předmětné veřejné zakázky činil podle znaleckého posudku nejméně 3.963.936 Kč, po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

Tímto jednáním obžalovaní:

MUDr. P. K. a MUDr. K. K.:

MUDr. K. pokračujícím jednáním popsáným pod body 1) – 8) výroku, resp. MUDr. K. pokračujícím jednáním popsáným pod body 1), 2) a 4) – 8) výroku

a) získali a v bodě 2) výroku chtěli získat pro jiného celkový čistý prospěch z veřejných zakázek ve výši nejméně MUDr. K. 18.050.010,- Kč a MUDr. K. 17.943.412 Kč,

b) žádali majetkový prospěch ve formě úplatku v celkové výši 51.000.000 Kč a z toho skutečně přijali majetkový prospěch ve formě úplatku v celkové výši 41.000.000 Kč,

c) jednáním popsaným pod bodem 2) výroku by způsobili škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 16.242.512 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázky nedošlo z důvodu zadržení obžalovaných Policií ČR,

d) pokračujícím úmyslným jednáním popsaným pod body 2), 5 a 7) výroku hodlali způsobit podílením se na vyhotovení nepravdivých dokladů vztahujícím se k výdajům rozpočtu Evropské unie nesprávným použitím finančních prostředků z tohoto rozpočtu celkem škodu ve výši nejméně 315.204.738,15 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení trestné činnosti popsané ve výrokové části;

Ing. I. S.:

pokračujícím jednáním popsaným pod body 1) a 2) výroku

a) jednáním popsaným pod bodem 1) výroku získala pro sebe a jiného a jednáním popsaným pod bodem 2) výroku chtěla získat pro sebe a jiného celkový čistý prospěch z veřejných zakázek ve výši nejméně 10.508.259 Kč,

b) jednáním popsaným pod bodem 2) výroku by způsobila škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 16.242.512 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázky nedošlo z důvodu odhalení této trestné činnosti,

c) pokračujícím jednáním popsaným pod body 1) – 2) výroku slíbila či poskytla úplatek jinému v celkové výši 27.400.000 Kč,

d) jednáním popsaným pod bodem 2) výroku hodlala dále způsobit či byla minimálně srozuměna s tím, že může způsobit výše popsanou manipulaci s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 166.521.048,60 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

Ing. P. D.:

jednáním popsaným pod bodem 2) výroku

a) pro sebe a jiného chtěl získat čistý prospěch z této veřejné zakázky ve výši nejméně 9.410.758 Kč,

b) Středočeskému kraji chtěl způsobit škodu úmyslným předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 16.242.512 Kč, k realizaci zakázky však nedošlo z důvodu odhalení této trestné činnosti,

c) slíbil a poskytl úplatek jinému v celkové výši 24.400.000 Kč,

d) hodlal dále způsobit výše popsanou manipulací s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 166.521.048,60 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

Ing. T. M.:

jednáním popsaným pod bodem 2) výroku

a) pro sebe a jiného chtěl získat čistý prospěch z této veřejné zakázky ve výši nejméně 9.410.758 Kč,

b) Středočeskému kraji chtěl způsobit škodu úmyslným předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 16.242.512 Kč, k realizaci zakázky však nedošlo z důvodu odhalení této trestné činnosti,

c) hodlal dále způsobit výše popsanou manipulací s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 166.521.048,60 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

Ing. V. K.:

jednáním popsaným pod bodem 1) výroku

a) pro sebe a jiného získal čistý prospěch z této veřejné zakázky ve výši nejméně 1.097.501 Kč,

b) poskytl jinému úplatek v celkové výši 3.000.000 Kč,

Ing. M. J.:

pokračujícím jednáním popsaným pod body 4) a 5) výroku

a) pro sebe a jiného získal čistý prospěch z obou veřejných zakázek v celkové výši nejméně 89.370 Kč,

b) poskytl jinému úplatek v celkové výši nejméně 6.000.000 Kč,

c) jednáním popsaným pod bodem 5) výroku hodlal způsobit výše popsanou manipulací s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 38.218.569,55 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této trestné činnosti,

MUDr. J. Ř.:

pokračujícím jednáním popsaným pod body 6) a 7) výroku

a) pro sebe a jiného získal čistý prospěch z veřejných zakázek v celkové výši nejméně 3.381.847 Kč,

b) poskytl jinému úplatek v celkové výši nejméně 12.000.000 Kč,

c) jednáním popsaným pod bodem 7) výroku hodlal způsobit výše popsanou manipulací s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 110.465.120 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

MUDr. J. H.:

jednáním popsaným pod bodem 8) výroku

a) pro sebe a jiného získal čistý prospěch z veřejné zakázky v celkové výši nejméně 3.963.936 Kč,

b) poskytl jinému úplatek v celkové výši nejméně 6.200.000 Kč,

t e d y

obž. MUDr. P K.

pod body 1) – 8) rozsudečného výroku společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchal jako člen hodnotící komise, pořadatel veřejné soutěže a jako člen organizované skupiny a takovým činem dále získal pro jiného značný prospěch a za těchto okolností žádal a přijal majetkový prospěch, **pod bodem 2)** se dále dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby byla takovým činem způsobena značná škoda, čehož se dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod body 2), 5) a 7) rozsudečného výroku společným jednáním se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu a ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obž. MUDr. K. K.

pod body 1), 2) a 4) – 8) rozsudečného výroku společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednala některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchala jako člen hodnotící komise, pořadatel veřejné soutěže a jako člen organizované skupiny a takovým činem dále získala pro jiného značný prospěch a za těchto okolností žádala a přijala majetkový prospěch, **v bodě 2)** se dále dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo ke způsobení takovým činem značné škody, čehož se obžalovaná dopustila v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod body 2), 5) a 7) rozsudečného výroku společným jednáním se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obž. Ing. I. S.

pod body 1) a 2) rozsudečného výroku společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednala některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchala jako člen organizované skupiny a takovým činem získala pro sebe a jiného značný prospěch, **v bodě 2) výroku** se dále dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo ke způsobení takovým činem značné škody, čehož se obžalovaná dopustila v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod body 1) a 2) rozsudečného výroku jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu slíbila a poskytla úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a takový čin spáchala vůči úřední osobě,

pod bodem 2) rozsudečného výroku společným jednáním se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obž. Ing. P. D.

pod bodem 2) rozsudečného výroku se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjedná některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchá jako člen organizované skupiny a takovým činem získá pro sebe a jiného značný prospěch a způsobí takovým činem značnou škodu, čehož se obžalovaný dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem 2) rozsudečného výroku jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu slíbil a poskytl úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a takový čin spáchal vůči úřední osobě,

pod bodem 2) rozsudečného výroku společným jednáním se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obž. Ing. T. M.

pod bodem 2) rozsudečného výroku dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjedná některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchá jako člen organizované skupiny a takovým činem získá pro sebe a jiného značný prospěch a způsobí takovým činem značnou škodu, čehož se obžalovaný dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem 2) rozsudečného výroku společným jednáním se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obž. Ing. V. K.

pod bodem 1) rozsudečného výroku společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchal jako člen organizované skupiny a takový činem získal pro sebe a jiného značný prospěch,

pod bodem 1) rozsudečného výroku jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu poskytl úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch,

obž. Ing. M. J.

pod body 4) a 5) rozsudečného výroku společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchal jako člen organizované skupiny,

pod body 4) a 5) rozsudečného výroku jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu poskytl úplatek,

pod bodem 5) rozsudečného výroku společným jednáním se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obž. MUDr. J. Ř.

pod body 6) a 7) rozsudečného výroku společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchal jako člen organizované skupiny a takový činem získal pro sebe a jiného značný prospěch,

pod body 6) a 7) rozsudečného výroku jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu slíbil a poskytl úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch,

pod bodem 7) rozsudečného výroku společným jednáním se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obž. MUDr. J. H.

pod bodem 8) rozsudečného výroku společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchal jako člen organizované skupiny a takový činem získal pro sebe a jiného značný prospěch,

pod bodem 8) rozsudečného výroku jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu slíbil a poskytl úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch.

Jednání obž. MUDr. P. K. pak bylo v rozsudku právně kvalifikováno jako pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a jako pokračující zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání obž. MUDr. K. K. bylo kvalifikováno jako pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1

trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a jako pokračující zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání obž. Ing. I. S. bylo kvalifikováno jako pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku a zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání obž. Ing. P. D. bylo kvalifikováno jako zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku a zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve

spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání obž. Ing. T. M. bylo kvalifikováno jako zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve

spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání obž. Ing. V. K. bylo kvalifikováno jako zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a jako zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Jednání obž. Ing. M. J. bylo kvalifikováno jako pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku a zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání obž. MUDr. J. Ř. bylo kvalifikováno jako pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a jako zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Jednání obž. MUDr. J. H. bylo kvalifikováno jako zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a jako zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Obž. MUDr. P. K. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem; podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku mu byl uložen i trest propadnutí majetku v rozsahu výrokem rozsudku specifikovaném.

Obž. MUDr. K. K. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazena do věznice s dozorem; podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku jí byl uložen i trest propadnutí majetku v rozsahu výrokem rozsudku specifikovaném.

Obž. Ing. I. S. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 58 odst. 4 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků; podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let; kromě toho jí byl uložen i peněžitý trest, včetně stanovení náhradního trestu odnětí svobody, a rovněž trest zákazu v rozsudku specifikované činnosti.

Obž. Ing. P. D. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem; dále pak podle § 70 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, v rozsudku specifikované, dále pak trest peněžitý, včetně stanovení náhradního trestu odnětí svobody, a rovněž trest zákazu v rozsudku specifikované činnosti.

Obž. Ing. T. M. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen k úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem; kromě toho mu byl uložen trest peněžitý, včetně stanovení náhradního trestu odnětí svobody.

Obž. Ing. V. K. byl podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků; podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let, dále pak trest peněžitý, včetně stanovení náhradního trestu odnětí svobody, a rovněž trest zákazu v rozsudku specifikované činnosti.

Obž. Ing. M. J. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, kromě toho mu byl uložen i trest propadnutí majetku v rozsahu ve výroku rozsudku specifikovaném, a rovněž trest zákazu v rozsudku specifikované činnosti.

Obž. MUDr. J. Ř. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, a dále pak trest peněžitý, včetně stanovení náhradního trestu odnětí svobody, a rovněž trest zákazu v rozsudku specifikované činnosti.

Obž. MUDr. J. H. byl podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků; podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let; dále pak byl uložen i trest peněžitý, včetně stanovení náhradního trestu odnětí svobody.

Dalším **rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2015, č. j. 4 T 5/2015 – 31598**, byli obžalovaní **MUDr. D. R. a L. N.** (jejichž věc předtím byla z věci sp. zn. 4 T 21/2013 vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí), uznáni vinnými jednáním spočívajícím v tom, že

v období nejméně od srpna 2011 do 14. 5. 2012 v Kladně, v Praze a na dalších místech zejména Středočeského kraje, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek: **„Gymnázium Hostivice – Rekonstrukce gymnázia“**, zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, **„Rekonstrukce zámku Buštěhrad“**, zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, **„Vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno, a. s.“** zadavatele Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537, **„Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku“** zadavatele – Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Podbrdská 269, Příbram, IČ: 270 85 031, **„Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora“**, zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, **„Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“**, zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391, **„Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“** zadavatele Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, se sídlem V. Klementa 147, Mladá Boleslav, IČ: 272 56 456, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391,

obž. MUDr. D. R. jako hejtman Středočeského kraje a člen Rady Středočeského kraje schvaloval materiály týkající se investičních akcí oblastních nemocnic Středočeského kraje předkládaných Radě Středočeského kraje, jako výkonnému orgánu jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady oblastních nemocnic Středočeského kraje, akciových společností, a též přímo sám předkládal materiály týkající se žádostí o dotace na jednotlivé investiční akce pro oblastní nemocnice Středočeského kraje do Rady Středočeského kraje, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek zadavatelů oblastní nemocnice Středočeského kraje, akciových společností a zadavatele Středočeského kraje, jejichž průběh byl ve všech uvedených případech ovlivněn vždy ve prospěch jednoho z předem vybraných soutěžitelů za toto jednání v samostatném řízení nepravomocně odsouzenými MUDr. K., MUDr. K. a obžalovanou N. níže popsaným způsobem, přičemž o průběhu ovlivnění těchto veřejných zakázek za úplatky MUDr. R. věděl, byl s tím srozuměn a sám svým utvrzováním MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání popsané trestné činnosti a současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání veřejných zakázek, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování těchto investic, tedy jako úřední osoba v souvislosti s konkrétními ovlivněnými a dále popsanými zadávacími řízeními si po vzájemné dohodě nechal slíbit od obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. převzetí celkem částky 22.011.186 Kč, přičemž z této slíbené částky od obou jmenovaných skutečně převzal finanční hotovost ve výši 16.011.186 Kč jako svůj podíl z úplatků, které předtím převzali obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. od zástupců soutěžitelů za ovlivněná zadávací řízení, zbytek jeho podílu z již slíbeného úplatku do částky 22.011.186 Kč nestihl převzít z důvodu jeho zadržení Policií ČR dne 14. 5. 2012,

obž. L. N., jednající za spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, jako jediný člen představenstva a fakticky vystupující též za spol. ERINYES, s. r. o., IČ: 284 88 075, jejímž byla spol. ML Compet, a. s., do 18. 1. 2012 jediným společníkem, obě společnosti se sídlem Revoluční 655/1, Praha 1, jakožto pořadatelů veřejných zakázek, vždy na základě uzavřené mandátní smlouvy se zadavatelem, se řídila instrukcemi, které jí dávali MUDr. K. a MUDr. K. ohledně postupu při ovlivnění průběhu těchto veřejných zakázek, jak je popsáno níže, a která na základě těchto instrukcí a dohody s MUDr. K. a MUDr. K. sjednala výhodu vždy předem vybranému soutěžiteli tím, že mu umožnila podílet se na tvorbě zadávací dokumentace stanovením si podmínek pro uchazeče tak, aby vyhovovala takto předem vybranému soutěžiteli, poskytovala mu informace o průběhu konkrétního zadávacího řízení, jako např. o počtu přihlášených uchazečů, umožnila mu sestavovat odpovědi na dodatečné dotazy dalších uchazečů a též na zdůvodnění případného vyloučení dalších uchazečů, v případě užších výběrových řízení, kde k omezení počtu účastníků docházelo losem, pak přesně nezjištěným způsobem za využití služeb spol. VE-ZAK, s. r. o., zajistila, aby byli vybráni předem domluvení uchazeči, a v souvislosti se zadáním takto ovlivněných veřejných zakázek v některých případech i sama žádala od zástupců soutěžitelů majetkový prospěch v podobě finanční hotovosti, kdy celkem pro sebe a další neustanovenou osobu či osoby požadovala 600.000 Kč, přičemž z této celkové částky skutečně převzala nejméně 200.000 Kč.

Na páchání popsané trestné činnosti se dále podíleli také za toto jednání v samostatném řízení nepravomocně odsouzení MUDr. K. K., MUDr. P. K., Ing. I. S., Ing. P. D., Ing. T. M., Ing. V. K., Ing. M. J., MUDr. J. Ř. a MUDr. J. H. MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a MUDr. P. K., s částečným pracovním úvazkem v oblastních nemocnicích Středočeského kraje, tedy Oblastní nemocnici Kladno, a. s., Oblastní nemocnici Kolín, a. s., Oblastní nemocnici Příbram, a. s., Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, a. s., a Oblastní nemocnici Benešov, a. s., fakticky oba m.j. za využití ovládací smlouvy uzavřené mezi Oblastní nemocnicí Kladno, a. s., na straně jedné a Oblastními nemocnicemi Kolín, Příbram, Mladá Boleslav a Benešov, nemocnicemi Středočeského kraje, a smluv o poradenství, uzavřených vždy mezi Oblastní nemocnicí Kladno na straně jedné a uvedenými Oblastními nemocnicemi Středočeského kraje na straně druhé, a vzhledem k zavedenému faktickému fungování a řízení oblastních nemocnic Středočeského kraje, a. s., společně rozhodovali a řídili chod těchto nemocnic v oblasti plánovaných investičních akcí, a to jak v oblasti výstavby, tak v oblasti technologického vybavení, tedy nejen že měli k těmto plánovaným investicím informace, ale fakticky rozhodovali, kdy se která investiční akce má předložit k projednání či schválení statutárním orgánům oblastních nemocnic Středočeského kraje, konkrétně Oblastní nemocnice Kladno, a. s., Oblastní nemocnice Příbram, a. s., Oblastní nemocnice Kolín, a. s., Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnic Středočeského kraje, a současně oba pak využili své úzké osobní vazby a vlivu na hejtmana Středočeského kraje MUDr. D. R. a tím získali přístup k informacím o průběhu a podmínkách zadávacích řízení zadavatele Středočeský kraj a jako ti, kdo koordinovali a řídili trestnou činnost, se předem dohodli, kterému soutěžiteli v souvislosti se zadáním konkrétních veřejných zakázek sjednají výhodu spočívající v tom, že jeho zástupci umožní se podílet na stanovení rozsahu veřejné zakázky případně též technické specifikaci požadovaných dodávek v rámci veřejné zakázky, zprostředkovali mu kontakt na zástupce pořadatele zadávacího řízení, kterým byla spol. ML Compet, a. s., v případě

zadavatelů Oblastní nemocnice Středočeského kraje a ERINYES, s. r. o., v případě zadavatele Středočeský kraj, v obou případech zastoupené obž. L. N., a předem vybranému soutěžiteli umožnili ve spolupráci s tímto pořadatelem se podílet na tvorbě zadávací dokumentace, kdy věděli, že tak jednájí na úkor dalších potencionálních soutěžitelů a s úmyslem opatřit takto předem vybranému soutěžiteli prospěch spočívající v samotném získání veřejné zakázky, nejméně finančně vyčíslený v podobě čistého zisku z následné realizace takové zakázky, ale též v podobě zajištění práce pro zaměstnance soutěžitele, zvyšování obratu firmy, upevnění postavení na trhu apod., přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat pro sebe, případně též pro obž. MUDr. D. R., majetkový prospěch ve formě finanční hotovosti ve výši odpovídající cca 10 % z následně vysoutěžené ceny, který si po jeho převzetí mezi sebou rozdělili a vzájemné role si při jednání s předem vybranými zástupci soutěžitele rozdělili tak, že MUDr. K. K. vždy jednala a konkrétní podmínky sjednání výhody a výše požadované úplaty dohodla se zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku staveb, a MUDr. P. K. jednal vždy s takto předem vybraným zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku technologií, kdy v souvislosti s konkrétními ovlivněnými zadávacími řízeními, pro sebe, případně pro obž. MUDr. D. R. po jednotlivých zástupcích soutěžitelů požadovali v dále popsaných skutečích celkem 51.000.000 Kč, kdy z této celkové částky skutečně převzali 41.000.000 Kč, přičemž zbytek již slíbeného úplatku do částky 51.000.000 Kč nestihli převzít z důvodu jejich zadržení Policií ČR dne 14. 5. 2012.

Ing. I. S., jako jednatelka spol. FISA, s. r. o., se sídlem Ctiborova 407, Kladno, IČ: 475 41 733, Ing. P. D., jako generální ředitel a člen představenstva spol. Konstruktiva Branko, a.s., IČ: 186 296 28, Ing. T. M., jako obchodní ředitel spol. Konstruktiva Branko, a. s., IČ: 186 296 28, Ing. V. K., jako člen představenstva spol. POHL cz, a. s., IČ: 256 06 468, Ing. M. J., jako místopředseda představenstva spol. PURO-KLIMA, a. s., se sídlem Štěchovická 2266/2, Praha 10, IČ: 001 49 331, MUDr. J. Ř., jako jednatel společnosti HOSPIMED, spol. s r. o., se sídlem Malešická 2251/51, Praha 3, IČ: 006 76 853, MUDr. J. H., jako projektový manažer společnosti B. Braun Medical, s. r. o., se sídlem V parku 2335/20, Praha 4, IČ: 485 86 285, každý samostatně jako zástupce předem vybraného soutěžitele, v souvislosti se zadáním vždy konkrétní dále popsané veřejné zakázky, přijali nabídku MUDr. K. a obž. MUDr. K., za součinnosti obž. N., na sjednání výhody spočívající v tom, že se podíleli na stanovení rozsahu veřejné zakázky, případně též technické specifikace požadovaných dodávek v rámci konkrétní veřejné zakázky, dále, že vešli přímo či zprostředkovaně v kontakt s pořadatelem zadávacího řízení, kterým byla spol. ML Compet, a. s., v případě zadavatelů Oblastní nemocnice Středočeského kraje, a ERINYES, s. r. o., v případě zadavatele Středočeský kraj, a ve spolupráci s tímto pořadatelem se podíleli na tvorbě zadávací dokumentace v části stanovení si podmínek pro uchazeče s úmyslem získat prospěch pro společnost, kterou zastupovali ve formě předpokládaného čistého zisku z následné realizace zakázky, či podílení se na ní ve formě subdodávek, kdy za zprostředkování popsané výhody v souvislosti se zadáním konkrétní veřejné zakázky Ing. S., Ing. D., Ing. K., Ing. J., MUDr. Ř. a MUDr. H. vždy slíbili a také poskytli úplatek ve formě finanční hotovosti určené pro MUDr. K., MUDr. K. a ve většině případů i pro obž. MUDr. R. a případně obž. N., a to konkrétně tak, že

1) obžalovaná L. N. tvořící organizovanou skupinu s nepravomocně v samostatném řízení odsouzenými MUDr. K. K., MUDr. P. K., Ing. I. S. a Ing. V. K.

MUDr. K. K. a MUDr. P. K., oba bez oficiální vazby na Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, jako zadavatele podlimitní veřejné zakázky na stavební práce, vyhlášené v užším řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci: „**Gymnázium Hostivice – Rekonstrukce gymnázia**“, s předpokládaným omezením počtu zájemců na 5 losem, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 9. 9. 2011 pod evidenčním číslem 6006506502001, avšak oba obžalovaní s osobní vazbou a vlivem na hejtmana Středočeského kraje MUDr. D. R., jako statutárního zástupce tohoto zadavatele a tím s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení, a **obž. L. N.**, jednající za společnost ERINYES, s. r. o., IČ: 284 88 075, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, která byla Středočeským krajem pověřena pořádáním uvedeného zadávacího řízení, se předem v Kladně, případně na jiných místech Středočeského kraje dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění pro MUDr. K. K. a MUDr. P. K. ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, pro L. N. v předem neupřesněné výši, a podle této dohody následně nejpozději v září 2011 oslovila obž. MUDr. K. K. s vědomím a souhlasem obž. MUDr. P. K. a obž. L. N. Ing. I. S. s nabídkou sjednání této výhody pro společnost POHL cz, a. s., IČ: 256 06 468, se sídlem Nádražní 25, Roztoky, tak, aby se tato společnost stala vítězem daného zadávacího řízení za požadovanou odměnu ve formě majetkového prospěchu v přesně neurčené výši pro MUDr. K., MUDr. K. a obž. L. N., a poté, co Ing. I. S. po společné dohodě s Ing. V. K., jako členem představenstva společnosti POHL cz, a. s., s touto nabídkou zvýhodnění v rámci zadávacího řízení za poskytnutí majetkového prospěchu pro MUDr. K., MUDr. K. a obž. N. společně souhlasili, MUDr. K. K., MUDr. P. K. a obž. L. N. společně zajistili výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení společnosti POHL cz, a. s. na úkor všech ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. přesně nezjištěným způsobem za využití spol. VE-ZAK, s. r. o., IČ: 286 00 983, kterou za tím účelem najala pro omezení počtu uchazečů losem, sjednala a zajistila ovlivnění průběhu omezení počtu zájemců losováním tak, aby v něm byli vylosování předem určení zájemci, konkrétně společnost POHL cz, a. s., a další čtyři společnosti jednající s ní po vzájemné dohodě, konkrétně spol. PEGISAN, s. r. o., KONSTRUKTIVA BRANKO, a. s., STAVITELSTVÍ KLADNO, spol. s r. o., INGBAU CZ, s. r. o., dále umožnili Ing. I. S. a Ing. V. K. přímo se podílet na podobě zadávací dokumentace, konkrétně ve stanovení podmínek pro uchazeče a poskytli jí další potřebné informace k tomu, aby společnost POHL cz, a. s. podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, následně byla nabídka společnosti POHL cz, a. s., s nabídkovou cenou 26.620.126 Kč bez DPH, tedy 31.944.151,20 Kč včetně DPH skutečně dne 13. 12. 2011 Radou Středočeského kraje na základě doporučení hodnotící komise vybrána jako nejvýhodnější, přičemž konkrétní výši finančního plnění, požadovaného jako odměna pro MUDr. K. a MUDr. K. za ovlivnění uvedeného zadávacího řízení ve prospěch společnosti POHL cz, a. s., sdělila MUDr. K. K. přímo Ing. I. S. nejpozději dne

6. 1. 2012 ve své kanceláři v Oblastní nemocnici Kladno, a. s., nemocnici Středočeského kraje, kdy požadovala 2.800.000 Kč, a **obž. N.** sdělila svůj požadavek na konkrétní výši odměny za ovlivnění zadávacího řízení přímo Ing. S. nejpozději dne 10. 1. 2012 v sídle společnosti ERINYES, s. r. o., kdy požadovala 200.000 Kč, Ing. S. společně podle vzájemné dohody s Ing. K. s těmito požadavky souhlasili a po uzavření smlouvy o dílo mezi Středočeským krajem a společností POHL cz, a. s., na realizaci předmětné veřejné zakázky, tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, dne 10. 1. 2012 v době kolem 09.00 hod na adrese S., S – K, předala Ing. S. finanční hotovost, na kterou se složili rovným dílem s Ing. K., v požadované výši 2.800.000 Kč MUDr. P. K.i, který ji převezl do místa svého bydliště ul. V A., R., . P., kde si ji s MUDr. K. K. rozdělili, a dne 16. 1. 2012 v době kolem 13:00 hod. v ul. Revoluční 1, Praha 1, v sídle spol. ERINYES, s. r. o., předala Ing. S. finanční hotovost, na kterou se opět složili rovným dílem s Ing. K., v požadované výši 200.000 Kč obž. L. N., kdy uvedeného jednání se obžalovaní dopustili s úmyslem získat prospěch mimo jiné ve formě finančně vyjádřitelného čistého zisku pro dodavatele, tedy společnost POHL cz, a. s., z realizace této zakázky po zohlednění daně z příjmu právnických osob ve výši nejméně 1.097.501 Kč,

2) obžalování MUDr. D. R. a L. N. tvořící organizovanou skupinu s nepravomocně v samostatném řízení odsouzenými MUDr. K. K., MUDr. P. K., Ing. I. S., Ing. P. D. a Ing. T. M.

v době nejpozději od června 2011 do 14. 5. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech zejména Středočeského kraje v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „**Rekonstrukce zámku Buštěhrad**“ zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, zadané v užším řízení podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 11. 9. 2011, a zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 22. 7. 2011 pod registračním číslem 600 628 390 2001, která měla být hrazena z Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, financovaného z prostředků Evropské unie, nejprve MUDr. K. K. a MUDr. P. K., přestože nebyli v žádném zjevném formálním vztahu ke Středočeskému kraji jako zadavateli této veřejné zakázky, měli však silné osobní vazby na MUDr. D. R., hejtmana Středočeského kraje, jako zástupce tohoto zadavatele veřejné zakázky, a díky nim měli přístup k informacím o průběhu zadávacího řízení a možnost jeho ovlivnění, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci o veřejnou zakázku pro sebe a MUDr. D. R. žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, kdy **obž. MUDr. D. R.** jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání trestné činnosti, přičemž současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání této veřejné zakázky, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice a podle této dohody, kdy MUDr. K. a MUDr. K. byli těmi, kdo celé jednání organizovali a řídili, prostřednictvím Ing. I. S., kterou o své dohodě a úmyslu zvýhodnit vybraného zájemce oba informovali a která měla mít pro svoji společnost FISA, s. r. o., se sídlem Ctiborova 407,

Kladno, z následné realizace rekonstrukce zámku Buštěhrad též prospěch ve formě subdodávek pro vítěze zadávacího řízení a jejíž role spočívala ve zprostředkování kontaktů mezi MUDr. K. a MUDr. K. a dalšími v úvahu přicházejícími osobami z řad předem vybraného uchazeče, kontaktovali Ing. P. D., generálního ředitele a člena představenstva společnosti Konstruktiva Branko, a. s., se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, IČ: 186 29 628, jemuž nabídli zajištění výhry v tomto zadávacím řízení pro společnost Konstruktiva Branko, a. s., za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě úplatku v tehdy ještě přesně neurčené výši pro MUDr. K., MUDr. K. a také pro **obž. MUDr. D. R.** jako zástupce zadavatele, a když Ing. D. s jejich nabídkou vyslovil souhlas, MUDr. K. a MUDr. K. společně s **obž. L. N.**, zastupující společnost ERINYES, s. r. o., se sídlem Revoluční1, Praha 1, (nyní Aveza, s. r. o.), pověřenou Středočeským krajem pořádáním uvedeného zadávacího řízení, která nejpozději od této chvíle byla s jejich předchozí dohodou o ovlivnění zadávacího řízení seznámena a souhlasila s tím, avšak za ovlivnění tohoto zadávacího řízení také požadovala pro sebe a event. pro další neustanovené osoby finanční prospěch ve formě úplatku, zajistili společně MUDr. K., MUDr. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení společnosti Konstruktiva Branko, a. s., na úkor všech ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. na pokyn MUDr. K. a MUDr. K. umožnila Ing. P. D. a Ing. T. M. jako obchodnímu řediteli společnosti Konstruktiva Branko, a. s., který byl o ovlivnění tohoto zadávacího řízení nejpozději v této chvíli informován Ing. D., přímo se podílet na podobě zadávací dokumentace a poskytla jim veškeré potřebné informace k tomu, aby tato společnost podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se vítězem zadávacího řízení, takže účast dalších soutěžitelů se stala čistě formální, a to zejména tím, že obž. L. N. opět podle pokynů MUDr. K. K. a MUDr. P. K. ovlivnila průběh omezení počtu zájemců stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení, tj. profesních, kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti tak, aby stanovené podmínky vyhovovaly zejména již vybrané společnosti Konstruktiva Branko, a. s., dále Ing. P. D. a Ing. T. M. zprostředkovali kontakt na Ing. P.

N., REAL GARANT, se sídlem Ústí nad Labem, Pivovarská 1513/1, jako zástupci projekční kanceláře ARIA, s. r. o., Kladno, zpracovávající pro Středočeský kraj projektovou dokumentaci na rekonstrukci zámku Buštěhrad, včetně výkazů výměr a položkového rozpočtu, přičemž této projekční kanceláři současně MUDr. K. a MUDr. K. doporučili společnost Konstruktiva Branko, a. s., jako subdodavatele pro zpracování výkazů výměr a položkového rozpočtu, přičemž Ing. D. a Ing. M. po předchozí domluvě minimálně s MUDr. K. a obž. L. N. a s vědomím MUDr. K. a Ing. S. sami nechali pro společnost ARIA, s. r. o., zpracovat výkaz výměr, včetně položkového rozpočtu k projektu rekonstrukce zámku Buštěhrad s předpokládanou cenou zakázky ve výši přibližně 218.000.000 Kč, včetně DPH, která však neodpovídala zpracovanému projektu a byla úmyslně navýšena, avšak společnost ARIA, s. r. o., tento položkový rozpočet sama přepracovala tak, aby odpovídal skutečnosti, obvyklým cenám a projektové dokumentaci, zpracované touto společností, a Středočeskému kraji poté předala projektovou dokumentaci s přepokládanou reálnou cenou zakázky ve výši přibližně 161.000.000 Kč, včetně DPH, proto Ing. P. D. a Ing. T. M. po předchozí dohodě s MUDr. K. K. a obž. L. N. a s vědomím MUDr. K., MUDr. R. a Ing. S. v úmyslu opět navýšit přepokládanou cenu této veřejné zakázky tak, aby nabídková cena společnosti Konstruktiva Branko, a. s., v jimi ovlivněném zadávacím řízení mohla být co nevyšší a bylo tak odčerpáno z rozpočtu Středočeského kraje a z evropských fondů jimi původně předpokládané množství finančních prostředků, ale přesto nižší než ostatních zájemců, kteří

předložili úmyslně ještě vyšší nabídky, jak bude dále uvedeno, rozpočet projektu rekonstrukce opět účelově navýšili až na částku přibližně 218.000.000 Kč, včetně DPH, ačkoliv si byli všichni obžalovaní vědomi toho, že výkaz výměr a položkový rozpočet odevzdaný Středočeskému kraji společností ARIA, s. r. o., je reálný a správný a odpovídá projektové dokumentaci, přičemž zároveň všichni tito obžalovaní věděli, že v této účelově navýšené podobě neodpovídající skutečnosti bude rozpočet rekonstrukce zámku Buštěhrad předložen Středočeským krajem ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, financovaného z prostředků Evropské unie, tento navýšený rozpočet předložili Středočeskému kraji jako údajně správný, odpovídající obvyklým cenám a projektové dokumentaci, poté Ing. P. D. a Ing. T. M. připravili nabídky do zadávacího řízení i za ostatní čtyři zbylé soutěžitele, tj. společnosti Moravostav, a. s., Subterra, a. s., PSG – International, a. s., a BAK stavební společnost, a. s., resp. v součinnosti s nimi tak, aby tyto nabídky byly vyšší než nabídka společnosti Konstruktiva Branko, a. s., a tyto ve stanoveném termínu odevzdali, následně byla dne 28. 2. 2012 nabídka společnosti Konstruktiva Branko, a. s., s nabídkovou cenou zakázky 178.932.974 Kč bez DPH, tedy 214.719.569 Kč včetně DPH, skutečně vyhodnocena jako nejvýhodnější tak, jak bylo výše popsáním způsobem mezi obžalovanými předem dohodnuto, a po skončení zadávacího řízení byla kompletní dokumentace této zmanipulované veřejné zakázky včetně účelově navýšeného výkazu výměr a všech ostatních dokladů vyhotovených obžalovanými předložena nejpozději dne 28. 3. 2012 zadavatelem ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, registrovanému projektu č. CZ.1.15/2.2.00/3a.01457 s názvem projektu Rekonstrukce zámku Buštěhrad s předpokládanou výší dotace 166.521.048,60 Kč, financované z rozpočtu Evropské unie, přičemž od počátku výše popsaného jednání byl Ing. P. D. po dohodě nejméně s MUDr. K. a s vědomím MUDr. K. a obž. MUDr. D. R. domluven s Ing. I. S. na tom, že její společnost FISA, s. r. o., se bude na realizaci zakázky rekonstrukce zámku Buštěhrad podílet formou subdodávek pro společnost Konstruktiva Branko, a. s., za což přispěje rovným dílem na odměnu ve formě finanční hotovosti, tj. úplatku za ovlivnění zadávacího řízení ve prospěch společnosti Konstruktiva Branko, a. s., pro MUDr. K. K., MUDr. P. K., obž. MUDr. D. R. a obž. L. N., kdy MUDr. K. konkretizovala výši požadovaného úplatku Ing. I. S. nejpozději dne 2. 2. 2012 částkou ve výši 24.000.000 Kč, splatnou po podpisu smlouvy o dílo mezi Středočeským krajem a společností Konstruktiva Branko, a. s., a která měla být podle předchozí vzájemné dohody mezi obž. MUDr. R., MUDr. K. a MUDr. K. dělena v poměru 11.000.000 Kč pro MUDr. K. a MUDr. K. a 13.000.000 Kč pro obž. MUDr. R., obž. L. N. konkretizovala pak výši plnění požadovaného pro sebe jako úplatek též Ing. S. nejpozději dne 12. 1. 2012 částkou ve výši 400.000 Kč, k realizaci této dohody pak začalo postupně docházet nejméně od 12. 3. 2012, kdy Ing. P. D. společně s Ing. I. S. shromáždili u Ing. S. rovným dílem částku ve výši 14.000.000 Kč jako první splátku úplatku, kterou dne 14. 5. 2012 Ing. P. D. odvezl do areálu Nemocnice Kladno, kde se sešel s Ing. S., a společně poté v kanceláři ředitelky nemocnice MUDr. K. předali MUDr. K. K. tuto finanční hotovost ve výši 14.000.000 Kč jako zálohu ze slíbené odměny v celkové výši 24.000.000 Kč za ovlivnění předmětné veřejné zakázky určené pro ni, MUDr. P. K. a obž. MUDr. D. R. Tuto finanční hotovost pak MUDr. K. a MUDr. K. společně převezli do místa svého bydliště na adrese R., V A., P., kde provedli její dělení a následně podle předchozí dohody dne 14. 5. 2012 v 19:00 hodin předali podíl ve výši 7.000.000 Kč obž. MUDr. D. R., přičemž bezprostředně poté byli všichni tři zadrženi Policií ČR a k předání zbylé již slíbené části odměny tak již nedošlo a stejně tak nedošlo k předání odměny ve formě úplatku ve výši 400.000 Kč obž. L. N. Ing. D. a Ing. S.,

rovněž z důvodu jejich zadržení, přičemž obžalovaní jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného přepokládaného čistého zisku pro dodavatele, tj. firmu Konstruktiva Branko, a. s., z realizace zakázky rekonstrukce zámku Buštěhrad ve výši nejméně 9.410.758 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob. Vzhledem k výše popsanému zvýhodnění jednoho z dodavatelů v souvislosti s touto veřejnou zakázkou by v případě realizace rekonstrukce dle uzavřené smlouvy o dílo vznikla investorovi, tj. Středočeskému kraji, škoda ve výši nejméně 16.242.512 Kč odpovídající rozdílu mezi cenou obvyklou zjištěnou znaleckým posudkem z oboru stavebnictví znaleckého ústavu ÚRS Praha, a. s., a úmyslně navýšenou cenou podle uzavřené smlouvy o dílo na podkladě zmanipulovaných dokladů a obžalovaní zároveň současně věděli a byli srozuměni s tím, že popsaným jednáním by byly na základě nepravdivých podkladů předložených při žádosti o schválení dotace v případě uzavření smlouvy o dotaci nesprávně a neoprávněně vyčerpány a použity finanční prostředky ke škodě rozpočtu Evropské unie a to ve výši 166.521.048,60 Kč, přičemž k realizaci této veřejné zakázky ke dni podání obžaloby nedošlo, zejména z důvodů výše popsaných a následného zadržení obžalovaných Policií ČR,

3) obžalovaní MUDr. D. R. a L. N. tvořící organizovanou skupinu

s nepravomocně v samostatném řízení odsouzenými MUDr. K. K.,

MUDr. P. K. a Ing. M. J.

MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, MUDr. P. K., jako náměstek Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537, a zároveň i člen hodnotící komise, tedy oba jako zástupci této nemocnice v Kladně, v Praze, případně též na dalších místech Středočeského kraje, se předem dohodli a rozdělili si své role při ovlivnění zadání veřejné zakázky na dodávky v otevřeném řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci „Vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno, a. s.“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 1. 12. 2011 pod evidenčním číslem 7000000002207, jejímž zadavatelem byla tato nemocnice, a **obž. L. N.**, která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu MUDr. K. a MUDr. P. K. jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním této veřejné zakázky, a **obž. MUDr. R.** jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, který byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním MUDr. K. a MUDr. P. K. přispíval k dokonání trestné činnosti, a současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání této veřejné zakázky, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice, podle této předchozí dohody MUDr. K. s vědomím a souhlasem MUDr. P. K. nejpozději v listopadu 2011 vešel v osobní kontakt s Ing. M. J., místopředsedou představenstva společnosti PURO-KLIMA, a. s., Štěchovická 2266/2, Praha 10, IČ: 001 49 331, kterému nabídl možnost zvýhodnění společnosti PURO-KLIMA, a. s., v uvedeném zadávacím řízení tak, aby se tato společnost stala jeho vítězem, a to za

požadovanou odměnu ve formě majetkového prospěchu jako úplatek pro MUDr. K., MUDr. K. a obž. MUDr. R., a poté, co Ing. J. tuto nabídku akceptoval, zajistili MUDr. Petr K. a MUDr. K. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. PURO-KLIMA, a. s., na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. podle pokynu MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek, a Ing. M. J. jako zástupci uchazeče spol. PURO-KLIMA, a. s., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti PURO-KLIMA, a. s., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost PURO-KLIMA, a. s., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, a tak nabídka společnosti PURO-KLIMA, a. s., s nabídkovou cenou 25.370.013,90 Kč včetně DPH byla skutečně dne 27. 1. 2012 vyhodnocena jako nejvýhodnější, kdy MUDr. K. byl členem komise pro hodnocení nabídek, a zadavatel s ní tak uzavřel smlouvu kupní na dodávky zdravotnické technologie, kdy MUDr. P. K., s vědomím a souhlasem MUDr. K. K. nejpozději dne 7. 3. 2012 ve své kanceláři v Oblastní nemocnici Kladno, a. s., nemocnici Středočeského kraje, konkretizoval Ing. M. J. výši požadovaného úplatku za zvýhodnění společnosti PURO KLIMA, a. s., v uvedeném zadávacím řízení na částku ve výši nejméně 2.000.000 Kč v hotovosti, určeného pro MUDr. K., MUDr. K. a obž. MUDr. R., a následně po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a společností PURO-KLIMA, a. s., tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, MUDr. P. K. osobně od Ing. M. J. převzal dne 26. 3. 2012 kolem 20:00 hod. v Praze, v obchodním centru Metropole Zličín, finanční hotovost ve výši 2.000.000 Kč, kterou pak převezl do místa svého bydliště na adrese R., P., V A., kde si takto získané finanční prostředky v souladu s jejich předchozí dohodou rozdělil s MUDr. K. a následně podle předchozí dohody dne 2. 4. 2012 v době kolem 19.00 hod v domě č.p. 972 v ul. V A., R., P, předal MUDr. K. předem sjednaný podíl ve výši nejméně 666.666 Kč obž. MUDr. D. R., kdy obžalovaní dále jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě získání předmětné zakázky a tím mimo jiné faktického upevnění obchodního postavení dodavatele spol. PURO-KLIMA, a. s., obecně na trhu a v příslušném zdravotnickém zařízení.

4) obžalovaná L. N. tvořící organizovanou skupinu s nepravomocně v samostatném řízení odsouzenými MUDr. K. K., MUDr. P. K. a Ing. M. J.

v době nejpozději od srpna 2011 do 16. 2. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech Středočeského kraje, MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a MUDr. P. K., s částečným pracovním úvazkem m.j. i v Oblastní nemocnici Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, v Praze, v Kladně, event. na dalších místech Středočeského kraje, kteří z pozice svých funkcí a vzhledem k zavedenému faktickému

fungování a řízení oblastních nemocnic Středočeského kraje, a. s., společně rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele – Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Podbrdská 269, Příbram, IČ: 270 85 031, a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení veřejné zakázky na dodávky, vyhlášené jako otevřené řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci „**Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku**“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 2. 9. 2011 pod evidenčním číslem 60064804, financované ve výši 85% z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, podporované aktivity – zavádění moderních technologií a dalších inovací, pořízení vybavení s ohledem na zvýšení a zajištění kvality poskytovaných služeb, a ve výši 15% z vlastních zdrojů zadavatele, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, a **obž. L. N.**, která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu MUDr. K. a MUDr. K., jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním této veřejné zakázky, podle této předchozí dohody MUDr. K. s vědomím a souhlasem MUDr. K. nejpozději v září 2011 oslovil Ing. M. J. jako místopředsedu představenstva společnosti PUROKLIMA, a. s., IČ: 001 49 331, se sídlem Štěchovická 2266/2, Praha 10, s nabídkou sjednání této výhody pro společnost, kterou zastupuje, tak, aby se tato společnost stala vítězem daného zadávacího řízení za požadovanou odměnu ve formě úplatku, a poté, co Ing. M. J. s touto nabídkou souhlasil, zajistili MUDr. P. K. a MUDr. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. PURO-KLIMA, a. s., na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. podle pokynu MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek a Ing. M. J. jako zástupci uchazeče spol. PURO-KLIMA, a. s., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti PURO-KLIMA, a. s., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost PURO-KLIMA, a. s., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, a tak nabídka společnosti PURO-KLIMA, a. s., s nabídkovou cenou 45.888.366 Kč, včetně DPH, byla skutečně dne 17. 10. 2011 vyhodnocena jako nejvýhodnější, přičemž konkrétní výši finančního plnění požadovaného jako odměna za ovlivnění uvedeného zadávacího řízení ve prospěch společnosti PURO-KLIMA, a. s., sdělil MUDr. P. K. Ing. M. J. nejpozději dne 5. 12. 2011, a to ve výši 4.000.000 Kč, určenou pro MUDr. K. a MUDr. K., Ing. M. J. s tímto požadavkem souhlasil a po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a společností PURO-KLIMA, a. s., na realizaci předmětné veřejné zakázky, tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, předal osobně MUDr. P. K. sjednanou finanční hotovost ve dvou splátkách, a to dne 19. 12. 2011 v Praze – Zličíně ve výši 2.000.000 Kč a dne 27. 12. 2011 v Praze na náměstí Republiky také ve výši

2.000.000 Kč, kdy MUDr. P. K. převzatou finanční hotovost vždy odvezl do místa svého bydliště R., V A., P., kde se rozdělil s MUDr. K. K., přičemž po skončení zadávacího řízení byla kompletní dokumentace veřejné zakázky, včetně dokladů o výše uvedeném způsobem ovlivněném zadávacím řízení, obž. N. jako zástupcem pořadatele předložena v říjnu 2011 ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, registrovanému projektu č. CZ.1.15/3.2.00/62.01250 s názvem projektu Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku, podle smlouvy o dotaci č. S/0004/RRSC/2012, uzavřené dne 25. 1. 2011 mezi Regionální radou regionu Soudržnosti Střední Čechy a Oblastní nemocnicí Příbram se **schválenou výší dotace 38.218.569,55 Kč, financované z rozpočtu Evropské unie**, kdy dosud byly proplaceny příjemci dotace finanční prostředky ve výši 28.678.581,80 Kč, a to Ministerstvem pro místní rozvoj jako část prostředků odpovídajících podílu prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ČR na předfinancování výdajů, které měly být následně kryty z rozpočtu Evropské unie podle § 44 odst. 2 písm. f) zákona č. 218/2000 Sb., k čemuž již z důvodu pozastavení certifikace Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR z důvodu výše uvedeného ovlivnění veřejné zakázky nedošlo, kdy obžalovaní jednali dále v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele spol. PURO-KLIMA, a. s., z realizace předmětné veřejné zakázky, činil podle znaleckého posudku nejméně 89.370 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

5) – 6) obžalovaní MUDr. D. R. a L. N. tvořící organizovanou skupinu s nepravomocně v samostatném řízení odsouzenými MUDr. K. K., MUDr. P. K. a MUDr. J. Ř.

v době nejpozději od září 2011 do 16. 2. 2012 v Kladně, v Praze a na dalších místech Středočeského kraje MUDr. K. K., nar. 7. 6. 1970, jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, na základě ovládací smlouvy a smlouvy o poradenské činnosti řídila mj. Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje, a MUDr. P. K., jako koordinátor pro vznik neziskových organizací Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a současně Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, oba s přímou vazbou na tehdejšího hejtmána Středočeského kraje **obž. MUDr. D. R.**, fakticky rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele – Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391, a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacích řízení veřejných zakázek na dodávky, vyhlášené v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31.12.2011, na akce „**Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora**“ (bod 5), zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 21. 11. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 7000000001079 a „**Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín**“ (bod 6), zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách 26. 9. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 60065707, a v případě této veřejné zakázky financované ve výši 85% z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního

programu NUTS II Střední Čechy, prioritní osy – Integrovaný rozvoj území, oblast podpory – rozvoj měst, a ve výši 15% z vlastních zdrojů zadavatele, kdy tento způsob financování byl MUDr. K. a MUDr. K. předem znám, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou pro sebe a obž. MUDr. D. R. s jeho vědomím po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázek bez DPH, a **obž. L. N.**, která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu MUDr. K. a MUDr. K. jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním těchto veřejných zakázek, a **obž. MUDr. R.** jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, který byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání trestné činnosti a současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání těchto veřejných zakázek, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice ke schválení, tedy podle této předchozí dohody MUDr. K. s vědomím a souhlasem MUDr. K. a MUDr. R. nejpozději v září 2011 kontaktoval MUDr. J. Ř., jednatele společnosti HOSPIMED, spol. s r. o., se sídlem Malešická 2251/51, Praha 3, IČ: 006 76 853, jemuž nabídl zajištění výhry v zadávacím řízení pro jím zastupovanou společnost za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě finanční hotovosti jako úplatku, jejíž výše se bude odvíjet od vysoutěžené ceny zakázek, určené pro MUDr. K., MUDr. K. a také pro obž. MUDr. D. R., a když MUDr. Ř. s jejich nabídkou souhlasil, zajistili MUDr. K. a MUDr. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. HOSPIMED, s. r. o., na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. podle pokynu MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k těmto veřejným zakázkám tak, že úmyslně stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a echnické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení aktivicky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek a MUDr. J. Ř. jako zástupci uchazeče spol. HOSPIMED, s. r. o., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti HOSPIMED, s. r. o., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost HOSPIMED, s. r. o., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, konkrétně v zadávacím řízení „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora, s nabídkovou cenou zakázky 12.677.260 Kč bez DPH, tedy 15.212.712 Kč včetně DPH, a v zadávacím řízení „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“, s nabídkovou cenou zakázky 117.428.670 Kč bez DPH, tedy 130.580.297 Kč včetně DPH, a v souvislosti se zadáním těchto veřejných zakázek uchazeči HOSPIMED, s. r. o., podle předchozí dohody MUDr. Ř. předal MUDr. K. ve dvou postupných splátkách finanční hotovost, konkrétně tak, že dne 27. 12. 2011 v době kolem 12:00 hod v restauraci – pizzerie, umístěna v 1. patře, ul. Revoluční 1, Praha 1, předal MUDr. Ř. zálohu ve výši nejméně 4.000.000 Kč MUDr. K. a dne 10. 2. 2011 v době kolem 12.00 hod opět v restauraci – pizzerie, umístěna v 1. patře, ul. Revoluční 1, Praha 1, předal MUDr. Ř. doplatek ve výši nejméně 8.000.000 Kč MUDr. K., kdy částečně tato finanční hotovost byla v bankovkách měny Kč a

částečně měny EUR, jako slíbenou odměnu za ovlivnění a zadání předmětných veřejných zakázek, určenou pro MUDr. K., MUDr. K. a také pro obž. MUDr. D. R.. Tuto finanční hotovost pak MUDr. P. K. převezl do místa společného bydliště MUDr. K. a MUDr. K. na adrese V A., R.,P., kde se rozdělil s MUDr. K., a následně dne 16. 2. 2012 v době kolem 20.30 hod. tamtéž předal MUDr. K. sjednaný podíl ve výši 168.000 EUR obž. MUDr. D. R., přičemž po skončení zadávacího řízení na akci „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“ byla kompletní dokumentace této veřejné zakázky, včetně dokladů o výše uvedeným způsobem ovlivněném zadávacím řízení, vyhotovených obžalovanými nebo dosud nezjištěnými osobami podle jejich pokynů, zadavatelem nejpozději v prosinci 2011 předložena ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, název projektu „**Rekonstrukce a modernizace objektu SO 04 – pavilon N – v Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje**“, č. projektu CZ.1.15/3.2.00/33.00691, **financované ze Strukturálních fondů Evropské unie**, přičemž na základě uzavřené smlouvy o poskytnutí dotace ze dne 28. 5. 2010 mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy jako poskytovatelem dotace a Oblastní nemocnicí Kolín a.s., nemocnicí Středočeského kraje jako příjemcem dotace, měly být příjemci dotace poskytnuty finanční prostředky **pouze na část rekonstrukce, a to technologického vybavení v celkové výši 110.465.120 Kč**, kdy dosud byly proplaceny příjemci dotace na tuto konkrétní zakázku finanční prostředky ve výši 29.796.016,40 Kč, a to Ministerstvem pro místní rozvoj ČR jako část prostředků odpovídající podílu prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu České republiky na předfinancování výdajů, které měly být následně kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie podle § 44 odst. 2 písm. f) zák. č. 218/2000 Sb., k čemuž již z důvodu pozastavení certifikace Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR z důvodu výše uvedeného ovlivnění veřejné zakázky nedošlo, kdy obžalovaní jednali dále v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele společnost HOSPIMED, s. r. o., z realizace předmětných veřejných zakázek činil podle znaleckého posudku nejméně 3.381.847,55 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

7) obžalování MUDr. D. R. a L. N. tvořící organizovanou skupinu s nepravomocně v samostatném řízení odsouzenými MUDr. K. K., MUDr. P. K. a MUDr. J. H.

v době nejpozději od listopadu 2011 do 3. 5. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech

Středočeského kraje, MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, na základě ovládací smlouvy a smlouvy o poradenské činnosti řídila mj. Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, a. s., a MUDr. P. K., jako koordinátor pro vznik neziskových organizací Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje a současně Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, oba s úzkým vztahem na tehdejšího hejtmána Středočeského kraje obž. MUDr. D. R., fakticky rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele – Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, se sídlem V. Klementa 147, Mladá Boleslav, IČ: 272 56 456 a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách

zadávacího řízení veřejné zakázky na dodávky, vyhlášené v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2011, resp. do 31. 3. 2012, na akci „**Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B**“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 22. 12. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, resp. dne 25.1.2012 jako opravné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 103906, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, a že za toto jednání budou pro sebe a obž. MUDr. D. R. s jeho vědomím po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky bez DPH, a **obž. L. N.**, která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu MUDr. K. a MUDr. K., jako člen představenstva spol. ML Compet, a. s., IČ 276 27 136, pověřené pořádáním těchto veřejných zakázek, a **obž. MUDr. R.** jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, který byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání trestné činnosti a současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání těchto veřejných zakázek, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice ke schválení, tedy dle této předchozí dohody nejpozději v říjnu 2011 MUDr. K. kontaktoval MUDr. J. H., projektového manažera společnosti B. Braun Medical, s. r. o., se sídlem V Parku 2335/20, Praha 4, IČ: 485 86 285, jemuž nabídl zajištění výhry v zadávacím řízení pro jím zastupovanou společnost za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě finanční hotovosti jako úplatku, jejíž výše se bude odvíjet od vysoutěžené ceny zakázky, určené pro MUDr. K., MUDr. K. a také pro obž. MUDr. D. R., a když MUDr. H. s jejich nabídkou souhlasil, zajistili MUDr. K. a MUDr. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. B. Braun Medical, s. r. o., na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. podle pokynu MUDr. P. K. a MUDr. K. K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že úmyslným stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek a MUDr. J. H. jako zástupci uchazeče spol. B. Braun Medical, s. r. o., umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti B. Braun Medical, s. r. o., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost B. Braun Medical, s. r. o., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, následně byla dne 24. 2. 2012 nabídka společnosti B. Braun Medical, s. r. o., s nabídkovou cenou zakázky 68.204.259,21 Kč bez DPH, tedy 81.845.111 Kč včetně DPH, skutečně vyhodnocena jako nejvýhodnější, jak bylo výše popsáným způsobem mezi obžalovanými předem dohodnuto a po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a vybraným uchazečem spol. B. Braun Medical, s. r. o., tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, předal podle předchozí společné dohody MUDr. H. dne 25. 4. 2012 v době kolem 08:00 hod., v kanceláři užívané MUDr. P. K. v Oblastní nemocnici Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, se sídlem Vančurova 1548, Kladno, budova G, přízemí, MUDr. P. K. finanční hotovost ve výši 6.200.000 Kč jako slíbenou odměnu za ovlivnění a zadání předmětné veřejné zakázky, určenou pro MUDr. K., MUDr. K. a také pro obž. MUDr. D. R., tuto finanční hotovost pak MUDr.

P. K. převezl do místa společného bydliště MUDr. K. a MUDr. K. na adrese V A., R., P, kde se rozdělil s MUDr. K., a následně dne 27. 4. 2012 v době kolem 07.00 hod v H., na adrese L, H., předal MUDr. K. předem slíbený podíl ve výši 3.100.000 Kč obž. MUDr. D. R., a dále dne 3. 5. 2012 v době kolem 20.20 hod na adrese R., V A., předal MUDr. K. další část sjednaného podílu ve výši 1.000.000 Kč v hotovosti obž. MUDr. D. R., kdy obžalovaní dále jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele spol. B. Braun Medical, s. r. o., z realizace předmětné veřejné zakázky, činil podle znaleckého posudku nejméně 3.963.936 Kč, po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

Tím obžalovaní

MUDr. D. R.

pokračujícím jednáním popsaným pod body 2), 3) a 5) – 7) rozsudečného výroku si nechal slíbit celkem úplatek ve výši 22.011.186 Kč a skutečně převzal úplatek v celkové výši 16.011.186 Kč,

L. N.

pokračujícím jednáním popsaným pod body 1) – 7) rozsudečného výroku

a) získala pro jiného a v bodě 2) výroku chtěla získat pro jiného celkový čistý prospěch z veřejných zakázek ve výši nejméně 17.943.412,55 Kč,

b) žádala majetkový prospěch ve formě úplatku v celkové výši nejméně 600.000 Kč a z toho skutečně přijala majetkový prospěch ve formě úplatku ve výši nejméně 200.000 Kč,

c) jednáním popsaným pod bodem 2) výroku by způsobila škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 16.242.512 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázky, nedošlo z důvodu odhalení této trestné činnosti,

d) pokračujícím úmyslným jednáním popsaným pod body 2), 4) a 6) výroku hodlala dále způsobit výše popsanou manipulaci s veřejnými zakázkami nesprávným použitím finančních

prostředků z rozpočtu Evropské unie celkem škodu ve výši 315.204.738,15 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení trestné činnosti výše popsané,

tedy že

obž. MUDr. D. R.

pod body **2), 3) a 5) – 7)** sám si v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu pro sebe dal slíbit a přijal úplatek a čin spáchal jako úřední osoba v úmyslu opatřit sobě značný prospěch,

obž. L. N.

- pod body **1) – 7)** společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednala některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchala jako člen hodnotící komise, pořadatel veřejné soutěže a jako člen organizované skupiny a takovým činem dále získala pro jiného značný prospěch a za těchto okolností žádala a přijala majetkový prospěch, pod bodem 2) se dále dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání způsobení takovým činem značné škody, čehož se obžalovaná dopustila v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

- pod body **2), 4) a 6)** společným jednáním se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo.

Jednání obž. MUDr. D. R. bylo soudem kvalifikováno jako pokračující zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku.

Jednání obž. L. N.é pak bylo kvalifikováno jednak jako pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jednak jako pokračující zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a),

odst. 5 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Obž. MUDr. D. R. byl podle § 331 odst. 4 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem; kromě toho mu byl podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku uložen trest propadnutí majetku ve v rozsudku specifikovaném rozsahu, dále podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty ve výroku rozsudku rovněž specifikované.

Obž. L. N. byl podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazena do věznice s dozorem. Kromě toho jí byl uložen i peněžitý trest, včetně stanovení náhradního trestu odnětí svobody, a rovněž trest zákazu v rozsudku specifikované činnosti.

Proti oběma výše citovaným rozsudkům Krajského soudu v Praze podali odvolání všichni obžalovaní, jichž se ten který rozsudek týkal, a rovněž státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze.

B) Usnesení Vrchního soudu v Praze

Odvolání stran byla doručena Vrchnímu soudu v Praze dne 21. 12. 2015, kdy byla přidělena senátu 6 To. Usnesením ze dne 17. 8. 2016 předsedkyně senátu JUDr. K. spojila ke společnému projednání a rozhodnutí věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 6 To 106/2015 a 6 To 107/2015 s tím, že nadále budou vedeny pod sp. zn. 6 To 106/2015. Dne 22. 8. 2016 předseda senátu JUDr. P. Z. vyrozuměl Vrchní státní zastupitelství v Praze o **nařízení veřejného zasedání** o odvolání proti rozsudkům Krajského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2015 a ze dne 23. 7. 2015, a to na dny 31. 10. 2016 až 11. 11. 2016 a v týž den byly strany písemně požádány o zaslání zcela konkrétních návrhů na doplnění dokazování, a to ve lhůtě do 10. 9. 2016.

Dne 24. 8. 2016 bylo do datové schránky Vrchního soudu v Praze dodáno doplnění odvolání obhájce JUDr. T. S. proti rozsudku nalézacího soudu ze dne 7. 4. 2015, které mimo jiné jako bod I. obsahovalo odstavce napadající nezákonnost a procesní nepoužitelnost důkazů, přičemž v tomto bodě zcela odkazovalo na předchozí procesní podání obhájce, v nichž podrobně vysvětlil jím tvrzené důvody údajné nezákonnosti a procesní nepoužitelnosti důkazů, z nichž je dovozován závěr o vině obžalovaných. Tento obhájce stejné skutečnosti uváděl již v podání doručeném Vrchnímu soudu v Praze dne 30. 6. 2016, přičemž i v tomto podání odkazoval na své podání předchozí, v nichž se měl k otázce nezákonnosti a procesní nepoužitelnosti důkazů vyjádřit. Stejnou námitku s obdobným odkazem obhájce zopakoval i v podáních doručených odvolacímu soudu ve dnech 6. 5. 2016, 10. 8. 2016, 26. 9. 2016 i 27. 9. 2016.

Dne 14. 10. 2016 byly strany předsedou senátu JUDr. P. Z. vyrozuměny o **zrušení veřejného zasedání**, které se mělo konat ve dnech shora uvedených. Dne 8. 12. 2016 bylo do datové schránky Vrchního státního zastupitelství v Praze doručeno usnesení Vrchního soudu v Praze o výsledku projednání odvolání stran v neveřejném zasedání konaném dne 17. 10. 2016.

Zrušen byl jak rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2015, č. j. 4 T 21/2013 – 31079, tak i rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2015, č. j. 4 T 5/2015 – 31598, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř. ohledně všech obžalovaných v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrácena soudu prvního stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

B a) správnost skutkových zjištění, užitá právní kvalifikace

V úvodu usnesení odvolací soud velmi stručně rekapituluje výroky obou odvoláními napadených rozsudků, následně pak parafrázuje odvolací námítky všech odvolatelů.

Odvolací soud se v rámci svého rozhodnutí na jednu stranu ztotožnil se zásadními skutkovými závěry krajského soudu, pokud by je učinil při důsledném respektování obhajovacích práv obžalovaných na základě výsledků provedeného dokazování (což je samo o sobě jistý vnitřní rozpor, kdy v rámci jedné věty se odvolací soud ztotožňuje se skutkovými závěry, ale s podstatnou procesní výhradou – viz bod 143 usnesení).

Ke skutkovým námitkám části obžalovaných odvolací soud potvrdil, že zásadním způsobem došlo k přesné specifikaci jednání jednotlivých pachatelů včetně rozdělení jejich úloh v návaznosti na zvolenou právní kvalifikaci (bod 143 na str. 38 usnesení).

B b) obecná rekapitulace odmítnutých námitek

Odvolací soud **celou řadu vznesených námitek obžalovaných**, ať již skutkových či procesních, pro jejich zjevnou nedůvodnost, neopodstatněnost (formulace povolení soudu ke sledování věcí a nikoliv sledování osob dle § 158d odst. 4 tr. řádu v bodě 100 na str. 26 usnesení, proti odnětí zákonnému soudci včetně místní nepříslušnosti soudu v přípravném řízení dle bodů 101-112 na str. 26-29 usnesení, proti znaleckým posudkům ústavů Bohemia Experts a ÚRS Praha dle bodů 135 na str. 33-34 usnesení, námitku „neúčinnosti“ ustanovení § 256 tr. zákoníku o trestném činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, odvíjející se od opravy tiskové chyby v pojmenování trestného činu dle § 256 tr. zákona při vyhlášení trestního zákoníku ve Sbírce zákonů v bodě 136 na str. 34 usnesení, proti přiznání statutu spolupracující obviněné Ing. I. S. a v návaznosti na to i ohledně její nevěrohodnosti dle bodu 140 na str. 36-37 usnesení, námítky obžalovaného MUDr. D. R. o vyloučení státního zástupce JUDr. P. J. z rozhodování o stížnosti jmenovaného proti usnesení o zahájení trestního stíhání z 20. 9 2012 v bodě 141 na str. 37 usnesení, námítky obžalovaného MUDr. P. K., že poznámka v jeho diáři se netýká pana J. jakožto zástupce společnosti J.-D., ale jiné osoby téhož jména, tvrzení obžalovaného Ing. T. M. k tomu, že se v březnu 2011 ze zdravotních důvodů nebyl schopen setkat se svědkem Ing. J. F. v bodě 148 na str. 40 usnesení, námítky obžalovaného Ing. P. D. ohledně údajně procesně nesprávného postupu krajského soudu, který měl vycházet jen z písemného vyjádření svědka M. T. v bodě 149 na str. 40 usnesení, námítky obžalovaných MUDr. P. a K. K. i MUDr. J. H. k obsahu a časovému zařazení komunikace mezi svědkyní Ing. L. H. a obžalovanou L. N. v bodě 150 na str. 40-41 usnesení, námítky obžalovaných Ing. V. K., Ing. M. J., MUDr. J. Ř. týkající se právní kvalifikace jejich

stíhaného jednání v bodech 151-156 na str. 41-43 usnesení) či marginálnost (písařské chyby, překlepy v letopočtu dle bodu 144 na str. 38 usnesení) **odmítl či zamítl**.

K obžalovanými v odvoláních namítané místní nepříslušnosti Okresního soudu v Ústí nad Labem, u něž podal státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem příslušné návrhy (§ 26 tr. ř.) Vrchní soud v Praze zmínil náleze Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 4/14, v němž je sice učiněn závěr, že i v případě věcí, v nichž je v přípravném řízení dána věcná příslušnost krajského nebo vrchního státního zastupitelství, je třeba v přípravném řízení respektovat hlediska daná § 18 tr. ř., tedy podat návrh u toho okresního soudu, v jehož územním obvodu byl trestný čin spáchán, ovšem s tím, že tyto závěry je nutno aplikovat pro futuro počínaje dnem vyhlášení nálezu (tedy po dni 2. 5. 2016) a nelze je vztahovat nejen na věci již pravomocně skončené, ale ani na věci sice neskončené, v nichž ovšem byly úkony soudu již provedeny.

Kromě toho se odvolací soud v návaznosti na to zabýval i otázkou, zda konkrétní soudci Okresního soudu v Ústí nad Labem byli „zákonnými soudci“ a zda jejich rozhodování bylo v souladu s rozvrhem práce tohoto soudu, a učinil závěr, že tomu tak ve všech případech bylo (viz k tomu body 101-112 na str. 26-29 usnesení).

B c) rekapitulace námitek, jímž bylo vyhověno

Na základě bodu č. 86 odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze je primárním **důvodem pro kasaci** obou prvostupňových odsuzujících rozsudků odvolacím soudem zjištěná zásadní procesní pochybení a vada, a sice údajná **nezákonnost nařízených odposlechů** a záznamů telekomunikačního provozu dle § 88 tr. řádu a **sledování osob** a věcí podle § 158d tr. řádu **z důvodu nedostatečného odůvodnění příkazů podle § 88 odst. 2 tr. řádu a žádostí podle § 158d odst. 4 tr. řádu**, na což ve svých odvoláních výslovně poukazují obžalovaní MUDr. Petr K., MUDr. K. K., MUDr. J. Ř., Ing. M. J. a MUDr. D. R.. Všichni obžalovaní pak ve svých odvoláních namítají nezákonnost těchto úkonů proto, že o nich jednak rozhodovali soudci místně nepříslušného Okresního soudu v Ústí nad Labem, a to navíc v rozporu s rozvrhem práce. Již na tomto místě je třeba upozornit, že veškerým vzneseným námitkám obžalovaných ohledně „odnětí zákonnému soudci“ včetně místní nepříslušnosti odvolací soud nepřisvědčil (viz k tomu body 101-112 na str. 26-29 usnesení).

V podstatě na okraj se Vrchní soud zmiňuje o vyhovění námitkám obžalovaných k nepoužitelnosti znaleckého posudku České znalecké, a. s., jako jednoho z důkazů (bod 134 na str. 32-33 usnesení). Tento posudek měl být konfrontován s posudkem opatřeným v přípravném řízení a neměl být označen za důkazně bezvýznamný. Skutečnost, že zpracovatelé posudku nevyužili možnost nahlédnout do trestního spisu a konzultovali závěry posudku s obž. Ing. K. a vycházeli pouze z podkladů poskytnutých jim obhajobou, resp. společností POHL cz, a. s., tento posudek a priori nijak nediskvalifikuje a není to ani důvodem k závěru o podjatosti jeho zpracovatelů.

Pod bodem 145 str. 38-39 usnesení odvolacího soudu je zpochybňována část formulace v popisu skutku k trestnému činu dle § 256 trestního zákoníku „na úkor všech ostatních potencionálních zájemců“, protože je třeba dle odvolacího soudu přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaných MUDr. P. K. a MUDr. K. K. s tím, že tzv. úkor jiných soutěžitelů je možno zvažovat pouze ve vztahu ke konkrétním nikoli potencionálním subjektům.

Námitky soudu se týkaly i otázek potencionální změny právní kvalifikace té části jednání, která byla právně kvalifikována jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a při veřejné dražbě podle § 256 tr. zákoníku (viz bod 145 na str. 38-39 usnesení), když na jednání soutěžitelů spočívající v ovlivnění soutěže jejich vzájemnou dohodou, kdo bude vítězem a kdo tzv. statistou (který si touto svou pozicí případně v další soutěži obstará místo vítěze), pokud by bylo prokázáno, zjevně dopadá skutková podstata trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 al. 1, případně 2 tr. zákoníku. Právní kvalifikací skutků se tak bude muset krajský soud v návaznosti na skutková zjištění znovu pečlivě zabývat.

Odvolací soud souhlasil s odvoláním obžalovaného MUDr. P. K. ve vztahu k odkazu na účinné znění zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb. v případě bodu 3) napadeného rozsudku ze dne 7. 4. 2015, kdy správně mělo být citováno znění uvedeného zákona účinného do 31. 12. 2011, a to s ohledem na časové okolnosti spáchání inkriminovaného skutku.

B d) pokyn Krajskému soudu v Praze k doplnění dokazování

Vrchní soud v Praze (viz bod 132-133 usnesení) v zásadě s odkazem na zjištěnou procesní vadu a deklarovanou nezákonnost odposlechů a sledování osob a deklarovanou procesní nepoužitelnost všech navazujících důkazů z tohoto postupu získaných, požaduje přehodnocení veškerého důkazního stavu v této věci z pohledu toho, ke kterému z provedených důkazů je stále ještě možno v rámci meritorního rozhodování přihlídnout a který je třeba pro deklarovanou nezákonnost odmítnout. Jinými slovy bude třeba se zabývat tím, zda konkrétní důkaz, resp. informaci z něj by bylo možno obstatat i bez skutečností zjištěných z odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a ze sledování osob a věcí, tj. procesně souladným způsobem. V této souvislosti je třeba poukázat jak na indicie, které mohou sloužit jako podklad pro výslech konkrétního svědka či obstarání listinného důkazu, případně i na již provedené důkazy, jejich informační potenciál však bude třeba využít efektivnějším způsobem než dosud (viz níže). Konkrétně jde o zmínku o osobách obžalovaných jako údajných možných pachatelích nyní projednávané trestné činnosti v trestním oznámení na č. I. 5 podaným MVDr. L. G., jmenovité označení obžalované Ing. I. S. a její firmy jako osoby údajně se podílející na trestné činnosti související s rekonstrukcí zámku Buštěhrad – viz výpověď svědka MVDr. L. G. při hlavním líčení na č. I. 28901-28902, případně o poukaz z podnětu policejního orgánu k podání

žádosti státního zástupce o povolení sledování osob a věcí ze dne 4. a 10. 11. 2011 – č. I. 23845 a 23837 na to, že v rámci operativního šetření byly od osoby pohybující se v zájmovém prostředí potvrzeny informace uváděné v trestním oznámení.

Dále odvolací soud Krajskému soudu v Praze uložil (body 158-159 usnesení), aby opětovně vyslechl MVDr. L. G., který již sice před soudem jako svědek vypovídal, ale zjevně vyhýbavě a nekonkrétně oproti protokolu o podání vysvětlení na č. I. 1 a násl. (a byť se nejedná o důkaz v rámci tohoto trestního řízení, je třeba v této souvislosti poukázat též na vyjádření svědka v televizním pořadu Otázky Václava Moravce ze dne 12. 6. 2012, odvysílaný Českou televizí, kde mimo jiné zmínil prověřování indicií sdělených mu klientem a jeho výsledek v tom směru, že měl zjistit, kam až mají konkrétní osoby podezřelé z páčání trestné činnosti kontakty a dosah ve státní správě, což by mohlo posloužit jako platforma pro opakování jeho výslechu). Znovu jej bude tedy třeba vyslechnout zejména jmenovitě k osobám údajných pachatelů trestné činnosti (doposud označil konkrétně pouze obžalovanou Ing. I. S. – viz č. I. 28901-28902), což mu měla sdělit osoba, jejíž identitu podle svého tvrzení nezná a taktéž k bližším okolnostem trestné činnosti, která mu měla být tímto způsobem

oznámena a konkrétnímu rozsahu a výsledkům jeho vlastního pátrání, které provedl po získání inkriminovaných informací.

Zároveň má být na státním zástupci, aby aktivně využil svou povinnost dokazovat vinu obžalovaného ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu tak, že na podporu svých stanovisek bude navrhopvat a případně provádět se souhlasem předsedy senátu důkazy (viz § 89 odst. 2 tr. řádu, § 2 15 odst. 2 tr. řádu), které doposud nepředložil s ohledem na odlišnou důkazní situaci při podání obžaloby (v tomto smyslu se nabízí rozkrytí pozadí operativního šetření a konkretizace osob podílejících se na něm - viz č. I. 23845 a 23837 – tak, aby mohly být vyslechnuty jako svědci se zaměřením na skutečnosti, které při své aktivitě v zájmovém prostředí zjistily). Výsledky takto doplněného dokazování by případně mohly vést ke zmírnění či dokonce odstranění restriktivního dopadu nynějšího rozhodnutí odvolacího soudu na důkazy usvědčující obžalované ze stíhané trestné činnosti. Z uvedeného je zřejmé, že aktuálně nelze dopředu předjímat rozsah doplnění dokazování, které ovšem zjevně překračuje meze uvedené v § 263 odst. 6 tr. řádu, a proto Vrchní soud v Praze považuje za nutné, aby se věcí znovu zabýval krajský soud. Ten na podkladě spolehlivě zjištěného skutkového stavu znovu meritorně rozhodne a své rozhodnutí opětovně odůvodní tak, aby nebyly opomenuty náležitosti odůvodnění rozsudku uvedené v § 125 tr. řádu a ve vztahu ke všem ve věci provedeným důkazům byl uplatněn postup vyplývající z ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu s tím, že zohlední i dosavadní pochyby odvolacího soudu ve vztahu k části právní kvalifikace stíhaného jednání (viz zejména str. 36-37 tohoto rozhodnutí).

Odvolací soud se tedy de facto domáhá kompletní revize veškerých dosavadních skutkových zjištění, přičemž východiskem pro nové meritorní rozhodnutí by měly (a mohly) být již pouze ty

důkazy, jež nebyly získány ani samotnými odposlechy či sledováním a nebyly ani z těchto důkazů odvozeny (to, že by se snad v dané věci objevily důkazy zcela nové, pak samozřejmě ani nelze rozumně předpokládat).

II. Právní argumentace zpochybňující postup Vrchního soudu v Praze

A. Vyhodnocení jednotlivých soudem konkretizovaných a za nezákonné označených příkazů k odposlechu dle § 88 tr. řádu

Vrchní soud v Praze dospěl ve svém usnesení 6 To 106/2015 ze dne 17. 10. 2016 k závěru, že řízení, jež předcházelo vyhlášení napadených rozsudků, trpí zásadní procesní vadou, kterou je nezákonnost odposlechlů a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 tr. řádu a sledování osob a věcí podle § 158d tr. řádu, a to s ohledem na nedostatečné odůvodnění příkazů podle § 88 odst. 2 a písemných žádostí podle § 158d odst. 4 tr. řádu (bod 86 usnesení).

Takový závěr je však neakceptovatelný, v rozporu se zákonem i aktuální rozhodovací praxí jak obecných soudů, tak i soudu ústavního, a dokonce i s dosavadní rozhodovací praxí Vrchního soudu v Praze (včetně samotného senátu 6To).

Pokud jde o odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, odvolací soud nejprve doslova cituje zákonná ustanovení (body 87, 88 usnesení jsou toliko doslovnou citací § 88 odst. 1, resp. § 88 odst. 2 tr. řádu), dále opisuje část komentářové literatury (bod 89 usnesení je téměř doslovně přepsaný bod 13 z publikace Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 1206, bod 90 usnesení je zkrácený přepis bodu 11 na str. 1205 stejné publikace) a následně cituje část odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. z. 4 Pzo 10/2015 (bod 91 usnesení).

Vlastní (původní) „odůvodnění“ závěru Vrchního soudu v Praze je tak rozvedeno toliko ve třech větách bodu 92 usnesení, ve kterých doslova uvádí pouze:

1. *V posuzovaných případech (viz č. I. 3283 a násl., 3302 a násl., 3322 a násl., 4070 a násl. 4715 a násl. a 6045 a násl.) však okresní soud podle uvedených ustanovení důsledně nepostupoval, neboť konkrétní skutkové okolnosti, které vydání předmětných příkazů odůvodňují, resp. úvahy zabývající se důvodností návrhů, v nich nejsou obsaženy, přičemž nejsou odůvodněny ani doba trvání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, resp. okresní soud nevedl, proč vydává příkazy na maximálně možnou dobu, pokud se omezil na pouhé konstatování, že doba odposlechu a záznamu byla stanovena v souladu s návrhem státního zástupce (který však stejně jako policejní orgán konkrétní důvody navrhované délky trvání tohoto procesního úkonu neuvádí) a současně opomenul uvést skutečnosti, z nichž lze dovodit konkrétní úvahu či zjištění rozhodujícího soudce o důvodech nezbytnosti zásahu do soukromí dotčených jedinců, které je chráněno čl. 13 Listiny základních práv a svobod, včetně důvodů, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak.*

2. *Polovina příkazů pak neobsahuje ani zmínku o tom, že je vedeno trestní řízení pro konkrétní trestný čin, jakožto obligatorní podmínky pro možnost vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (viz č. I. 3283, 3302, 4070 a násl.).*

3. *Okresní soud ve všech případech toliko zcela nekriticky převzal názor státního zástupce z podaných návrhů (jak je zřejmé z fakticky doslovného zkopírování návrhů státního zástupce vždy jen s doplněním příslušných návětí tak, aby bylo zřejmé, že jde o rozhodnutí soudu), které však též obsahovaly jen popis skutkových okolností a obecné konstatování, že prostřednictvím odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu lze zjistit skutečnosti významné pro trestní řízení včetně poukazu na vzájemnou znalost podezřelých a jejich maximální snahu o utajení, což je však všeobecně použitelný argument u jakékoli skupinové a byť jen minimálně dopředu promyšlené trestné činnosti.*

Poté v bodu 93 usnesení pak Vrchní soud v Praze cituje konkrétní části odůvodnění jednotlivých vydaných příkazů k odposlechům, když před tuto doslovnou citaci sám (bez jakéhokoli bližšího zdůvodnění) pouze předepsal, že *okresní soud obecně konstatuje, aby následně vše uzavřel svým závěrem, že (cit.) z uvedeného vyplývá, že ve všech posuzovaných případech při vydávání příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu okresní soud fakticky rezignoval na svou rozhodovací činnost, tj. posouzení materiálních podmínek pro nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, což musí být patrné v odůvodnění příkazu, aby byl zcela zřejmý ústavně souladný postup soudu.*

Dle ustanovení § 134 odst. 2 tr. řádu platí, že odůvodnění usnesení musí obsahovat mimo jiné i *úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i příslušné právní úvahy, kterými byl při svém rozhodování veden.* V tomto ohledu navíc nutno připomenout, že typicky právě *usnesení o zrušení rozsudku odvolacím soudem se svým významem a účinky blíží nebo prakticky rovná rozsudku a jeho odůvodnění musí mít náležitosti*

zde uvedené (srov. např. Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 1725). Jak vidno, vrchní soud této své zákonné povinnosti jím vydané rozhodnutí řádně odůvodnit nedostál, když jen těžko lze akceptovat, že zákonným odůvodněním mohou být tři výše citované věty, které neobsahují téměř žádné původní právní úvahy vrchního soudu. Paradoxnost nastalé situace je ještě zvýšena tím, že tohoto pochybení se dopustil, ač sám své závěry o zásadních vadách přípravného řízení staví právě na tvrzené nedostatečnosti odůvodňování Okresním soudem v Ústí nad Labem vydaných příkazů k odposlechům.

Úvodem vlastní argumentace je třeba zmínit vybraná teoretická východiska, o něž se samotné rozhodování soudů podle § 88 odst. 2 tr. řádu nutně v praxi opírá. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu se zpravidla provádí v počáteční fázi trestního řízení, zejména ve stádiu prověřování, jak tomuto bylo i v této trestní věci a není nezbytné a v mnoha věcech by to nebylo ani možné, aby se návrh státního zástupce a příkaz soudce v odůvodnění při popisu skutkových okolností opíral o formálně bezvadné a bezezbytku přesvědčivé důkazy, jež v této fázi logicky ještě nemohou být k dispozici. V opačném případě by se stal odposlech a záznam telekomunikačního provozu nástrojem prakticky nepoužitelným. Platí, že orgánům činným v trestním řízení v počáteční fázi řízení postačují jakékoli relevantní informace nevzbuzující pochybnosti o původu a legálnosti jejich opatření, které opodstatňují vedení trestního řízení z hlediska podmínek uvedených v § 88 odst. 1 tr. řádu. Trestní řád ve svém ustanovení § 88 odst. 2 vymezuje standardně uváděné náležitosti příkazu soudu coby rozhodnutí *sui generis*. Těmito se rozumí identifikace uživatelské adresy či zařízení, osoba uživatele, pokud je její totožnost známa, doba, po kterou bude odposlech a záznam telekomunikačního provozu prováděn a **konkrétní skutkové okolnosti, které odůvodňují samotné vydání příkazu a dobu jeho trvání**. Podstatnými se zcela zřejmě jeví skutkové okolnosti, kdy záměrně zákonodárce nepoužívá pojem skutek, který je kategorií zcela přísně vymezenou „teorií skutku“ a s tím související potřebnou mírou jistoty. Zákonodárce tedy zřetelně odlišil požadavek na specifikaci jednání, v němž je spatřován trestný čin v počáteční fázi řízení, v níž se často odposlech jako jediný účinný procesní prostředek uplatňuje a další stádia řízení, kdy vyžaduje od orgánů činných v trestním řízení přesnější specifikaci skutku podloženou vyšší mírou jistoty. Ze skutkových okolností dovozují orgány činné v trestním řízení počáteční právní kvalifikaci a s ohledem na typovou závažnost, ať již trestného činu spáchaného nebo činu, který je právě připravován, či se o něj podezřelý pokouší, či jej právě páchá, volí důkazní prostředky, prostřednictvím nichž je možné naplnit účel trestního řízení. A právě z prvotních informací vychází rovněž soud při své úvaze o tom, zda odposlech a záznam telekomunikačního provozu nařídí, zda mnohdy prvotní podezření je důvodné a zda je možno trestnou činnost odhalit při užití jiných důkazních prostředků. Jedním z hlavních vodítek rozhodnutí je poté typová závažnost jednání a od ní se logicky odvozuje i rozhodnutí soudu o době trvání odposlechu. **V tomto světle lze téměř za absurdní formalismus označit požadavek vrchního soudu, aby soud rozhodující v přípravném řízení obligatorně zahrnul do odůvodnění věty např. typu: „S ohledem na závažnost jednání a možnost naplnění účelu trestního řízení nařizují odposlech na 4 měsíce a nikoli 3, 2 nebo 1 měsíc“, jak nyní požaduje Vrchní soud v Praze. Takový požadavek neklade na soudce ani trestní řád, ani s ním takto rigidně nevystoupila soudní praxe. Naopak z dikce zákona lze jasně vyrozumět, že právě skutkové okolnosti resp. jejich typová závažnost odůvodňují dobu trvání odposlechu.**

Analogicky lze ještě odkázat např. na velmi aktuální náleží Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2016, sp. zn. II. ÚS 1221/16, [Výběr ÚS 3379/2016], který sice řešil otázku vad příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků, ale je nepochybně použitelný i na otázku případných vad odůvodnění příkazu k odposlechu. Dle tohoto náleží platí, že **ani nedostatky písemného odůvodnění příkazu nemusí nutně představovat ústavněprávní pochybení, kvůli kterým by musel zrušit napadený příkaz a zamezit tak použití důkazů takto získaných. K ústavněprávnímu pochybení nedochází v případě, že ze všech okolností případu, seznatelných z příkazu nebo z trestního spisu, přesvědčivě vyplývá, že podmínky pro její nařízení - navíc v podobě neodkladného a neopakovatelného úkonu - jsou skutečně dány.** Je tedy zřejmé, že i Ústavní soud klade důraz na materiální stránku věci, kdy ani případné formální pochybení v odůvodnění vydaného příkazu není na překážku procesní použitelnosti takto získaného důkazu, byly-li materiální podmínky vydání příkazu v daném případě skutečně splněny, pokud navíc tato skutečnost plyne i z trestního spisu.

Co se poté týče možného navazujícího přezkumu Nejvyššího soudu (§ 314l a násl. tr. řádu) je jeho obsahem dodržení všech zákonných ustanovení o nařízení odposlechu. Pokud Nejvyšší soud dojde k závěru o porušení zákona, pak jediným dopadem, který zákonodárce předpokládá do pravomocně skončené věci, může být přezkum správnosti a zákonnosti meritorního rozhodnutí pouze v případě, kdy rozhodnutí bude překonáno úspěšnou stížností pro porušení zákona. Zákon nespojuje s výrokem o porušení zákona automatický přezkum původní trestní věci a nepředpokládá, že důkazy, které orgány činné v trestním řízení na základě takto označeného příkazu získaly, jsou ve věci absolutně neúčinné. Osoba, která byla se svou žádostí úspěšná, se může domáhat finančního zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Dle důvodové zprávy k zákonu č. 177/2008 Sb., který zavedl do trestního řízení ustanovení o přezkumu příkazu, vyplývá, že Nejvyšší soud svým rozhodováním do budoucna zajistí sjednocení rozhodovací činnosti obecných soudů. I v tomto kontextu se jeví odkaz Vrchního soudu v Praze na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Pzo 10/2015 ze dne 20. 1. 2016 neakceptovatelným. Soud by tak zpětně (retroaktivně) vztahoval na příkazy o odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydané v letech 2011 a 2012 požadavky, které definoval Nejvyšší soud svým rozhodnutím až v roce 2016. Zásadní je ovšem, že odvolací soud vytrhl část odůvodnění citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu z kontextu a zcela pominul skutkové okolnosti posuzovaného případu. Citace je tak na posuzovaný případ nepřiléhavá (*Nejvyšší soud v tomto svém rozhodnutí poukázal na zásady přiměřenosti a zdrženlivosti dle § 2 odst. 4 tr. řádu, když existenci a obsah nájemní smlouvy, případně její antedatování či zfalšování, není zvykem objasňovat odposlechem, lze-li tuto skutečnost pro trestní řízení zajistit primárně jinými postupy dle trestního řádu /její zajištění na základě příkazu k vydání věci u osoby, která smlouvu má v držení, případně jejím vyžádání u příslušných orgánů státní správy, které takovou smlouvou disponují v souvislosti s úkony k povolení ubytovacích služeb, při hygienické, protipožární kontrole apo/).*

Nyní k jednotlivým příkazům, jimž vytýká odvolací soud vady.

Pokud jde o **příkaz ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9** (č. l. 3283 a násl.), ohledně něho odvolací soud vytýká, že okresní soud obecně konstatuje důvodný předpoklad, že prostřednictvím telefonické komunikace budou dojednány detaily páchané trestné činnosti, možné telefonické instrukce, příp. mohou být zjištěny další osoby na trestné činnosti se podílející. Jako důvod, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak, nebo by jeho dosažení bylo podstatně ztížené, okresní soud uvádí, že se jedná o „úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají a mají možnost společně jednat na místech veřejnosti nepřístupných.“

Tento příkaz, jímž byl podle § 88 odst. 1, 2 trestního řádu nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu účastnických čísel uživatelů MUDr. P. K., MUDr. K. P. (nyní K.), Ing. I. S., Ing. P. D. Ing. V. P. a rovněž JUDr. B. S. – H., a to na dobu ode dne 14. 11. 2011 do dne 14. 3. 2012, je přitom pro úplnost odůvodněn takto:

„Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem předložil dne 11. listopadu 2011 soudkyni podepsaného soudu návrh na vydání nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vedeného prostřednictvím shora uvedených telefonních čísel s tím, že Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování Policie ČR, Odbor závažné hospodářské trestné činnosti pod č. j. OKFK-268/TČ-2011-200204 zahájil dne 4. 11. 2011 úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinů poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měly dopustit dosud neustanovené osoby tím, že se po společné dohodě rozhodly ovlivnit zadávací řízení při zadání veřejné zakázky týkající se rekonstrukce zámku Buštěhrad, které bylo zveřejněno v informačním systému veřejných zakázek dne 22. 7. 2011, kdy zadavatelem zakázky je Středočeský kraj, s předpokládanou hodnotou stavebních prací ve výši 181.666.666 Kč bez DPH, přičemž zadávací řízení má být ovlivněno tak, aby byla jako vítězný uchazeč vybrána pachateli předem vybraná společnost Konstruktiva Branko, a. s., IČ 18629628, se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, za formální účasti dalších pěti uchazečů, kterým mají být dodány na CD nosičích nabídky předem připravené společností Konstruktiva Branko, a. s., ve spolupráci s dosud neustanovenou projekční kanceláří se sídlem v Ústí nad Labem, přičemž nabídky dalších uchazečů, které v zadávacím řízení nemají úspěš, mají být dalším uchazečům předány i s přihláškou do zadávacího řízení. Dosud neustanovená osoba jednající za společnost Konstruktiva Branko, a. s., pak má připravit položkový rozpočet stavebních a dalších prací souvisejících s rekonstrukcí zámku Buštěhrad, navýšený oproti původnímu rozpočtu rekonstrukce, který byl stanoven projektantem, o částku 35 mil. Kč, jejíž větší část má být po ukončení zadávacího řízení a po vydání stavebního povolení poukázána ve prospěch dosud neustanovených stavebních společností prostřednictvím fiktivních faktur za poradenskou činnost pro vítěze zadávacího řízení, přičemž na rekonstrukci mají být čerpány i prostředky Evropských společenství v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy.

Prověřováním uvedené trestné činnosti bylo zjištěno, že osobou, která má mít z trestné činnosti majetkový prospěch, je mimo jiné MUDr. D. R., který má jednat za zadavatele zakázky. Další osobou podílející se na páčání trestné činnosti je MUDr. P. K., který má organizovat a koordinovat postup osob zúčastněných na zadávacím řízení a který má mít z trestné činnosti rovněž majetkový prospěch, stejně jako MUDr. K. P., toho času ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., která v současné době žije s MUDr. P. K. Většina prostředků pocházejících z účelového navýšení ceny díla má být od předem určeného vítězného uchazeče, společnosti Konstruktiva Branko, a. s., poukázána společnosti FISA, s. r. o., IČ 47541733, jejíž jednatelkou

je Ing. I. S., a to prostřednictvím fakturace podle účelově uzavřené smlouvy o spolupráci či poradenství. Z této společnosti pak mají být prostředky dosud nezjištěným způsobem převedeny mimo jiné ve prospěch MUDr. R., MUDr. K. a MUDr. P.. Za společnost Konstruktiva Branko, a. s., se má na páchaní trestné činnosti podílet člen jejího představenstva Ing. P.D., který má mít na starost přípravu nabídek všech uchazečů v zadávacím řízení, které by za tím účelem měla zpracovat dosud nezjištěná projekční kancelář se sídlem v Ústí nad Labem. Dle zajištěné dokumentace byla zpracováním projektové dokumentace pro zadavatele pověřena společnost ARIA, spol. s r. o., IČ 451442249, jejímž jednatelem je Ing. V. P., u něž je důvodný předpoklad, že se bude účastnit jednání podezřelých a že bude i telefonicky instruován, jaký má být obsah konečné verze položkového rozpočtu zadavatele. Středočeského kraje, dle kterého bude vybírána vítězná nabídka. MUDr. D. R. má s MUDr. K. a MUDr. P. komunikovat prostřednictvím telefonu vedoucí oddělení útvaru poradců hejtmana JUDr. B. S-H.

Soudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem přezkoumala návrh státního zástupce a předložený spisový materiál a dospěla k závěru, že podmínky pro nařízení odposlechu stanovené v § 88 odst. 1, odst. 2 tr. řádu jsou v dané věci splněny, neboť je dán důvodný předpoklad, že prostřednictvím telefonické komunikace budou dojednávány detaily páchané trestné činnosti, případně mohou být zjištěny další osoby na trestné činnosti se podílející. S ohledem na úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají a mají možnost společně jednat na místech veřejnosti nepřístupným, by bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu bylo zjištění všech skutečností důležitých pro trestní řízení a vztahující se k jednání podezřelých podstatně ztíženo či znemožněno. Jelikož podmínky stanovené v § 88 odst. 1 tr. řádu jsou splněny a požadovaný úkon je třeba považovat za neodkladný ve smyslu ustanovení § 160 odst. 3, odst. 4 tr. řádu, byl odposlech nařízen a jeho doba byla stanovena v délce čtyř měsíců v souladu s návrhem státního zástupce.”

V odůvodnění tohoto příkazu tak prokazatelně popsány skutkové okolnosti jsou, a to včetně právní kvalifikace, jež nařízení odposlechu umožňuje. Z odůvodnění příkazu je rovněž patrné, že soudkyně měla při rozhodování k dispozici nejen návrh státního zástupce, ale rovněž i veškerý spisový materiál, zachycující dosavadní výsledky prověřování, a že z jeho obsahu při svém rozhodování také vycházela. Z posledního odstavce odůvodnění příkazu je patrné, že soudkyně vycházela ze zjištění, že trestná činnost je stále páchána (tj. není ukončena), takže lze důvodně předpokládat, že prostřednictvím odposlouchávaných telefonních hovorů budou jednak dojednávány detaily stále probíhajícího protiprávního jednání, jednak existuje reálný předpoklad, že odposlechem budou zjištěny i další osoby na tomto protiprávním jednání zúčastněné. Tyto osoby přitom pochopitelně jednájí konspirativně, osobně se znají a mají možnost jednat na místech veřejně nepřístupných tak, aby se nikdo další o jejich jednání vůbec nedozvěděl.

Odůvodnění příkazu pak rozhodně **nelze označit ani jako obecné či paušální.** Naopak, s ohledem na stádium trestního řízení popsal na základě předchozího šetření policejní orgán podrobně a přesvědčivě role jednotlivých podezřelých osob, jichž se má odposlech týkat. MUDr. K. a MUDr. P. (nyní K.) mají organizovat a koordinovat postup osob zúčastněných na zadávacím řízení; Ing. D. je do věci aktivně zapojen jako člen představenstva společnosti Konstruktiva Branko, a. s., přičemž obdobnou roli hraje i Ing. S., jednající za společnost FISA, s. r. o.; MUDr. R. pak má být podle dosavadních zjištění jedním z adresátů nelegálně získaných peněžních prostředků; Ing. P., jednající za společnost ARIA, s. r. o., má být telefonicky instruován ohledně toho, jakým způsobem má být „účelově“ sestavena konečná verze

položkového rozpočtu) a pokud soud nyní dospěl k odlišnému závěru, pak takový závěr v napadeném usnesení v rozporu s § 134 odst. 2 tr. řádu vůbec ničím a nijak neodůvodnil.

Odůvodněno je i nařízení odposlechu telefonu JUDr. S. – H.. Ta sama z účasti na trestné činnosti podezírána sice nebyla, nicméně jako vedoucí útvaru poradců hejtmána Středočeského kraje MUDr. R. existoval předpoklad, že MUDr. R. může ke komunikaci používat také jejího telefonu.

Skutečností je, že doba čtyř měsíců, na kterou byl odposlech nařízen, je dobou z hlediska zákona maximální, a že příkaz v tomto směru již žádné zvláštní odůvodnění neobsahuje a odkazuje pouze na návrh státního zástupce. Je ovšem třeba konstatovat, že přes absenci výslovného odůvodnění (*viz výše*) nutnost dlouhodobého monitoringu telekomunikačního provozu dotčených osob z kontextu celého odůvodnění příkazu k odposlechu i z charakteru prověřované trestné činnosti logicky vyplývá – šlo o probíhající účelové ovlivňování přípravy zadání veřejné zakázky, tedy o záležitost relativně dlouhodobou, takže již z tohoto hlediska nelze dobu čtyř měsíců považovat za nepřiměřenou, resp. neodůvodněnou či neodůvodnitelnou. Z charakteru a povahy prověřované trestné činnosti lze dovodit, že kratší doba odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu by nemusela umožnit zjištění dostatečného množství skutečností významných pro trestní řízení, které povedou k zahájení trestního stíhání proti konkrétní osobě či osobám, jak k takovému nedostatku ve skutkově obdobné trestní věci konstatoval Nejvyšší soud ČR (*viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Pzo 5/2015 z 23. 9. 2015 a sp. zn. 4/2016 z 21. 6. 2016*).

Odvolací soud dále vytýká, že v **příkazu** k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **ze dne 23. 11. 2011, č. j. 40 Nt 490/2011 – 4** (č. l. 3302 a násl.) okresní soud uvádí de facto totožné skutečnosti, navíc zmiňuje konkrétní termín, kdy má dojít k odevzdání konečné podoby projektu. V rámci hodnocení nutnosti použít tento operativně pátrací prostředek zmiňuje, že jde o úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají a jednají přes prostředníky, jako jsou MUDr. K. a P. K..

Tento příkaz, jímž byl podle § 88 odst. 1, 2 trestního řádu nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu účastnických čísel uživatelů Ing. T. M., L. N. a MUDr. D. R., a to na dobu ode dne 23. 11. 2011 do dne 23. 3. 2012, je přitom odůvodněn takto:

„Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem předložil dne 22. listopadu 2011 soudkyni podepsaného soudu návrh na vydání nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vedeného prostřednictvím shora uvedených telefonních čísel s tím, že Útvar odhalování korupce a finanční kriminality. Služba kriminální policie a vyšetřování Policie ČR, Odbor závažné hospodářské trestné činnosti, pod č. j. OKFK-268/TČ-2011-200204, zahájil dne 4. 11. 2011 úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinů poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1

trestního zákoníku, kterých se měly dopustit dosud neustanovené osoby tím, že se po společné dohodě rozhodly ovlivnit zadávací řízení při zadání veřejné zakázky týkající se rekonstrukce zámku Buštěhrad, které bylo zveřejněno v informačním systému veřejných zakázek dne 22. 7. 2011, kdy zadavatelem zakázky je Středočeský kraj, s předpokládanou hodnotou stavebních prací ve výši 181.666.666 Kč bez DPH, přičemž zadávací řízení má být ovlivněno tak, aby byla jako vítězný uchazeč vybrána pachateli předem vybraná společnost Konstruktiva Branko, a. s., IČ 18629628, se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, za formální účasti dalších pěti uchazečů, kterým mají být dodány na CD nosičích nabídky předem připravené společností Konstruktiva Branko, a. s., ve spolupráci s dosud neustanovenou projekční kanceláří se sídlem v Ústí nad Labem, přičemž nabídky dalších uchazečů, které v zadávacím řízení nemají úspěch, mají být dalším uchazečům předány i s přihláškou do zadávacího řízení. Dosud neustanovená osoba jednající za společnost Konstruktiva Branko, a. s., pak má připravit položkový rozpočet stavebních a dalších prací souvisejících s rekonstrukcí zámku Buštěhrad, navýšený oproti původnímu rozpočtu rekonstrukce, který byl stanoven projektantem, o částku 35 mil. Kč, jejíž větší část má být po ukončení zadávacího řízení a po vydání stavebního povolení poukázána ve prospěch dosud neustanovených stavebních společností prostřednictvím fiktivních faktur za poradenskou činnost pro vítěze zadávacího řízení, přičemž na rekonstrukci mají být čerpány i prostředky Evropských společenství v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy.

Prověřováním uvedené trestné činnosti bylo zjištěno, že osobou, která má mít z trestné činnosti majetkový prospěch, je mimo jiné MUDr. D. R., který má jednat za zadavatele zakázky. Další osobou podílející se na páčání trestné činnosti je MUDr. P.K., který má organizovat a koordinovat postup osob zúčastněných na zadávacím řízení a který má mít z trestné činnosti rovněž majetkový prospěch, stejně jako MUDr. K. P., toho času ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., která v současné době žije s MUDr. P. K.. Většina prostředků pocházejících z účelového navýšení ceny díla má být od předem určeného vítězného uchazeče, společnosti Konstruktiva Branko, a.s., poukázána společnosti FISA, s. r. o., IČ 47541733, jejíž jednatelkou je Ing. I. S., a to prostřednictvím fakturace podle účelově uzavřené smlouvy o spolupráci či poradenství. Z této společnosti pak mají být prostředky dosud nezjištěným způsobem převedeny mimo jiné ve prospěch MUDr. R., MUDr. K. a MUDr. P.. Za společnost Konstruktiva Branko, a. s., se má na páčání trestné činnosti podílet člen jejího představenstva Ing. P. D., který má mít na starost přípravu nabídek všech uchazečů v zadávacím řízení, které by za tím účelem měla zpracovat dosud nezjištěná projekční kancelář se sídlem v Ústí nad Labem. Dle zajištěné dokumentace byla zpracováním projektové dokumentace pro zadavatele pověřena společnost ARIA, spol. s r. o., IČ 451442249, jejímž jednatelem je Ing. V. P., který spolupracuje s Ing. P. N..

Úkony podle § 158d odst. 2 tr.řádu bylo zadokumentováno, že dne 11.11.2011 se uskutečnila schůzka v Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy na Praze 2, kde se jednání o položkovém rozpočtu zadavatele zúčastnil za zpracovatele projektové dokumentace zadavatele Ing. P. N., který spolupracuje se společností ARIA, spol. s r. o. Dále se schůzky zúčastnil i Ing. T. M., obchodní ředitel společnosti Konstruktiva Branko, a. s., který ještě před schůzkou Ing. Novotnému předal písemné podklady, které byly předmětem jednání na uvedeném úřadu. Co se týče Ing. M. předané dokumentace, operativním šetřením bylo zjištěno, že se jednalo o CD nosič obsahující položkový rozpočet zakázky a dílčí nabídky subdodávek na zvláštní vybavení a práce k předmětné zakázce. Z uvedeného plyne, že se schůzky k projektové dokumentaci zadavatele veřejné zakázky, v průběhu zadávacího řízení, které dosud nebylo ukončeno, zúčastnil zástupce jednoho z uchazečů o zakázku, který navíc předával zpracovateli projektové dokumentace a

položkového rozpočtu materiály, které by neměl uchazeč o zakázku nejen dosud znát, ale ani zpracovávat, neboť bude znát obsah položkového rozpočtu zadavatele, zatím bude moci upravit nabídkovou cenu tak, aby mu byla zakázka přidělena. Uvedené tedy potvrzuje, že zadávací řízení je od počátku ovlivněno ve prospěch vybraného uchazeče, kterým je Konstruktiva Branko, a. s. Prověřováním bylo zjištěno, že Ing. M. používá telefonní číslo

Z úkonů podle § 88 trestního řádu bylo dále zjištěno, že zástupce zadavatele MUDr. R. je ohledně zadávacího řízení v telefonickém kontaktu s MUDr. P., která ovšem z formálního právního hlediska nemá mít jakýkoliv vliv či informace o tomto řízení. Ve skutečnosti je ale osobou s osobními vazbami na MUDr. R. a MUDr. K. a je prostředníkem mezi těmito osobami a dalšími osobami, které se podílejí na popsané trestné činnosti, a to s Ing. S., Ing. D., L. N. a Ing. M.. Současně bylo potvrzeno propojení osob MUDr. R., MUDr. P., MUDr. K., Ing. S. a Ing. D. ze společnosti Konstruktiva Branko, a. s., a zadokumentována komunikace MUDr. K., který by o zakázce rovněž neměl mít informace, s L. N., členkou představenstva společnosti ML Compet, a. s., která je jediným společníkem společnosti ERINYES, s. r. o. IČ 28488075, která zajišťuje administraci zakázky pro Středočeský kraj jako zadavatele. Z provedených úkonů podle § 88 trestního řádu plyne, že N. je v kontaktu s MUDr. K. a že si vyměňují zadávací dokumentaci i k dalším zakázkám. K osobě MUDr. R. bylo zjištěno, že osobně používá telefonní číslo... a L. N. číslo....

Soudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem přezkoumala návrh státního zástupce a předložený spisový materiál a dospěla k závěru, že podmínky pro nařízení odposlechu stanovené v § 88 odst. 1, odst. 2 tr. řádu jsou v dané věci splněny, neboť je dán důvodný předpoklad, že prostřednictvím telefonické komunikace budou dojednávány detaily páchané trestné činnosti, případně mohou být zjištěny další osoby na trestné činnosti se podílející. S ohledem na úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají anebo jednají přes prostředníky, jako je MUDr. K. a MUDr. P., kteří se podílejí na páchání trestné činnosti, by bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu bylo zjištění všech skutečností důležitých pro trestní řízení a vztahující se k jednání podezřelých podstatně ztíženo či znemožněno. Jelikož podmínky stanovené v § 88 odst. 1 tr. řádu jsou splněny a požadovaný úkon je třeba považovat za neodkladný ve smyslu ustanovení § 160 odst. 3, odst. 4 tr. řádu, neboť vzhledem k nebezpečí jeho zmaření a ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání, byl odposlech nařízen a jeho doba byla stanovena v délce čtyř měsíců v souladu s návrhem státního zástupce.”

Tvrzení odvolacího soudu o nezákonnosti a procesní nepoužitelnosti tohoto příkazu nelze akceptovat. V odůvodnění tohoto příkazu jsou tak opětovně popsány skutkové okolnosti, **a to včetně právní kvalifikace, jež nařízení odposlechu umožňuje.** Zmíněna jsou rovněž dosavadní nová zjištění vplynuvší jednak ze sledování osob a věcí (zapojení obchodního ředitele společnosti Konstruktiva Branko, a. s., Ing. M., jemuž byla předána dokumentace k připravované zakázce, již by jako zástupce jednoho z potenciálních uchazečů vůbec neměl mít k dispozici), jednak z dosud provedených odposlechů [zúčastněna je i L. N., jednající za společnost ERINYES, s. r. o. (která pro Středočeský kraj jako zadavatele zajišťuje administraci zakázky), jež si s MUDr. K. vyměňuje dokumentaci k zakázkám, kterou by ten vůbec neměl mít k dispozici) – to bylo důvodem k nařízení odposlechu ve vztahu k Ing. M. a L. N.].

Nařízen byl rovněž odposlech dalšího telefonního čísla užívaného MUDr. R., jež bylo zjištěno

dodatečně. Z odůvodnění příkazu právě k osobě MUDr. R. je zřejmé, že soud zde na základě údajů z předloženého trestního spisu vyšel z důvodů, popsaných v předchozím příkazu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9 a které vedly k nařízení odposlechu telefonního čísla JUDr. S. – H., k němuž došlo právě proto, že jejího telefonu měl užívat také MUDr. R.. Závěr o tom, že telefonní hovory MUDr. R. je třeba monitorovat, byl učiněn již dříve a v případě příkazu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 40 Nt 490/2011 – 4 šlo fakticky toliko o „technické“ rozšíření odposlechu i na další zjištěné a jím užívané telefonní číslo, když odposlech MUDr. R. na telefonním čísle JUDr. S. – H. již byl fakticky nařízen v příkaze soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9. Ve vztahu k jeho osobě lze jinak zcela užít odůvodnění předchozího příkazu soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9, které se bezesbytku vztahuje i na nařízení odposlechu nově zjištěného telefonního čísla MUDr. R. a časový odstup mezi 11.11.2011 a 23.11.2011 nesvědčí pro tak významnou změnu poměrů, která by již musela být z materiálního pohledu podchycena v příkazu rozšiřující již nařízené odposlechy o další telefonní číslo téhož podezřelého.

V nařízení odposlechů je jinak opětovně konstatováno, že jde o trestnou činnost, páchanou úzkou skupinou osob, jež se navzájem osobně znají a jednají tak, aby se o jejich jednání nikdo nežádoucí nedozvěděl. Předpokládá se, že odposlechy povedou k dokumentaci stále probíhajícího protiprávního jednání a potenciálně rovněž i ke zjištění dalších osob na tomto jednání zúčastněných. Je třeba zdůraznit, že tento závěr je v tomto příkazu odůvodněn již i v jeho textu konstatovanými výsledky dosavadních nařízených odposlechů, resp. i sledováním osob, jež právě vedly k rozšíření okruhu odposlouchávaných osob.

Co se týče doby trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je zde možno odkázat na již uvedené výše.

V případě **příkazu** k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **ze dne 6. 1. 2012, č. j. 40 Nt 304/2012 – 4** (č. l. 3322 a násl.) Vrchní soud v Praze konstatuje, že soud nařizující odposlech pouze uvádí, že bylo zjištěno další telefonní číslo MUDr. P. K., ohledně něž již byl vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, a je důvodný předpoklad, že i skrze toto číslo budou dojednávány detaily páchané trestné činnosti. Podle soudu nelze sledovaného účelu dosáhnout bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu proto, že podezřelí si jsou vědomi nezákonnosti, nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti policejním orgánem, jde o úzký okruh osob jednajících na místech veřejnosti nepřístupných a jde o podezření ze zvláště závažného zločinu.

Odůvodnění tohoto příkazu jímž byl podle § 88 odst. 1, 2 tr. ř. nařízen odposlech a záznam dalšího telefonního čísla MUDr. P. K. (odposlech jiného jím užívaného telefonního čísla byl již předtím nařízen předešle citovaným příkazem ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9), a to na dobu od 6. 1. 2012 do 6. 4. 2012, je následující:

„Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem předložil dne 5. ledna 2012 soudci podepsaného soudu návrh na vydání nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vedeného prostřednictvím shora uvedeného telefonního čísla s tím, že Útvary odhalování korupce a finanční kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování Policie ČR,

Odbor závažné hospodářské trestné činnosti, pod čj. OKFK-268/TČ-2011-200204, zahájil dne 4. 11. 2011 úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinů poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měly dopustit dosud neustanovené osoby tím, že se po společné dohodě rozhodly ovlivnit zadávací řízení při zadání veřejné zakázky týkající se rekonstrukce zámku Buštěhrad, které bylo zveřejněno v informačním systému veřejných zakázek dne 22. 7. 2011, kdy zadavatelem zakázky je Středočeský kraj, s předpokládanou hodnotou stavebních prací ve výši 181.666.666 Kč bez DPH, přičemž zadávací řízení má být ovlivněno tak, aby byla jako vítězný uchazeč vybrána pachateli předem vybraná společnost Konstruktiva Branko, a. s., IČ 18629628, se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, za formální účasti dalších pěti uchazečů, kterým mají být dodány na CD nosičích nabídky předem připravené společností Konstruktiva Branko, a. s., ve spolupráci s dosud neustanovenou projekční kanceláří se sídlem v Ústí nad Labem, přičemž nabídky dalších uchazečů, které v zadávacím řízení nemají úspěš, mají být dalším uchazečům předány i s přihláškou do zadávacího řízení. Dosud neustanovená osoba jednající za společnost Konstruktiva Branko, a. s., pak má připravit položkový rozpočet stavebních a dalších prací souvisejících s rekonstrukcí zámku Buštěhrad, navýšený oproti původnímu rozpočtu rekonstrukce, který byl stanoven projektantem, o částku 35 mil. Kč, jejíž větší část má být po ukončení zadávacího řízení a po vydání stavebního povolení poukázána ve prospěch dosud neustanovených stavebních společností prostřednictvím fiktivních faktur za poradenskou činnost pro vítěze zadávacího řízení, přičemž na rekonstrukci mají být čerpány i prostředky Evropských společenství v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy.

Prověřováním uvedené trestné činnosti bylo zjištěno, že osobou, která má mít z trestné činnosti majetkový prospěch, je mimo jiné MUDr. D. R., který má jednat za zadavatele zakázky. Další osobou podílející se na páčání trestné činnosti je MUDr. P. K., který má organizovat a koordinovat postup osob zúčastněných na zadávacím řízení a který má mít z trestné činnosti rovněž majetkový prospěch, stejně jako MUDr. K. P., toho času ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., která v současné době žije s MUDr. P. K. Většina prostředků pocházejících z účelového navýšení ceny díla má být od předem určeného vítězného uchazeče, společnosti Konstruktiva Branko, a. s., poukázána i společnosti FISA, s. r. o., IČ 47541733, jejíž jednatelkou je Ing. I. S., a to prostřednictvím fakturace podle účelově uzavřené smlouvy o spolupráci či poradenství. Z této společnosti pak mají být prostředky dosud nezjištěným způsobem převedeny mimo jiné ve prospěch MUDr. R., MUDr. K. a MUDr. P. Za společnost Konstruktiva Branko, a. s., se má na páčání trestné činnosti podílet člen jejího představenstva Ing. P. D., který má mít na starost přípravu nabídek všech uchazečů v zadávacím řízení, které by za tím účelem měla zpracovat dosud nezjištěná projekční kancelář se sídlem v Ústí nad Labem. Dle zajištěné dokumentace byla zpracováním projektové dokumentace pro zadavatele pověřena společnost ARIA, spol. s r. o., IČ 451442249, jejímž jednatelem je Ing. V. P., který spolupracuje s Ing. P. N.

Úkony podle § 158d odst. 2 tr. řádu bylo zadokumentováno, že dne 11. 11. 2011 se uskutečnila schůzka v Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy na Praze 2, kde se jednání o položkovém rozpočtu zadavatele zúčastnil za zpracovatele projektové dokumentace zadavatele Ing. P. N., který spolupracuje se společností ARIA, spol. s r. o. Dále se schůzky zúčastnil i Ing. T. M., obchodní ředitel společnosti Konstruktiva Branko, a. s., který ještě před schůzkou Ing. N. předal písemné podklady, které byly předmětem jednání na uvedeném úřadu. Co se týče Ing.

M. předané dokumentace, operativním šetřením bylo zjištěno, že se jednalo o CD nosič obsahující položkový rozpočet zakázky a dílčí nabídky subdodávek na zvláštní vybavení a práce k předmětné zakázce. Z uvedeného plyne, že se schůzky k projektové dokumentaci zadavatele veřejné zakázky, v průběhu zadávacího řízení, které dosud nebylo ukončeno, zúčastnil zástupce jednoho z uchazečů o zakázku, který navíc předával zpracovateli projektové dokumentace a položkového rozpočtu materiály, které by neměl uchazeč o zakázku nejen dosud znát, ale ani zpracovávat, neboť bude znát obsah položkového rozpočtu zadavatele, zatím bude moci upravit nabídkovou cenu tak, aby mu byla zakázka přidělena. Uvedené tedy potvrzuje, že zadávací řízení je od počátku ovlivněno ve prospěch vybraného uchazeče, kterým je Konstruktiva Branko, a. s.

Z výsledků dosavadních úkonů podle § 88 trestního řádu bylo zjištěno, že zástupce zadavatele MUDr. R. je ohledně zadávacího řízení v telefonickém kontaktu s MUDr. P., která ovšem – z formálně právního hlediska – nemá mít jakýkoliv vliv či informace o tomto řízení, neboť dle veřejných zdrojů není jakkoli činná pro zadavatele. Ve skutečnosti je MUDr. P. osobou s osobními vazbami na MUDr. R. a MUDr. K. a je prostředníkem mezi nimi a dalšími osobami, které se podílejí na popsáné trestné činnosti, a to Ing. S., Ing. D., L. N. a Ing. M.

Dále bylo zjištěno, že dne 24. 11. 2011 byla společností ARIA, spol. s r. o., k veřejné zakázce odevzdána projektová dokumentace, jejíž součástí je položkový rozpočet, podle kterého bude zadavatel vyhodnocovat nabídky uchazečů o zakázku. Odhadovaná cena zakázky je dle společnosti ARIA, spol. s r. o., 161 mil. Kč včetně DPH, tedy podstatně méně než podle rozpočtu, který zpracovala společnost Konstruktiva Branko, a. s., kdy částka přesahovala 200 mil. Kč, a podle kterého měly být původně nabídky vyhodnocovány. Následné vyhodnocení úkonů podle § 88 trestního řádu a § 158d trestního řádu potvrzuje, že mezi podezřelými došlo ke sdělení informace o uvedeném odhadu ceny zakázky, což u nich vzbudilo nevoli a nutnost danou situaci řešit, aby mohla být zakázka realizována za účelově navýšenou cenu. Podezřelí se dohodli, že cenu bude nutné navýšit na plánovanou částku přesahující 200 mil. Kč. Za tím účelem měl podezřelý MUDr. R. vydat pokyn k dopracování výkazu výměr tak, aby předpokládaná cena odpovídala částce 215 mil. Kč, a až takto upravený rozpočet, zpracovaný dosud neustanovenou osobou „B.“, bude dán k dispozici předem vybraným uchazečům o zakázku. Z využití operativně pátracích prostředků je potvrzeno podezření, že vítězným uchazečem o zakázku bude společnost Konstruktiva Branko, a. s., jejíž zástupce Ing. D. má po podpisu smlouvy o dílo poskytnout 15 mil. Kč MUDr. P., MUDr. K. a Ing. S.. Z úkonů podle § 158d trestního řádu dále jednoznačně plyne, že MUDr. P. a MUDr. K. své kroky v popsáném zadávacím řízení pravidelně konzultují s MUDr. R., přičemž z dosud provedených úkonů je potvrzováno, že podezřelí jsou si vědomi nejen nezákonnosti svého jednání, ale i nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti policejním orgánem za užití operativně pátracích prostředků a úkonů podle § 88 trestního řádu, proto se snaží jednat s maximální mírou utajení.

Okresním soudem v Ústí nad Labem byl v této věci vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 trestního řádu pod č.j. V 182/2011 – 40 Nt 482/2011 – 9, a to včetně účastnického čísla ..., užívaného MUDr. K.. Operativním šetřením bylo zjištěno, že MUDr. K. užívá i další účastnické číslo, a to

Soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem přezkoumal návrh státního zástupce a předložený spisový materiál a dospěl k závěru, že podmínky pro nařízení odposlechu stanovené v § 88 odst. 1, odst. 2 tr. řádu jsou v dané věci splněny, neboť je dán důvodný předpoklad, že prostřednictvím telefonické komunikace budou dojednávány detaily páchané trestné činnosti, případně mohou být zjištěny další osoby na trestné činnosti se podílející. S ohledem na úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají a mají možnost společně jednat na místech veřejnosti

nepřístupných, by bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu bylo zjištění všech skutečností důležitých pro trestní řízení podstatně ztíženo či znemožněno. V uvedené věci se jedná o podezření ze spáchání zvláště závažného zločinu a s ohledem na shora uvedené nelze použít pouze instituty trestního řádu nezasahující do jejich práv, ale že k zadokumentování jejich trestné činnosti je nutné využívat prostředky, jejichž použití bude před podezřelými utajováno. Jelikož podmínky stanovené v § 88 odst. 1 tr. řádu jsou splněny a požadovaný úkon je třeba považovat za neodkladný ve smyslu ustanovení § 160 odst. 3, odst. 4 tr. řádu, neboť vzhledem k nebezpečí jeho zmaření a ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání, byl odposlech nařízen a jeho doba byla stanovena v délce tří měsíců v souladu s návrhem státního zástupce.”

Tímto příkazem byl tedy nařízen odposlech dalšího telefonního čísla, užívaného MUDr. K.. Také v jeho odůvodnění jsou prokazatelně popsány skutkové okolnosti, pro které byly zahájeny úkony trestního řízení, včetně právní kvalifikace, umožňující nařízení odposlechu.

Rekapitulován je i dosavadní průběh prověřování a je konstatováno, že původní **podezření se potvrzuje**, a to včetně předpokládané role MUDr. K. v prověřovaném protiprávním jednání.

Konstatuje se, že odposlech jednoho telefonního čísla MUDr. K. byl již nařízen příkazem ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9; odposlech dalšího jím užívaného telefonního čísla se nařizuje proto, že toto bylo zjištěno až dodatečně. Co do věcných důvodů – tedy proč je třeba telefonní hovory MUDr. K. odposlouchávat – se fakticky navazuje na původní příkaz, resp. se z něho vychází. Je zřejmé, že soudce i v tomto případě rozhodoval se znalostí věci a zejména také na základě zjištění, že inkriminovaný skutkový děj stále probíhá a každopádně jej nelze reálně objasnit jinak.

Pasáže odůvodnění příkazu v tom smyslu, že objasněno a dokumentováno má být jednání skupiny osob, jež se navzájem znají a logicky dbají o to, aby se o jejich jednání a úmyslech nikdo další nedozvěděl, jsou v podstatě zopakovány z odůvodnění předchozích příkazů, což je dáno tím, že jde o úkony ve stále stejné trestní věci, přičemž se navíc potvrdily předpoklady, jež vedly k prvotnímu nařízení odposlechů dne 11. 11. 2011. K úspěšnému a efektivnímu objasnění závažné trestní věci korupčního charakteru je tudíž třeba použít především takových prostředků, o nichž se podezřelé osoby nedozvedí.

Pokud pak jde o **příkaz** k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 490/2011 – 14** (č. l. 4070 a násl.), soud v příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu uvádí, že je důvodný předpoklad, že **e-mailem** MUDr. K. budou zasílány informace k páchané trestné činnosti, zejména v otázce položkového rozpočtu zadavatele a nabídek společnosti Konstruktiva Branko, a. s., a dalších uchazečů o zakázku, tedy informace k dokonání trestné činnosti. Dále je v příkazu opět poukaz na úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají nebo jednají přes prostředníky.

Odůvodnění tohoto příkazu, týkajícího se opět pouze MUDr. P. K., přičemž odposlech (přesněji řečeno monitoring) elektronické pošty byl podle § 88 odst. 1, 2 tr. ř. nařízen na dobu od 23. 11. 2011 do 23. 3. 2012, zní takto:

„Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem předložil dne 22. listopadu 2011 soudkyni podepsaného soudu návrh na vydání sledování věci, a to kanceláře shora (zde jde zjevně o písařskou chybu, zřejmě byla nedopatřením využita část nějakého staršího souboru či textu), kdy Útvarem odhalování korupce a finanční kriminality. Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR, Odbor závažné hospodářské trestné činnosti, pod č.j. OKFK-268/TČ-2011-200204, zahájil dne 4. 11. 2011 úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinů poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měly dopustit dosud neustanovené osoby tím, že se po společné dohodě rozhodly ovlivnit zadávací řízení při zadání veřejné zakázky týkající se rekonstrukce zámku Buštěhrad, které bylo zveřejněno v informačním systému veřejných zakázek dne 22. 7. 2011, kdy zadavatelem zakázky je Středočeský kraj s předpokládanou hodnotou stavebních prací ve výši 181.666.666 Kč bez DPH, přičemž zadávací řízení má být ovlivněno tak, aby byla jako vítězný uchazeč vybrána pachateli předem vybraná společnost Konstruktiva Branko, a. s., IČ 18629628, se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, za formální účasti dalších pěti uchazečů, kterým mají být dodány na CD nosičích nabídky předem připravené společností Konstruktiva Branko, a. s., ve spolupráci s dosud neustanovenou projekční kanceláří se sídlem v Ústí nad Labem, přičemž nabídky dalších uchazečů, které v zadávacím řízení nemají úspěch, mají být dalším uchazečům předány i s přihláškou do zadávacího řízení. Dosud neustanovená osoba jednající za společnost Konstruktiva Branko, a. s., pak má připravit položkový rozpočet stavebních a dalších prací souvisejících s rekonstrukcí zámku Buštěhrad, navýšený oproti původnímu rozpočtu rekonstrukce, který byl stanoven projektantem, o částku 35 mil. Kč, jejíž větší část má být po ukončení zadávacího řízení a po vydání stavebního povolení poukázána ve prospěch dosud neustanovených stavebních společností prostřednictvím fiktivních faktur za poradenskou činnost pro vítěze zadávacího řízení, přičemž na rekonstrukci mají být čerpány i prostředky Evropských společenství v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy.

Prověřováním uvedené trestné činnosti bylo zjištěno, že osobou, která má mít z trestné činnosti majetkový prospěch je mimo jiné MUDr. D. R., který má jednat za zadavatele zakázky. Další osobou podílející se na páčání trestné činnosti je MUDr. P. K., který má organizovat a koordinovat postup osob zúčastněných na zadávacím řízení a který má mít z trestné činnosti rovněž majetkový prospěch. Většina prostředků pocházejících z účelového navýšení ceny díla má být od předem určeného vítězného uchazeče, společnosti Konstruktiva Branko, a. s., poukázána společnosti FISA s.r.o., IČ 47541733, jejíž jednatelkou je Ing. I. S., a to prostřednictvím fakturace podle účelově uzavřené smlouvy o spolupráci či poradenství. Z této společnosti pak mají být prostředky dosud nezjištěným způsobem předvedeny mimo jiné ve prospěch MUDr. R. a MUDr. K.. Za společnost Konstruktiva Branko, a. s., se má na páčání trestné činnosti podílet člen jejího představenstva Ing. P. D., který má mít na starost přípravu nabídek všech uchazečů v zadávacím řízení, které by za tím účelem měla zpracovat dosud nezjištěná projekční kancelář se sídlem v Ústí nad Labem. Dle zajištěné dokumentace byla zpracováním projektové dokumentace pro zadavatele pověřena společnost ARIA, spol. s r. o.,

IČ: 451442249, jejímž jednatelem je Ing. V. P., který spolupracuje s Ing. P. N.

Úkony podle § 158d odst. 2 tr.řádu bylo zadokumentováno, že dne 11.11.2011 se uskutečnila schůzka v Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy na Praze 2, kde se jednání o položkovém rozpočtu zadavatele zúčastnil za zpracovatele projektové dokumentace zadavatele Ing. P. N., který spolupracuje se společností ARIA, spol. s r. o. Dále se schůzky zúčastnil i Ing. T. M., obchodní ředitel společnosti Konstruktiva Branko, a. s., který ještě před schůzkou Ing. N. předal písemné podklady, které byly předmětem jednání na uvedeném úřadu. Co se týče Ing. M. předané dokumentace, operativním šetřením bylo zjištěno, že se jednalo o CD nosič obsahující položkový rozpočet zakázky a dílčí nabídky subdodávek na zvláštní vybavení a práce k předmětné zakázce. Z uvedeného plyne, že se schůzky k projektové dokumentaci zadavatele veřejné zakázky, v průběhu zadávacího řízení, které dosud nebylo ukončeno, zúčastnil zástupce jednoho z uchazečů o zakázku, který navíc předával zpracovateli projektové dokumentace a položkového rozpočtu materiály, které by neměl uchazeč o zakázku nejen dosud znát, ale ani zpracovávat, neboť bude znát obsah položkového rozpočtu zadavatele, zatím bude moci upravit nabídkovou cenu tak, aby mu byla zakázka přidělena. Uvedené tedy potvrzuje, že zadávací řízení je od počátku ovlivněno ve prospěch vybraného uchazeče, kterým je Konstruktiva Branko, a. s.

Z úkonů podle § 88 trestního řádu bylo dále zjištěno, že zástupce zadavatele MUDr. R., je ohledně zadávacího řízení v telefonickém kontaktu s MUDr. P., která ovšem z formálně právního hlediska nemá mít jakýkoliv vliv či informace o tomto řízení. Ve skutečnosti je ale osobou s osobními vazbami na MUDr. R. a MUDr. K. a je prostředníkem mezi těmito osobami a dalšími osobami, které se podílejí na popsání trestné činnosti, a to s Ing. S., Ing. D., L. N. a Ing. M.. Současně bylo potvrzeno propojení osob MUDr. R., MUDr. P., MUDr. K., Ing. S. a Ing. D. ze společnosti Konstruktiva Branko, a. s. Dále byla zadokumentována komunikace MUDr. K., který by o zakázce rovněž neměl mít informace, s L. N., členkou představenstva společnosti ML Compet, a. s., která je jediným společníkem společnosti ERINYES, s. r. o., IČ 28488075, která zajišťuje administraci zakázky. Z provedených úkonů podle § 88 trestního řádu také plyne, že N. je v kontaktu s MUDr. K. a že si vyměňují zadávací dokumentaci i k dalším zakázkám, přičemž předávání by mělo probíhat i elektronickou cestou v podobě e-mailové korespondence. K MUDr. K. bylo operativním šetřením zjištěno, že užívá e-mailovou schránku, jejímž poskytovatelem je společnost Seznam.cz, a. s., se sídlem Radlická 608/2, 150 00 Praha 5.

Soudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem přezkoumala návrh státního zástupce a předložený spisový materiál a dospěla k závěru, že podmínky pro nařízení odposlechu stanovené v § 88 odst. 1, odst. 2 tr. řádu jsou v dané věci splněny, neboť je dán důvodný předpoklad, že prostřednictvím e-mailové schránky užívané MUDr. P. K. budou zasílány informace k páchané trestné činnosti, především v otázce položkového rozpočtu zadavatele a nabídek společnosti Konstruktiva Branko, a. s., a dalších formálních uchazečů o zakázku, tedy informace k dokonání páchané trestné činnosti. S ohledem na úzký okruh pachatelů, kteří se buď osobně znají, anebo jednájí přes prostředníky, kterým je právě MUDr. K., kteří se podílejí na páchaní trestné činnosti, by bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu bylo zjištění všech skutečností důležitých pro trestní řízení a vztahující se k jednání podezřelých podstatně ztíženo či znemožněno. Jelikož podmínky stanovené v § 88 odst. 1 tr. řádu jsou splněny a požadovaný úkon je třeba považovat za neodkladný ve smyslu ustanovení § 160 odst. 3, odst. 4 tr. řádu, neboť vzhledem k nebezpečí jeho zmaření a ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání, byl odposlech nařízen a jeho doba byla stanovena v délce čtyř měsíců v souladu s návrhem státního zástupce.”

Tento příkaz k odposlechu (přesněji řečeno monitoringu) elektronické pošty MUDr. K. byl vydán týž den a stejnou soudkyní Okresního soudu v Ústí nad Labem jako již opakovaně zmíněný prvotní příkaz ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9, jímž byl mimo jiné nařízen odposlech telefonního čísla MUDr. K. Důvod, proč je třeba monitorovat také elektronickou poštu MUDr. K., je tedy logicky v zásadě naprosto stejný. V podstatě stejné je tudíž i odůvodnění příkazu. Akcentován je předpoklad, že MUDr. K., který by k daným dokumentům neměl mít vůbec přístup, si vyměňuje zadávací dokumentaci s L. N., a to mimo jiné také elektronickou poštou.

Také tento příkaz je tedy odůvodněn tím, že jde o podezření z protiprávního jednání úzké skupiny osob, jež se navzájem znají a jež mají na výsledku protiprávního jednání společný zájem a také jednají tak, aby jejich jednání nebylo nikomu nepovolenému prozrazeno, přičemž MUDr. K. v tom podle všeho hraje roli prostředníka. Jinými prostředky než odposlechem (včetně monitoringu elektronické pošty) pak nelze efektivně a reálně daný skutkový děj objasnit.

Obdobně je odůvodněn i **příkaz** k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **ze dne 20. 2. 2012, č. j. 40 Nt 346/2012 – 4** (č. l. 6045 a násl.) a také **příkaz** k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **ze dne 26. 3. 2012, č. j. 40 Nt 379/2012 – 5** (č. l. 4715 a násl.). V obou je poukazováno na nutnost zadokumentovat obsah elektronické komunikace mezi manžely MUDr. K., L. N., Ing. I. S., Ing. P. D. a Ing. T. M. a dalšími osobami z Konstruktiva Branko, resp. mezi Ing. I. S., MUDr. P. K. a lidmi ze společnosti ERINYES s tím, že prostřednictvím e-mailu lze předpokládat dojednání detailů páchané trestné činnosti a zaslání dokumentů v elektronické podobě. Současně příkazy zmiňují vědomost podezřelých o nezákonnosti jejich jednání a maximální míru jejich snahy o utajení páchaného protiprávního jednání. Odvolací soud v bodě 92 na str. 23 usnesení považuje za nedostatečně odůvodněné i tyto dva příkazy.

Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu č. j. 40 Nt 346/2012 – 4 ze dne 20. 2. 2012 (*v záhlaví příkazu je v důsledku zjevné písařské chyby uvedeno nesprávné datum „20. prosince 2012“, v dalším textu se již tato chyba neopakuje*), jímž byl podle § 88 odst. 1, odst. 2 tr. ř. nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu z IP adresy společnosti ERINYES, s. r. o., následně přejmenované na AVEZA, s. r. o., a to na dobu od 20. 2. 2012 do 30. 4. 2012, je v plném znění odůvodněn takto:

„Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem předložil dne 20. února 2012 soudkyni podepsaného soudu návrh na vydání nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vedeného prostřednictvím shora uvedené IP adresy s tím, že Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služba kriminální policie a vyšetřování Policie ČR, Odbor závažné hospodářské trestné činnosti, pod č. j. OKFK-268/TČ-2011-200204, zahájil dne 4. 11. 2011 úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinů poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měly dopustit dosud neustanovené osoby tím, že se po společné dohodě rozhodly ovlivnit zadávací řízení při zadání veřejné zakázky týkající se

rekonstrukce zámku Buštěhrad, které bylo zveřejněno v informačním systému veřejných zakázek dne 22. 7. 2011, kdy zadavatelem zakázky je Středočeský kraj, s předpokládanou hodnotou stavebních prací ve výši 181.666.666 Kč bez DPH, přičemž zadávací řízení má být ovlivněno tak, aby byla jako vítězný uchazeč vybrána pachatelé předem vybraná společnost Konstruktiva Branko, a. s., IČ 18629628, se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, za formální účasti dalších pěti uchazečů, kterým mají být dodány nabídky předem připravené společností Konstruktiva Branko, a. s., ve spolupráci s dosud neustanovenou projekční kanceláří se sídlem v Ústí nad Labem, přičemž nabídky dalších uchazečů, které v zadávacím řízení nemají uspět, mají být dalším uchazečům předány i s přihláškou do zadávacího řízení. Dosud neustanovená osoba jednáající za společnost Konstruktiva Branko, a. s., pak má připravit položkový rozpočet stavebních a dalších prací souvisejících s rekonstrukcí zámku Buštěhrad, navýšený oproti původnímu rozpočtu rekonstrukce, který byl stanoven projektantem, o částku 35 mil. Kč, jejíž větší část má být po ukončení zadávacího řízení a po vydání stavebního povolení poukázána ve prospěch dosud neustanovených stavebních společností prostřednictvím fiktivních faktur za poradenskou činnost pro vítěze zadávacího řízení, přičemž na rekonstrukci mají být čerpány i prostředky Evropských společenství v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy.

Prověřováním uvedené trestné činnosti bylo zjištěno, že osobou, která má mít z trestné činnosti majetkový prospěch, je mimo jiné MUDr. D. R., který má jednat za zadavatele zakázky. Další osobou podílející se na páčání trestné činnosti je MUDr. P. K., který má organizovat a koordinovat postup osob zúčastněných na zadávacím řízení a který má mít z trestné činnosti rovněž majetkový prospěch, stejně jako MUDr. K. P., ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., která v současné době žije s MUDr. P. K.. MUDr. P. ani MUDr. K. oficiálně nejsou v žádných orgánech Středočeského kraje jako zadavatele veřejné zakázky, využívají však svých osobních kontaktů na zadavatele. Většina prostředků pocházejících účelového navýšení ceny díla má být od předem určeného vítězného uchazeče, společnosti Konstruktiva Branko, a. s., poukázána společnosti FISA, s. r. o., IČ 47541733, jejíž jednatelkou je Ing. I. S., a to prostřednictvím fakturace podle účelově uzavřené smlouvy o spolupráci či poradenství. Z této společnosti pak mají být prostředky dosud nezjištěným způsobem předvedeny mimo jiné ve prospěch MUDr. R., MUDr. K. a MUDr. P.. Za společnost Konstruktiva Branko, a. s., se má na páčání trestné činnosti podílet člen jejího představenstva Ing. P. D., který má mít na starost přípravu nabídek všech uchazečů v zadávacím řízení, které by za tím účelem měla zpracovat dosud nezjištěná projekční kancelář se sídlem v Ústí nad Labem. Dle zajištěné dokumentace byla zpracováním projektové dokumentace pro zadavatele pověřena společnost ARIA, spol. s r. o., IČ 451442249, jejímž jednatelem je Ing. V. P., který spolupracuje s Ing. P. N. z Ústí nad Labem.

V rámci dosavadního prověřování bylo zjištěno podezření, že v období nejméně od roku 2010 do současnosti MUDr. P., MUDr. K. a MUDr. R. společně s dalšími osobami zastupujícími zadavatele, pořadatele výběrových řízení a konkrétní soutěžitele kromě veřejné zakázky, v souvislosti s níž byly zahájeny úkony trestního řízení, systematicky ovlivňují další zadávací řízení při zadání veřejných zakázek přinejmenším zadavatelů Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Nemocnice Kutná Hora, Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Oblastní nemocnice Benešov, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a samotného Středočeského kraje. Konkrétně zajišťují, aby zadávací řízení za pouze formální účasti dalších soutěžitelů vždy vyhrál předem vybraný soutěžitel s přiměřeně vysokou nabídkovou cenou, kterému je poskytnuta výhoda spočívající v informaci o předpokládané ceně zakázky a v přístupu k zadávací dokumentaci, kdy tyto zakázky jsou v některých případech spolufinancovány z

prostředků Evropské unie v rámci různých programů, přičemž vybraný soutěžitel poskytuje uvedeným osobám za ovlivnění zadávacího řízení neoprávněný prospěch.

Vyhodnocením dosavadních úkonů podle § 88 trestního řádu a § 158d trestního řádu bylo mj. zjištěno, že MUDr. P. a MUDr. K. jsou v kontaktu s L. N., jednající za společnost ERINYES, s. r. o., IČ 28488075, Revoluční 655/1, Praha 1, od 18. 1. 2012 přejmenovanou na AVEZA, s. r. o., která je zároveň jediným členem představenstva společnosti ML Compet, a. s., která byla do 18. 2. 2012 jediným společníkem společnosti ERINYES, s. r. o., a sídlí na stejné adrese. Společnost ERINYES, s. r. o., pořádá pro zadavatele nejen výběrové řízení na předmětnou veřejnou zakázku rekonstrukce zámku Buštěhrad, ale i další výběrová řízení, u kterých je dáno podezření, že byla nebo jsou ovlivněna uvedenými osobami za účasti L. N.. Bylo zjištěno, že L. N. s MUDr. P., MUDr. K. a dalšími zúčastněnými osobami komunikuje také prostřednictvím e-mailů, včetně např. zasílání zadávací dokumentace v elektronické podobě. Operativním šetřením bylo zjištěno, že společnost ERINYES, s. r. o., nyní AVEZA, s. r. o., užívá k elektronické komunikaci e-mailový server k doméně erynies.cz na IP adrese

Vzhledem k tomu, že je pro účely trestního řízení nutné zadokumentovat obsah elektronické komunikace mezi MUDr. S., MUDr. K., případně dalšími osobami a osobami jednajícími za společnost ERINYES, s. r. o., nyní AVEZA, s. r. o., která pořádá předmětná výběrová řízení, je podáván tento návrh na vydání příkazu k odposlechu a záznamu datového toku této společnosti prostřednictvím uvedené IP adresy, na které je provozován e-mailový server, neboť je dán důvodný předpoklad, že i jeho prostřednictvím budou dojednávány detaily páchané trestné činnosti a zasílány dokumenty v elektronické podobě, které se trestné činnosti týkají. Z dosud provedených úkonů vyplývá, že pachatelé jsou si vědomi nejen nezákonnosti svého jednání, ale i nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti policejním orgánem za užití operativně pátracích prostředků a úkonů podle § 88 trestního řádu, proto se snaží jednat s maximální mírou utajení. S ohledem na úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají a mají možnost společně jednat na místech veřejnosti nepřístupných, by bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu bylo zjištění všech skutečností důležitých pro trestní řízení podstatně ztíženo či znemožněno.

Soudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem přezkoumala návrh státního zástupce a předložený spisový materiál a dospěla k závěru, že podmínky pro nařízení odposlechu stanovené v § 88 odst. 1, odst. 2 tr. řádu jsou v dané věci splněny, neboť v uvedené věci jde jednak o podezření ze spáchání zločinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby vyšší než osm let, jednak o podezření ze spáchání trestného činu sjednávání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku, a s ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že v této trestní věci nelze použít pouze instituty trestního řádu nezasahující do práv podezřelých, ale že k zadokumentování jejich trestné činnosti je nutné využívat prostředky, jejichž použití bude před podezřelými utajeno. Jelikož podmínky stanovené v § 88 odst. 1 tr. řádu jsou splněny a požadovaný úkon je třeba považovat za neodkladný ve smyslu ustanovení § 160 odst. 3, odst. 4 tr. řádu, neboť vzhledem k nebezpečí jeho zmaření a ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání, byl odposlech nařízen a jeho doba byla stanovena v souladu s návrhem státního zástupce, tj. do 30. 4. 2012."

Také tento příkaz nejprve prokazatelně obsahuje popis skutkových okolností, včetně právní kvalifikace, jež použití odposlechu telekomunikačního provozu umožňuje.

V dalších pasážích jeho odůvodnění pak jsou zmíněna dosavadní zjištění, vyloučivší jednak z odposlechů a jednak ze sledování osob a věcí, přičemž je konstatováno, že podezřelí L. N., MUDr. P. (nyní K.) a MUDr. K. a rovněž i další zúčastněné osoby komunikují také prostřednictvím elektronické pošty se společností ERINYES, s. r. o., za kterou L. N. jedná, a to včetně zasílání zadávací dokumentace k zakázkám v elektronické podobě; proto je nezbytné elektronickou poštu společnost ERINYES, s. r. o., rovněž monitorovat.

Nařízení odposlechu je pak (jako v předešlých případech) odůvodněno tím, že jde o protiprávní jednání skupiny osob, jež se navzájem znají a jež nemají zájem na to, aby se o jejich jednání někdo nepovolaný dozvěděl, a podle toho se také chovají a snaží se o maximální možnou míru utajení svého protiprávního jednání. Bez odposlechů tedy nelze skutečnosti důležité pro trestní řízení v trestní věci korupční povahy efektivně odhalit a zadokumentovat. Je tak nutno použít zejména takových důkazních prostředků, o nichž by podezřelí nevěděli.

Nařízení odposlechu jako takového tedy prokazatelně odůvodněno je a tvrdí-li odvolací soud opak, pak pro takové úvahy nepředkládá žádné argumenty, které mají oporu v trestním spise.

Pokud pak jde o dobu, na kterou bylo provádění odposlechu nařízeno, nešlo v tomto případě podle zákona o maximálně přípustnou dobu čtyř měsíců, nýbrž o dobu od 20. 2. 2012 do 30. 4. 2012, tedy o dobu 2 měsíců a necelých 2 týdnů. Proto i v tomto případě je třeba konstatovat, že z věcného hlediska (šlo o relativně dlouhodobé konspirativní jednání uzavřené skupiny osob, směřující k protiprávnímu ovlivnění procedury zadávání veřejných zakázek) nelze takto stanovenou dobu odposlechu považovat za neodůvodněnou či neodůvodnitelnou, resp. nepřiměřenou. I v tomto případě lze z charakteru a povahy prověřované trestné činnosti dovodit, že kratší doba odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu by nemusela umožnit zjištění dostatečného množství skutečností významných pro trestní řízení, které povedou k zahájení trestního stíhání proti konkrétní osobě či osobám, jak k takovému nedostatku ve skutkově obdobné trestní věci konstatoval Nejvyšší soud ČR např. v odůvodnění usnesení ve věci sp. zn. 4 Pzo 5/2015 z 23. 9. 2015 a sp. zn. 4/2016 z 21. 6. 2016.

V usnesení odvolacího soudu poslední zmíněný **příkaz** k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **ze dne 26. 3. 2012, č. j. 40 Nt 379/2012 – 5**, jímž byl podle § 88 odst. 1, 2 tr. ř. nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu jednak z IP adresy užívané společností Konstruktiva Branko, a. s., jednak e-mailové schránky MUDr. K. P., a to na dobu od 26. 3. 2012 do 31. 5. 2012, je pak odůvodněn takto:

„Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem předložil dne 26. března 2012 soudkyni podepsaného soudu návrh na vydání nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vedeného prostřednictvím shora uvedené IP adresy a e-mailové

schránky s tím, že Útvar odhalování korupce a finanční kriminality. Služba kriminální policie a vyšetřování Policie ČR, Odbor závažné hospodářské trestné činnosti, pod čj. OKFK-268/TC-2011-200204, zahájil dne 4. 11. 2011 úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinů poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku a sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měly dopustit dosud neustanovené osoby tím, že se po společné dohodě rozhodly ovlivnit zadávací řízení při zadání veřejné zakázky týkající se rekonstrukce zámku Buštěhrad, které bylo zveřejněno v informačním systému veřejných zakázek dne 22. 7. 2011, kdy zadavatelem zakázky je Středočeský kraj, s předpokládanou hodnotou stavebních prací ve výši 181.666.666 Kč bez DPH, přičemž zadávací řízení má být ovlivněno tak, aby byla jako vítězný uchazeč vybrána pachateli předem vybraná společnost Konstruktiva Branko, a. s., IČ 18629628, se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, za formální účasti dalších pěti uchazečů, kterým mají být dodány nabídky předem připravené společností Konstruktiva Branko, a. s., ve spolupráci s dosud neustanovenou projekční kanceláří se sídlem v Ústí nad Labem, přičemž nabídky dalších uchazečů, které v zadávacím řízení nemají úspěch, mají být dalším uchazečům předány i s přihláškou do zadávacího řízení. Dosud neustanovená osoba jednající za společnost Konstruktiva Branko, a. s., pak má připravit položkový rozpočet stavebních a dalších prací souvisejících s rekonstrukcí zámku Buštěhrad, navýšený oproti původnímu rozpočtu rekonstrukce, který byl stanoven projektantem, o částku 35 mil. Kč, jejíž větší část má být po ukončení zadávacího řízení a po vydání stavebního povolení poukázána ve prospěch dosud neustanovených stavebních společností prostřednictvím fiktivních faktur za poradenskou činnost pro vítěze zadávacího řízení, přičemž na rekonstrukci mají být čerpány i prostředky Evropských společenství v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy.

Prověřováním uvedené trestné činnosti bylo zjištěno, že osobou, která má mít z trestné činnosti majetkový prospěch, je mimo jiné MUDr. D. R., který má jednat za zadavatele zakázky. Další osobou podílející se na páčání trestné činnosti je MUDr. P. K., který má organizovat a koordinovat postup osob zúčastněných na zadávacím řízení a který má mít z trestné činnosti rovněž majetkový prospěch, stejně jako MUDr. K. P., ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a. s., která v současné době žije s MUDr. P. K.. MUDr. P. ani MUDr. K. oficiálně nejsou v žádných orgánech Středočeského kraje jako zadavatele veřejné zakázky, využívají však svých osobních kontaktů na zadavatele. Většina prostředků pocházejících z účelového navýšení ceny díla má být od předem určeného vítězného uchazeče, společnosti Konstruktiva Branko, a. s., poukázána společnosti FISA, s. r. o., IČ 47541733, jejíž jednatelkou je Ing. I. S., a to prostřednictvím fakturace podle účelově uzavřené smlouvy o spolupráci či poradenství. Z této společnosti pak mají být prostředky dosud nezjištěným způsobem převedeny mimo jiné ve prospěch MUDr. R., MUDr. K. a MUDr. P. Za společnost Konstruktiva Branko, a. s., se má na páčání trestné činnosti podílet člen jejího představenstva Ing. P. D., který má mít na starost přípravu nabídek všech uchazečů v zadávacím řízení, které by za tím účelem měla zpracovat dosud nezjištěná projekční kancelář se sídlem v Ústí nad Labem. Dle zajištěné dokumentace byla zpracováním projektové dokumentace pro zadavatele pověřena společnost ARIA, spol. s r. o., IČ 451442249, jejímž jednatelem je Ing. V. P., který spolupracuje s Ing. P. N. z Ústí nad Labem.

V rámci dosavadního prověřování bylo zjištěno podezření, že v období nejméně od roku 2010 do současnosti MUDr. P., MUDr. K. a MUDr. R. společně s dalšími osobami zastupujícími zadavatele, pořadatele výběrových řízení a konkrétní soutěžitele kromě veřejné zakázky, v souvislosti s níž byly zahájeny úkony trestního řízení, systematicky ovlivňují další zadávací řízení při zadání veřejných zakázek přinejmenším zadavatelů Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského

kraje. Nemocnice Kutná Hora, Oblastní nemocnice Příbram, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Oblastní nemocnice Benešov, a. s., nemocnice Středočeského kraje, a samotného Středočeského kraje. Konkrétně zajišťují, aby zadávací řízení za pouze formální účasti dalších soutěžitelů vždy vyhrál předem vybraný soutěžitel s přiměřeně vysokou nabídkovou cenou, kterému je poskytnuta výhoda spočívající v informaci o předpokládané ceně zakázky a v přístupu k zadávací dokumentaci, kdy tyto zakázky jsou v některých případech spolufinancovány z prostředků Evropské unie v rámci různých programů, přičemž vybraný soutěžitel poskytuje uvedeným osobám za ovlivnění zadávacího řízení neoprávněný prospěch.

Vyhodnocením dosavadních úkonů podle § 88 trestního řádu a § 158d trestního řádu bylo mj. zjištěno, že MUDr. P. a MUDr. K. jsou v kontaktu s L. N., jednající za společnost ERINYES, s. r. o., IČ 28488075, Revoluční 655/1, Praha 1, od 18. 1. 2012 přejmenovanou na AVEZA, s. r. o. Společnost ERINYES, s. r. o., pořádá pro zadavatele nejen výběrové řízení na předmětnou veřejnou zakázku rekonstrukce zámku Buštěhrad, ale i další výběrová řízení, u kterých je dáno podezření, že byla nebo jsou ovlivněna uvedenými osobami za účasti L. N..

Bylo zjištěno, že L. N. s MUDr. P., MUDr. K. a dalšími zúčastněnými osobami komunikuje také prostřednictvím e-mailů, včetně např. zasílání zadávací dokumentace v elektronické podobě. Operativním šetřením bylo zjištěno, že vybraný soutěžitel společnost Konstruktiva Branko, a. s., IČ 18629628, Mikuleckého 1308, Praha 4, užívá k elektronické komunikaci e-mailový server k doméně na IP adrese K MUDr. P. bylo prověřováním zjištěno, že užívá e-mailovou schránku ..., jejímž poskytovatelem je společnost Seznam.cz, a. s., se sídlem Radlická 608/2, 150 00 Praha 5, a to jak pro své soukromé účely, tak i v rámci svého zaměstnání a v souvislosti s páčáním předmětné trestné činnosti.

Vzhledem k tomu, že je pro účely trestního řízení nutné zadokumentovat obsah elektronické komunikace mezi MUDr. P., MUDr. K., L. N., Ing. S., Ing. D., Ing. M. a dalšími osobami a osobami jednajícími za společnost Konstruktiva Branko, a. s., která již je vybraným zhotovitelem veřejné zakázky na rekonstrukci zámku Buštěhrad a účastní se i dalších zájmových zadávacích řízení, je podáván tento návrh na vydání příkazu k odposlechu a záznamu e-mailové schránky MUDr. P. a také datového toku společnosti Konstruktiva Branko, a. s., prostřednictvím uvedené IP adresy, na které je provozován e-mailový server k doméně branko.cz, neboť je dán důvodný předpoklad, že i jeho prostřednictvím budou dojednávány detaily páchané trestné činnosti a zasílány dokumenty v elektronické podobě, které se trestné činnosti týkají. Mohlo by se jednat např. o účelově vystavené účetní doklady na fiktivní služby mezi společnostmi Konstruktiva Branko, a. s., a FISA, s. r. o. (Ing. S.), které mají sloužit ke krytí finančních prostředků, které budou poskytnuty podezřelým jako odměna za ovlivnění zadávacího řízení. V rámci společnosti Konstruktiva Branko, a. s., podezřelý Ing. M. a podezřelý Ing. D. pověřili jednáním s podezřelou Ing. S. i další dosud nezjištěné zaměstnance této společnosti, včetně vystavení uvedených účetních dokladů. Z dosavadních výstupů nařízených odposlechů telekomunikačního provozu a z dalších operativně pátracích prostředků navíc vyplývá důvodné podezření, že společnost Konstruktiva Branko, a. s., je jedním z účastníků rozsáhlého systému ovlivňování zadávacích řízení, v jejichž rámci se uchazeči předem domlouvají na společném postupu za účelem zajištění, aby byla vybrána nabídka předem určeného uchazeče. Za tímto účelem si společnosti vyměňují informace a dokumenty mj. také v elektronické podobě. Z dosud provedených úkonů vyplývá, že pachatelé jsou si vědomi nejen nezákonnosti svého jednání, ale i nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti policejním orgánem za užití operativně pátracích prostředků a úkonů podle § 88 trestního řádu, proto se snaží jednat s maximální mírou utajení. S ohledem na úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají a mají možnost společně jednat na místech veřejnosti nepřístupných, by bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu

bylo zjištění všech skutečností důležitých pro trestní řízení podstatně ztíženo či znemožněno.

Soudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem přezkoumala návrh státního zástupce a předložený spisový materiál a dospěla k závěru, že podmínky pro nařízení odposlechu stanovené v § 88 odst. 1, odst. 2 tr. řádu jsou v dané věci splněny, neboť v uvedené věci jde jednak o podezření ze spáchání zločinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby vyšší než osm let, jednak o podezření ze spáchání trestného činu sjednávání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku, a s ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že v této trestní věci nelze použít pouze instituty trestního řádu nezasahující do práv podezřelých, ale že k zadokumentování jejich trestné činnosti je nutné využívat prostředky, jejichž použití bude před podezřelými utajeno. Jelikož podmínky stanovené v § 88 odst. 1 tr. řádu jsou splněny a požadovaný úkon je třeba považovat za neodkladný ve smyslu ustanovení § 160 odst. 3, 4 tr. řádu, neboť vzhledem k nebezpečí jeho zmaření a ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání, byl odposlech nařízen a jeho doba byla stanovena v souladu s návrhem státního zástupce, tj. do 31. 5. 2012.”

V daném případě šlo o monitoring elektronické pošty jednak společnosti Konstruktiva Branko, a. s., jednak MUDr. P. (nyní K.).

V úvodu odůvodnění příkazu je také v tomto případě prokazatelně popsán trestný čin, resp. skutkové okolnosti, včetně právní kvalifikace, umožňující nařízení odposlechu podle zákona. V odůvodnění jsou pak dále reflektována i další podezření, vzešlá z dosavadního prověřování, a to jmenovitě pokud jde o nezákonné ovlivňování zakázek pro různé nemocnice ve Středočeském kraji.

Důvodem pro nařízení odposlechu (přesněji řečeno monitoringu) elektronické pošty výše uvedených subjektů pak byl závěr, že komunikace mezi podezřelými zřejmě probíhá také prostřednictvím elektronické pošty. V případě společnosti Konstruktiva Branko, a. s., přitom šlo o podezřelé Ing. D. a Ing. M. V příkazu je popsána i předpokládaná role těchto podezřelých ve věci, včetně toho, že finanční prostředky (de facto úplatky) jsou ze společnosti Konstruktiva Branko, a. s., “distribučovány” prostřednictvím plateb za fiktivní služby společnosti FISA, s. r. o., za niž jedná Ing. S.

V případě monitoringu elektronické pošty MUDr. P. (nyní K.) šlo o to, že byla zjištěna její e-mailová adresa, z níž může rovněž komunikovat (odposlech jejího telefonu byl již předtím nařízen výše zmíněným příkazem ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 9).

Nařízení odposlechu bylo také v tomto případě odůvodněno tím, že ve věci jde o odhalování, resp. dokumentování poměrně sofistikované trestné činnosti úzké skupiny spolupracujících osob, jež usilují o maximální možné utajení a podle toho se i chovají. Jinými prostředky, jež by nebyly spojeny se zásahem do práv podezřelých, přitom věc zjevně úspěšně a efektivně objasnit nelze, takže je pro dosažení účelu trestního řízení třeba použít primárně takových důkazních prostředků, jež budou před podezřelými utajeny.

Také z odůvodnění tohoto příkazu je přitom patrné, že rozhodující soudkyně měla k dispozici nejen samotný návrh státního zástupce, ale také příslušný spisový materiál dosavadní průběh prověřování zachycující.

Pokud jde o dobu, na niž byl odposlech nařízen, nešlo v tomto případě podle zákona o maximálně možnou dobu čtyř měsíců, nýbrž o dobu od 26. 3. 2012 do 31. 5. 2012, tedy o

dobu cca 2 měsíců a 1 týdne a z okolností zcela zřejmě vyplývá úvaha soudu o době na kterou byl příkaz vydán (*soud zohlednil dosavadní důkazy, které nasvědčovaly předání úplatku ke konkrétnímu datu*). Tolik v k jednotlivým příkazům.

S odkazem na výše uvedené je možno zobecnit, že veškeré citované příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu odvolacím soudem tvrzenými vadami, jejichž následkem by měla být absolutní neúčinnost důkazů z nich pořízených, evidentně netrpí a že tvrzené formální nedostatky, resp. nároky soudu na jejich odůvodnění lze označit za extrémní právní formalismus, který u soudu zcela vytěsnil legitimní posouzení věci při respektování základních zásad trestního řízení a popřel dosavadní rozhodovací činnost soudů. Při posouzení materiálního hlediska byly jak samotné příkazy k odposlechům a záznamům telekomunikačního provozu včetně doby jejich trvání plně opodstatněné a zákonem nastaveným způsobem odůvodněné, a proto je nelze žádnými věcnými námitkami označit za nepodložený „akt svévole“ ze strany orgánů činných v trestním řízení, který jediný by mohl mít dopady soudem tvrzené.

Lze uzavřít, že podstata prověřované trestné činnosti, jež byla pomocí odposlechů odhalena a zadokumentována, je v příkazech soudu (i v příslušných návrzích státního zástupce na jejich vydání a koneckonců i v podnětech policejního orgánu) nepochybně v jednom každém případě dostatečně vyjádřena (**skutkové okolnosti**), a to včetně přílehlavé právní kvalifikace prověřovaného jednání, pro kterou lze zákonně takový postup užít.

Uspokojivě je pak vysvětleno i to, proč nelze skutkový děj objasnit, resp. zadokumentovat jinak – jde o jednání úzké skupiny osob, jež se navzájem znají a jež si jsou protiprávnosti svého jednání a možných následků vědomy, a proto také jednají v rámci možností konspirativně. Jde také o osoby nadané vyšší inteligencí, zastávající vyšší posty v rámci krajského zřízení (hejtman), krajem zřízených organizací (ředitelé nemocnic) i v rámci obchodních korporací (především osoby v postavení statutárního orgánu s rozhodovací pravomocí), jež ostatně prokazatelně jednají ve vlastním zjištěném zájmu a s pochopitelným zájmem vyhnout se odhalení a trestněprávnímu postihu, takže rozhodně nelze předpokládat, že by snad bylo vůbec možné jejich (navíc dosud probíhající) trestnou činnost dokumentovat jinými důkazními prostředky, např. svědeckou výpovědí či jinými obvyklými kriminalistickými metodami, neboť okruh podezřelých se zúžil pouze na osoby na výsledku prověřované protiprávní činnosti majetkově zainteresovanými, navíc s ohledem na uzavřenou skupinu osob by případná svědecká výpověď jedné každé z takových osob musela být každopádně i přesto podrobena další prověrce, neboť v těchto případech nelze empiricky vyloučit snahu účelovou výpovědí přenést odpovědnost jedné či jedné části prověřovaných osob na osoby zbývající, když v daném kontextu postačí odkázat na argumentaci odvolacího soudu v bodě 140 na str. 36 usnesení odvolacího soudu ohledně přiznání statutu spolupracující obviněné Ing. S. a reakci, kterou tento postup vyvolal mezi zbylými obžalovanými. Ostatně přes deklarovanou zásadní a mnohokrát akcentovanou výhradu k nařízeným odposlechům sám odvolací soud v bodě 150 (zejm. poslední věta) na str. 40-41 odůvodnění usnesení odvolacího soudu námitky části obžalovaných ohledně komunikace mezi svědkyní Ing. L. H. a obž. L. N. hodnotí jako irelevantní

a k odůvodnění tohoto mj. uvádí: „**Obsah hovorů pak zjevně svědčí pro krycí způsob komunikace mezi jmenovanými ženami s tím, že její část pak svědkyně Ing. L. H. nebyla schopna při hlavním líčení logicky vysvětlit, jak správně zaznamenal krajský soud.**“ Zdá se, že rozhodnutí odvolacího soudu přinejmenším o nezákonnosti nařízených odposlechů není samo vnitřně konzistentní.

Je třeba dále poukázat na to, že v této trestní věci se nejedná ani o druh kriminality, jež by byla běžným způsobem odhalitelná. Její povaha je totiž latentní a je cíleně jako latentní udržována. Navenek má jednání obžalovaných, resp. v konečné bilanci výsledky jimi ovlivněných výběrových řízení a v návaznosti na to uzavřené smlouvy a následné finanční transfery, budit dojem naprosté legálnosti běžných transakcí takového typu. Utajeno, resp. neodhaleno mělo zůstat nejen samotné inkriminované jednání, ale také jeho následek ve smyslu zvýhodnění soutěžitelů a z toho plynoucích neoprávněných zisků či jiných výhod pro různé fyzické i právnické osoby, přičemž cílem pachatelů rovněž bylo, aby poškozené subjekty ani v budoucnu nezjistily, že vůbec poškozeny jsou. Totéž se samozřejmě týká i případné činnosti kontrolních orgánů a samozřejmě i orgánů činných v trestním řízení.

Pokud pak jde o otázku doby, na kterou byly odposlechy nařízeny, lze odvolacímu soudu nepochybně přisvědčit v tom, že také tato doba musí korelovat s povahou trestné činnosti, k jejímuž odhalení a zadokumentování mají odposlechy sloužit. V daném případě se jednalo o přípravu a realizaci několika rozsáhlých veřejných zakázek. Již z povahy věci tudíž šlo ve všech případech o záležitosti dlouhodobé (po prvotní domluvě logicky následuje příprava zadávací dokumentace, zpracování nabídky a teprve poté se může přistoupit k realizaci zakázky a na to navazující jednání).

Je ostatně zřejmé i to, že všechny dotčené příkazy v této trestní věci prokazatelně obsahují minimálně základní údaje o tom, pro jakou trestnou činnost jsou úkony trestního řízení vedeny (a tyto „konstatační“ pasáže se v nich logicky opakují proto, že jde stále o prostředky k objasnění stejné trestní věci), jakož i to, že v odůvodnění pozdějších příkazů jsou již plně reflektovány i další skutečnosti, které z již probíhajících operativních úkonů vyplynuly.

Je také třeba akcentovat samotný fakt, že se soudce při posuzování návrhu státního zástupce s jeho vývody ztotožnil, a to včetně toho, že jím použité formulace třeba i doslovně převzal, což automaticky neznamená, že by je nutně přebíral nekriticky a že by soudce na své vlastní rozhodování rezignoval. Kriteriem zde koneckonců je věcná správnost a odůvodněnost rozhodnutí a nikoli stylistická obratnost či originalita vyjadřování soudce. I vzhledem k množství soudců, kteří se v této jedné trestní věci na příkazech či povolení podílelo, **je závěr o nekritickém přebírání formulací státního zástupce a o rezignaci soudce na své vlastní rozhodování** i ze statistického hlediska nepravděpodobný a závěr odvolacího soudu je **pouhou nepodloženou dedukcí.**

V návaznosti na výtky, které jsou vyvráceny, výše dospěl odvolací soud k závěru o absolutní nepoužitelnosti výstupů z odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu aniž by řádně, relevantně a tím i důvodně objasnil, proč mají dle něj zjištěné formální nedostatky povahu **absolutně neúčinného důkazu**, tj. proč mají v návaznosti na citovanou odbornou literaturu účinky rovnocenné důkazům vynuceným.

V bodě 126 odůvodnění citovaného usnesení Vrchní soud v Praze uvádí: „*Vycházeje z principu legality se tedy spíše přikláním k tomu, že **důkaz získaný nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení je stížen absolutní neúčinností.** Poznatky v něm obsažené tedy nelze dále využívat v trestním řízení, a to ani jako operativní informace, na jejichž základě by mohly být opatřeny již procesně bezvadné důkazy. Totéž uvádí i rezoluce XV. mezinárodního kongresu trestního práva: „Každý důkaz získaný s porušením základního práva, jakož i důkaz z něj odvozený, je neplatný a nelze ho vzít v úvahu v žádném stadiu řízení.“*

Jak tento závěr souvisí s projednávanou věcí, není zřejmé. Z tohoto pohledu jsou **závěry soudu ohledně** deklarované zásadní procesní vady zcela **zmatečné, nelogické, nedůvodné, a tedy nezákonné.**

I za situace, kdybychom připustili relevanci vytýkanému formálnímu nedostatku příkazů, nemůže tento vést a ani nevede k hodnocení příslušných výstupů z těchto úkonů jako absolutně neúčinných důkazů. Odvolací soud k tomuto závěru dospěl na základě odborné literatury, resp. jednoho článku doc. Herczega „Zásada „nemo tenetur“ a práva obviněného v trestním řízení, publikovaného v Bulletinu advokacie č. 1-2/2010, který se však zabýval a své závěry dovodil v souvislosti s problematikou zákazu sebeobvinění a nepoužitelností důkazů získaných nezákonným donucením obviněného. Vynucené doznání nemůže mít důkazní význam a ani další důkazy získané na základě takového absolutně neúčinného důkazu nelze procesně použitelným způsobem využít, k čemuž právě zmiňuje i doktrínu plodů z otráveného stromu, adekvátní judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, aniž by ovšem bylo možné dané závěry aplikovat i na případ formálně nedostatečného odůvodnění příkazů k odposlechu. V souvislosti s nařízením odposlechů či sledováním osob a věcí v této trestní věci prokazatelně nedošlo k žádnému nezákonnému donucení či hrozby takového donucení, což ani sám odvolací soud jinak nikde netvrdí. Z tohoto pohledu jsou učiněné závěry zmatečné. Soud tak ze zjištění o formálních nedostacích návrhů a příkazů vyvodil extrémně nesouladné právní závěry o absolutní neúčinnosti důkazů, získaných na jejich základě. Vydané rozhodnutí je tak již v samé své podstatě nesprávné, vnitřně rozporné, neakceptovatelné, překvapivé, ale zejm. pak vadné a z toho důvodu i ve svých důsledcích nezákonné a nedůvodné.

Postup odvolacího soudu v této otázce zásadním způsobem odporuje jinak všeobecně zastávané doktríně materiálního právního státu, která krom samotných příkazů, návrhů či žádostí zohledňuje i okolnosti případu, specifický charakter objasňované trestné činnosti a veškeré další soudu předložené podklady včetně obsahu příslušného trestního spisu (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Pzo 4/2016, sp. zn. 4 Pzo 5/2015, sp. zn. 4 Pzo 3/2011, sp. zn. 4 Pzo 1/2014-II a sp. zn. 4 Pzo 4/2014, k této doktríně jako takové viz usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 15 Tdo 510/2013 ze dne 26. 6. 2013, publikované pod č. 13/2014 Sb. rozh. tr., usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 750/2014 ze dne 17. 12. 2014 a v něm uvedené odkazy na relevantní nálezy Ústavního soudu k této problematice, usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 266/2015 ze dne 22. 4. 2015, usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 457/2015 ze dne 20. 5. 2015).

Odvolací soud tak nepatřičně povyšuje požadavek na perfektnost formálních náležitostí příkazů a povolení nad materiální důvodnost. Navíc z takového nedostatku dovodil závěr o nezákonnosti všech výstupů odposlechů a sledování na základě takovýchto podkladů (viz body č. 99 a č. 113 a násl. odůvodnění), což ani judikatura Nejvyššího soudu ČR ani Ústavního soudu nedovozuje. Vzhledem k tomu, že judikatura Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu je čtená a obsahově totožná (viz příloha č. 1), lze uzavřít, že k této záležitosti se již jedná o ustálenou judikaturu.

V tomto ohledu nutno výslovně zmínit např. **usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. 5 Tdo 829/2015 [TR 10/2016 str. 240]**. V této trestní věci byly soudcem Okresního soudu ve Zlíně v přípravném řízení vydány příkazy k odposlechům (č.j. 0 Nt 1359/2011, 0 Nt 1365/2011), jejichž odůvodnění (po velmi stručné rekapitulaci dosud zjištěného skutkového děje) bylo následující: (cit.) *Po vyhodnocení návrhu (státní zástupkyně) s přihlédnutím ke skutkovému stavu v dané věci dospěl soud k závěru, že tento je důvodný, neboť pro jeho vydání byly splněny všechny zákonné podmínky, když ve věci je vedeno trestní řízení pro zvláště závažný zločin s vysokou společenskou škodlivostí ve smyslu § 14 odst. 3 trestního zákoníku, přičemž cílem záznamu je zjištění skutečností významných pro řádné objasnění a zadokumentování pospaní trestné činnosti, jejich podíl na jejich spáchání, způsob naložení s výnosy trestné činnosti, jakož i další okolnosti, které v současnosti nelze žádným jiným způsobem. Počátek odposlechu byl stanoven na den 22. 11. 2011 a konec dnem 22. 3. 2012, tedy v souladu s ustanovením § 88 trestního řádu na dobu čtyř měsíců.*

Jak vidno, míra odůvodnění v těchto příkazech rozhodně méně obecná, než míra odůvodnění v příkazech ve věci 1 6To 106/2015, ba naopak. Navíc ani v těchto příkazech není doba, na kterou jsou vydávány podrobně odůvodňována. Důkazy získané za základě těchto příkazů k odposlechům však byly označeny za procesně bezvadné a byly použity při dokazování před soudem, a to jak prvostupňovým Krajským soudem v Brně, pobočka ve Zlíně (viz rozsudek ze

dne 20. 2. 2014, sp. zn. 61T 13/2013, tak i odvolacím Vrchním soudem v Olomouci (viz rozsudek ze dne 8. 12. 2014, sp. zn. 4 To 30/2014).

Nejvyšší soud, který se následně touto věcí zabýval v rámci řízení o dovolání se pak se závěry prvostupňového i odvolacího soudu plně ztotožnil, když doslova uvedl (cit.) *jednotlivé příkazy a další rozhodnutí, jejichž procesní způsobilost obviněný zpochybnil, se nijak zásadně nevymykají zákonem nastaveným standardům pro jejich vydání* (viz usnesení ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. 5 Tdo 829/2015). Následně podaná ústavní stížnost odsouzeného byla ze strany Ústavního soudu odmítnuta, a to usnesením ze dne 20. 12. 2016 sp. zn. I. ÚS 1627/16. I z právé uvedeného je tedy více než zřejmé, že Nejvyšší soud i Ústavní soud zastávají při zkoumání otázek použitelnosti důkazů získaných na základě příkazů k odposlechům zásadu přednosti materiální správnosti vydaných příkazů, před přepjatě formálním (či spíše formalistickým) pojetím.

Nejvyšší soud ČR a Ústavní soud se v minulosti opakovaně věnovaly otázce použitelnosti důkazů vycházejících ze zajišťovacích úkonů provedených v přípravném řízení před zahájením trestního stíhání **v závislosti na formálních vadách** příkazů k jejich provedení nebo obsahu o nich pořízených protokolů. Většina těchto rozhodnutí se týká provádění domovních prohlídek, je však nepochybné, že jejich závěry v rozsahu probírané ústavněprávní materie dopadají stejně i na odposlech a záznam telekomunikačního provozu, což výslovně potvrdil i Nejvyšší soud v usnesení sp. zn. 5 Tdo 750/2014 ze dne 17. 12. 2014. Uvedený závěr lze vysledovat např. i z usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. **4 Pzo 3/2014 ze dne 10. 11. 2015**. Z tohoto vyplývá, že absence dílčích formálních nedostatků v příkazu soudu v situaci, kdy z materiálního hlediska existence všech zákonných předpokladů k nařízení odposlechu vyplývá přinejmenším z obsahu trestního spisu a podnětu státního zástupce nezakládá nezákonnost nařízení odposlechu a už vůbec ne nezákonnost výstupů z takto nařízeného odposlechu (*„...byť jsou odůvodnění těchto rozhodnutí stručná, nechybí v nich argumentace, že odposlechem budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení, zejména půjde o zjištění vzájemných vazeb a kontaktů mezi pachateli, jakož i rozsah prověřované trestné činnosti. Rovněž konstatuje, že sledovaného účelu nelze dosáhnout jinými prostředky, neboť je dán předpoklad, že vzájemná komunikace mezi zainteresovanými osobami probíhá telefonicky. Je proto třeba uzavřít, že elementární náležitosti, které podle § 88 odst. 2 tr. řádu v tehdy platném znění mají být v odůvodnění takového příkazu obsaženy, v nich skutečně obsaženy jsou. Chybí pouze podrobnější popis skutkových okolností, ty ale vyplývají z návrhu státního zástupce, takže nelze uzavřít, že by oba návrhy byly vydány, aniž by soudkyně nebyla seznámena alespoň s prvotními skutkovými okolnostmi zjištěnými na prvopočátku trestního řízení. Rovněž doba, na kterou byl odposlech povolen - v prvním případě od 14. 10. 2008 do 14. 2. 2009, ve druhém případě od 11. 11. 2008 do 14. 2. 2009, nepřesáhla zákonnou lhůtu čtyř měsíců, v tomto ohledu rozhodnutí konvenují zákonu, nebylo však podrobněji zdůvodněno, proč je odposlech hned zpočátku povolován na maximálně přípustnou dobu, což však nemá charakter takové vady, jejímž důsledkem by bylo porušení zákona.“ ... „Je třeba si uvědomit, že na počátku každého přípravného řízení, zejména pak ve věcech tzv. hospodářské kriminality, je prokázaných skutečností minimum a k jejich*

prověření obvyklé vyšetřovací metody, jako jsou výsledky osob, ohledání místa činu, domovní prohlídka či prohlídka jiných prostor a pozemků, apod., rozhodně nepostačují a jejich použití by vedlo k předčasnému prozrazení, že předmětná věc či činnost se ocitla v zájmu policie, na což by případní pachatelé zcela logicky odpovídajícím způsobem reagovali. Tyto úvahy je nutno vztáhnout i na věc, v níž se podezřelou osobou, mimo jiných, stal navrhovatel.“).

Rovněž za významnou z pohledu hodnocení kvality příkazů lze považovat dosavadní praxi Nejvyššího soudu ohledně „důvodného předpokladu, že odposlechem budou zjištěny významné skutečnosti pro trestní řízení“. I obecné odůvodnění bylo Nejvyšším soudem ČR akceptováno jako dostatečné (viz např. usnesení sp. zn. 4 Pzo 3/2011, 4 Pzo 2/2012, 4 Pzo 1/2013, 4 Pzo 4/2014). Naopak uvedení zcela konkrétního důvodu, ale zcela nepřiléhavého a v rozporu se zásadou přiměřenosti a zdrženlivosti dle § 2 odst. 4 tr. řádu je důvodem, pro který Nejvyšší soud ČR nezákonnost nařízení odposlechnů zpětně běžně shledává (viz právě Vrchním soudem v bodě 91 citované usnesení **Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Pzo 10/2015 z 20. 1. 2016**, v němž cílem odposlechu *bylo zjištění důležitých skutečností pro trestní řízení, zejm. o existenci a obsahu nájemní smlouvy ubytovacího zařízení v N. H., jejího antيداتování a zfalšování, přičemž sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak, než odposlechem osob, které se navzájem znají a mají mezi sebou rodinné vazby, ač existenci a obsah nájemní smlouvy, příp. antيداتované či zfalšované, není zvykem objasňovat odposlechem, lze-li tuto skutečnost pro trestní řízení zajistit primárně jinými postupy dle trestního řádu.*

K řešené problematice zákonnosti odposlechu a jeho užití jako důkazu v trestním řízení se vyjádřil ve své judikatuře i Evropský soud pro lidská práva a to mimo jiné i ve zcela aktuálním rozhodnutí **Bašić v. Chorvatsko** (22251/13) z 25. 10. 2016 či dřívějším **Dragojević v. Chorvatsko** (68955/11). I přes konstatování porušení čl. 8 Úmluvy, kdy odposlechy probíhaly na základě zcela nedostatečně odůvodněných (v zásadě absolutně neodůvodněných) příkazů k odposlechnům, **nepřipravilo užití napadených nahrávek odposlechnů jako důkazu žadatele o spravedlivý proces (viz odst. 134 citovaného rozsudku)**. Konstatování formální nezákonnosti příkazu k odposlechu tak nemá dle soudu dopad na přípustnost takto získaných důkazů v trestním řízení (**příloha č. 3**).

B) Vyhodnocení jednotlivých soudem konkretizovaných a za nezákonná označených povolení ke sledování dle § 158d tr. řádu včetně žádostí

Vrchní soud dospěl k závěru, že (cit.) *poznatky získané sledováním osob a věcí v důsledku vadné procedury nelze použít jako důkaz v tomto trestním řízení.*

Tento svůj zásadní závěr pak odůvodnil tak, že (cit.) *souhrnně je třeba konstatovat, že žádosti, resp. podněty k nim obsahovaly pouze obecná tvrzení o tom, že jde o závažnou špatně se odhalující trestnou činnost a že budou použity technické prostředky a zasahováno do obydlí dotčených osob, aniž by byly uvedeny konkrétní důvody, proč nelze získat kýžené informace jiným způsobem (např. výsledkem svědků, apod.). Dále je v žádostech, resp. podnětech uvedeno, že sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak, ale opět jen obecným poukazem na to, že jde o obezřetné jednání podezřelých a vzhledem k jejich zkušenosti s trestním řízením je třeba očekávat, že jsou obeznámeni s běžnými operativně pátracími metodami policie (nad tímto tvrzením je třeba se pozastavit, neboť nikdo z obžalovaných kromě MUDr. P. K., který byl navíc v minulosti odsouzen pro trestnou činnost zcela jiného druhu a závažnosti oproti nyní projednávané, nebyl v minulosti trestán, takže o jejich zkušenosti s trestním řízením nemůže být řeč).* Státní zástupce pak navíc oproti podnětům policie ve svých žádostech upozornil na vzájemnou znalost podezřelých.

Z právě uvedeného je dle názoru vrchního soudu jasné, že (cit.) *žádosti dle § 158d odst. 4 tr. řádu jsou natolik obecné, navíc obsahující nepravdivé informace o podezřelých, že nelze dojít k závěru, že by splňovaly zákonem požadované náležitosti a sledování osob a věcí, které na základě nich povolil Okresní soud v Ústí nad Labem. Okresní soud zjevně bez dalšího převzal zde uváděné skutečnosti, aniž by je přezkoumával, případně požadoval po státním zástupci a policejním orgánu příslušné dokumenty konkrétně odůvodňující jejich návrhy.*

Pomineme-li fakt, že tento svůj závěr vrchní soud odůvodnil pouhými dvěma odstavci (vlastní úvahy soudu obsahují toliko odstavce pod body 98 a 99, ostatní odstavce [95, 96 a 97], jsou pouze doslovným přepisem některých odstavců ustanovení § 158d tr. řádu, resp. krátkou citací z komentáře), které obsahují pouhopouhých 7 vět, ačkoli sám své kategorické závěry o nepoužitelnosti některých důkazů z velké části staví paradoxně právě na domnělé nedostatečnosti odůvodňování některých žádostí státního zástupce, resp. opatření soude v přípravném řízení, je nutno argumentaci vrchního soudu odmítnout jako neakceptovatelnou, vnitřně nekonzistentní, z části dokonce až absurdní, neodpovídající trestnímu řádu a v neposlední řadě výrazně vybočující z dosavadní konstantní právní praxe.

Následuje argumentace, která vyvrací tvrzení soudu o tom, že žádosti dle § 158d odst. 4 tr. řádu jsou natolik obecné, že nelze dojít k závěru, že by splňovaly zákonem požadované náležitosti a sledování osob a věcí, příp. že žádosti, resp. podněty k nim neobsahovaly konkrétní důvody, proč nelze získat kýžené informace jiným způsobem (např. výsledkem svědků, apod.).

Značná míra nekonzistentnosti a vnitřní rozpornosti odůvodnění vrchního soudu je patrná právě v této části jeho usnesení, když vrchní soud v jedné větě uvádí, že pochybení má spočívat v tom, že v *žádostech, resp. podnětech absentovaly konkrétní důvody, proč nelze získat kýžené*

informace jiným způsobem (např. výsledkem svědků, apod.), aby hned v následující větě uvedl, že dále je v žádostech, resp. podnětech uvedeno, že sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak, ale opět jen obecným poukazem na to, že jde o obezřetné jednání podezřelých a vzhledem k jejich zkušenosti s trestním řízením je třeba očekávat, že jsou obeznámeni s běžnými operativně pátracími metodami policie.

Ustanovení § 158d odst. 3 tr. řádu definuje, že pokud má být sledováním zasahováno do nedotknutelnosti obydlí za použití technických prostředků, lze je uskutečnit jen na základě předchozího povolení soudce. Následující odstavec pak upřesňuje, že takové povolení lze vydat na základě písemné žádosti, která musí být odůvodněna podezřením na konkrétní trestnou činnost a, jsou-li známy, též údaji o osobách či věcech, které mají být sledovány. V povolení musí být stanovena doba, po kterou bude sledování prováděno a která nesmí být delší než šest měsíců.

Předně nutno uvést, že představa, že by bylo možno *kýžené informace získat jiným způsobem (např. výsledkem svědků, apod.)*, je nejenže rozporná s dosavadní judikaturou Nejvyššího soudu (viz níž), ale v dané právní věci je nesmyslná již ze samotné logiky věci. Předmětná povolení dle § 158d odst. 3 tr. řádu byla totiž vydávána ve vztahu k prostorům, které byly užívány podezřelými osobami k jejich uzavřeným setkáváním, při kterých tyto osoby řešily a dále plánovaly páčání své závažné hospodářské kriminality. Za takové situace tedy z logiky věci neexistuje možnost, aby *kýžené informace bylo možno získat jiným způsobem (např. výsledkem svědků, apod.)*, neboť jedinými „svědky“ těchto jednání jsou právě toliko podezřelí.

Pokud si za dané skutkové situace vrchní soud přesto skutečně a vážně klade otázku, proč nebylo možné *získat kýžené informace jiným způsobem (např. výsledkem svědků, apod.)*, lze odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu (např. usnesení ze dne 31.03.2015, č.j. 4 Pzo 4/2014-27, [Výběr NS 1993/2015], nebo usnesení ze dne 10.11.2015, č.j. 4 Pzo 3/2014-67, [Výběr NS 6722/2015],), dle které (doslovná citace z odůvodnění právě zmíněných rozhodnutí) ***je třeba si uvědomit, že na počátku každého přípravného řízení, zejména pak ve věcech tzv. hospodářské kriminality, je prokázaných skutečností minimum a k jejich prověření obvyklé vyšetřovací metody, jako jsou výslechy osob, ohledání místa činu, domovní prohlídky, či prohlídky jiných prostor a pozemků apod. rozhodně nepostačují, a jejich použití by vedlo k prozrazení, že předmětná věc se ocitla v zájmu policie, na což by případní pachatelé bezpochyby odpovídajícím způsobem zareagovali.***

Například v žádosti státního zástupce, která předcházela vydání povolení č.j. 40 Nt 518/2011-5, se doslova uvádí (cit.): *vzhledem k tomu, že schůzky, na kterých je dohadován způsob dokonání páchané trestné činnosti se mají uskutečnit v kanceláři užívané MUDr. K. P., je podávána tato žádost o vydání povolení ke sledování věci podle § 158d odst. 3 tr. řádu, a to shora specifikovaných kancelářských prostor, neboť domluvy podezřelých lze zjistit pouze za použití*

technických prostředků. Pokud tedy ani z takového odůvodnění není vrchnímu soudu jasné, proč obsah debat podezřelých osob, které se odehrávají v uzavřené kanceláři, kdy účastníky těchto schůzek za zavřenými dveřmi jsou právě jenom tyto podezřelí, nelze zjistit výsledkem svědka (ani jiným způsobem), pak je již v podstatě nemožné, resp. zbytečné vznášet jakoukoli další odbornou argumentaci o této otázce.

Důvody, proč je nutno postupovat podle § 158d tr. řádu, byly tedy z dosavadního prověřování zcela patrné, což pochopitelně plynulo jak z předkládaného spisového materiálu, tak to bylo vyjádřeno odůvodněními, kdy tato lze shrnout následovně:

- jedná se o závažnou a obtížně se odhalující hospodářskou trestnou činnost;
- podezřelé osoby se navzájem znají a jednají konspirativně;
- je zde zcela legitimní předpoklad toho, že podezřelé osoby jsou obeznámeny s běžnými pátracími metodami policie, což mimochodem plyne z jejich dosavadního velmi obezřetného (konspirativního) jednání, z kterého je patrná jejich obeznámenost s metodami policie.

Pokud tedy za situace, kdy si orgány činné v trestním řízení (v souladu s právě citovanou judikaturní praxí Nejvyššího soudu) *musí uvědomovat, že na počátku každého přípravného řízení, zejména pak ve věcech tzv. hospodářské kriminality, je prokázaných skutečností minimum a k jejich prověření obvyklé vyšetřovací metody, jako jsou výsledky osob, ohledání místa činu, domovní prohlídky, či prohlídky jiných prostor a pozemků apod. rozhodně nepostačují, a jejich použití by vedlo k prozrazení, že předmětná věc se ocitla v zájmu policie, na což by případní pachatelé bezpochyby odpovídajícím způsobem zareagovali*, a kdy v souladu s aktuálními poznatky dosavadního přípravného řízení zároveň dojdou k závěru, že (i.) *se jedná o závažnou a obtížně se odhalující hospodářskou trestnou činnost*, (ii.) *podezřelé osoby se navzájem znají* a (iii.) *jednají konspirativně*, a i s ohledem na to, že tyto (iv.) *podezřelé osoby, které mimochodem mají vysokoškolské vzdělání, dlouhodobě zastávají významné veřejné funkce, případně jsou v nejvyšším managementu významných veřejnoprávních subjektů či významných soukromých společností, které se dlouhodobě podílejí na veřejných zakázkách, je zde zcela legitimní předpoklad toho, že podezřelé osoby jsou obeznámeny s běžnými pátracími metodami policie, což mimochodem plyne z jejich (v.) dosavadního velmi obezřetného jednání, (vi.) příp. dokonce i ze zkušenosti s trestním řízením*, a tyto skutečnosti pak také rovněž popíší do odůvodnění svých rozhodnutí, je ze strany vrchního soudu přesto shledáno, že *žádosti podle § 158d odst. 4 tr. řádu jsou natolik obecné, že nelze dojít k závěru, že by splňovaly zákonem požadované náležitosti na sledování osob a věcí, které na základě nich povolil Okresní soud*

v Ústí nad Labem, pak je zjevné, že závěry vrchního soudu jsou v přímém rozporu, jak s dosavadní judikatorní praxí Nejvyššího soudu, tak i s objektivní realitou.

Ztotožnění se se závěry vrchního soudu by znamenalo, že celé ustanovení § 158d tr. řádu se de facto stává obsoletním, když operativní instituty v něm uvedené by v praxi byly fakticky neaplikovatelné, neboť podmínky pro jejich užití by ve fázi samého počátku prověřování byly v podstatě nesplnitelné.

Dále je třeba **důrazně odmítnout závěr** vrchního soudu o tom, že žádosti dle § 158d odst. 4 tr. řádu **obsahovaly nepravdivé informace o podezřelých**.

Především nutno poukázat na to, že vrchním soudem zmiňované tvrzení o *zkušenosti s trestním řízením* není obsaženo v žádné ze žádostí, které byly ze strany státního zástupce v přípravném řízení předloženy soudu. Tato formulace je užitá toliko v podnětu policejního orgánu. Je jen těžko uvěřitelné, že by vrchní soud nechápal rozdíl, mezi (zákonem nijak nepodmíněným) podnětem policejního orgánu, který směřuje pouze vůči státnímu zástupci, na jedné straně, a žádostí státního zástupce dle § 158d odst. 4 tr. řádu, která směřuje k soudu (resp. soudci), na straně druhé. Navíc ani v případě, že by takovou formulaci žádosti obsahovaly (což ale objektivně neobsahují) by proti její opodstatněnosti nebylo možno ani tak nic namítat (viz podrobné odůvodnění níže).

Vrchní soud v tomto ohledu zcela nepochopitelně zaměňuje státním zástupcem vyjádřený předpoklad, že *podezřelí mohou být obeznámeni s běžnými metodami používanými policií*, za nutnost, aby (snad dokonce všichni) podezřelí byli v minulosti pravomocně odsouzeni. Nic takového samozřejmě neplatí a ani státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem a ani soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem (a dokonce ani policejní orgán) nic takového nikdy neuváděl.

Státní zástupce v odůvodnění svých žádostí toliko uvedl naprosto logické předpoklady, že *podezřelí mohou být obeznámeni s běžnými metodami používanými policií*, případně že *podezřelí jsou si vědomi nejen nezákonnosti svého jednání, ale i nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti za užití operativně pátracích prostředků a úkony podle § 88 tr. řádu, snaží se proto jednat s maximální mírou utajení*, když tyto logické předpoklady opřel o poukaz na obezřetné jednání podezřelých, jejich vzájemnou známost a mimochodem i dosavadní zkušenost s trestním řízením (která navíc může být třeba i zprostředkována, vyzozorovaná, získaná z odborné literatury atd.). Státní zástupce tedy v žádném případě neprezentoval tvrzení o tom, že by snad všichni podezřelí měli být v minulosti pravomocně odsouzeni. S právě popsányými logickými úvahami, které navíc měly svůj odraz i v dosavadních

zjištěních (jak již uvedeno shora, podezřelí byli vysokoškolsky vzdělaní lidé, kteří nadto zastávali významné exekutivní funkce ve veřejné správě, případně v orgánech subjektů, jejichž zřizovatelem byl územní samosprávný celek, resp. řídili významné soukromé společnosti, které dlouhodobě participovaly na mnohamilionových veřejných zakázkách), se pak ztotožnil i soud (resp. soudce), který sledování dle § 158d odst. 3 tr. řádu povolil. **Vrchní soud však naprosto nelogicky tyto objektivní skutečnosti přehlíží, a namísto toho izolovaně vyjímá pouze spojení „zkušenost s trestním řízením“** (které nadto ani v žádosti státního zástupce, ani v povolení soudce, vůbec není uvedeno), **a toto spojení pak nepochopitelně zaměňuje za** (nikým nikdy netvrzenou) **nutnost „pravomocného odsouzení“**.

Proč takovou zjevně nesprávnou a zkratkovitou úvahu vrchní soud provádí, je jen velmi obtížně vysvětlitelné.

Jen pro ilustraci lze uvést, že kupříkladu žádost o vydání povolení ke sledování rodinného domu obž. MUDr. K. byla státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem podána dne 29. 12. 2011. **V té době již orgány činné v trestním řízení disponovaly následujícími zjištěními:**

Již v záznamu rozhovoru pořízeného v rámci sledování vnitřních prostor kanceláře užívané MUDr. K. (tehdy P.) podle § 158d tr. řádu dne 7. 12. 2011 v *době od 9:50 hod. hovořila MUDr. K. s Ing. S. mj. o tom, že se pořad dívá, jestli někde nestojí A.*

Dne 9. 12. 2011 pak MUDr. K. s MUDr. K. ve své kanceláři v čase od 9:15 hod. hovořila mj. o tom, že si musejí dávat pozor na odposlechy kvůli „zesilovačům“ na půdě školy, zaměřeným také na nemocnici.

Téhož dne (9. 12. 2011) pak MUDr. K. s MUDr. K. vedli rozhovor (časy 11:07, 11:20 a 11:22 hod.) mimo jiné o nutnosti opatrnosti kvůli policii a jejím metodám a možnostem a řešili také, jak postupovat při podání vysvětlení a to, že si sebou jako právního zástupce vezmou advokáta JUDr. S.

V zaznamenaném rozhovoru ze dne 15. 12. 2011 v čase od 9:42 hod. pak MUDr. K. hovoří s MUDr. K. o tom, že jsou určitě odposloucháváni a řešili možnosti, jak tzv. vyprat finanční hotovost, aby nebylo možné zjistit její původ.

Obdobné téma měly také jejich rozhovory ze dne 16. 12. 2011 v časech od 12:20 a 13:01 hod.

Podezřelí kvůli obavám z odposlouchávání své telefonické komunikace ze strany policie používali v rámci hovorů a SMS kódovanou řeč, o čemž spolu opakovaně hovořili, jako např. MUDr. K. s Ing. D. ve zmíněné kanceláři dne 23. 12. 2011 od 13:30 hod.

Výše uvedené skutečnosti pochopitelně byly ve spisovém materiálu zadokumentovány, když tento spisový materiál byl soudci Okresního soudu v Ústí nad Labem předkládán současně se žádostí státního zástupce. Tak například v žádosti, která vydání povolení č.j. 40 Nt 518/2011-5 předcházela, státní zástupce doslova uvedl že (cit.) *z dosud provedených úkonů je potvrzováno, že podezřelí jsou si vědomi nejen nezákonnosti svého jednání, ale i nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti policejním orgánem za užití operativně pátracích prostředků a úkonů podle § 88 tr. řádu, proto se snaží jednat s maximální mírou utajení.* Co z právě uvedeného tedy lze označit za nepravdivou informaci o podezřelých je nevysvětlitelné. Lze tedy pouze znovu zkonstatovat, že vrchní soud zcela popírá objektivní realitu. Mimochodem – jak vidno, **v žádosti se tedy žádný termín „zkušenost podezřelých s trestním řízením“ ani vůbec nevyskytuje, i když by tento termín s ohledem na právě uvedené užít zcela bezpochyby být mohl.**

Navíc nelze opomenout, že sofistikaovaná hospodářská trestná činnost je ve většině případů doménou do té doby nikdy netrestaných osob, a to tím spíše, pokud tuto trestnou činnost mají páchat osoby, které s ohledem na své faktické postavení musí splňovat i kritérium trestněprávní bezúhonnosti (srov. např. ustanovení § 135 odst. 2, resp. § 194 odst. 7 tehdy účinného obchodního zákoníku).

Pokud tedy i sám vrchní soud ve svém usnesení uznává, že v této věci byl jeden z hlavních podezřelých (obž. MUDr. K.) v minulosti dokonce již i pravomocně odsouzen za spáchání trestné činnosti, ale s ohledem na to, že *se jednalo o trestnou činnost zcela jiného druhu a závažnosti oproti nyní projednávané* dochází k závěru, že *o zkušenosti s trestním řízením na straně podezřelých nemůže být řeč*, pak **takový závěr nejenže objektivní realitu ignoruje, ale je s ní v přímém v rozporu.** Z tohoto důvodu je nutno závěr vrchního soudu v této části označit nejen za vnitřně rozporný, ale přímo za absurdní.

V neposlední řadě je pak nutno dodat, že **počáteční předpoklady státního zástupce i soudu (resp. soudce) o tom, že podezřelí jsou obeznámeni s běžnými metodami používanými policií, se v dalším průběhu přípravného řízení zcela a beze zbytku potvrdily.** Tak například:

Dne 6. 1. 2012 MUDr. K. s MUDr. K. v čase od 12:00 hod. Z tohoto jejich rozhovoru je mj. zřejmé, že MUDr. K. v telefonickém rozhovoru s Ing. S. použil pro úplatek v hotovosti označení

„králíci“ (což bylo mimochodem vhodně zvolené, protože manžel Ing. S. se chovem králíků skutečně zabýval), a že předpokládal, že jeho telefon je odposlouchávaný.

V dalším rozhovoru s MUDr. K. ze dne 7. 3. 2012 v době od 11:39 hod. si MUDr. K. poté, co přijala telefonický hovor od Ing. A., důrazně stěžovala na jeho neopatrnost, když do telefonu mluvil o své schůzce s Ing. D. Na tuto neopatrnost Ing. A. si MUDr. K. stěžovala ve své kanceláři také dne 15. 3. 2012 v době od 9:36 hod. Ing. D.

Také v rámci sledování vnitřních prostor domu nynějších manželů K. v Rudné podle § 158d tr. řádu byly zaznamenány rozhovory prokazující znalosti tehdejších podezřelých o možnostech a postupech Policie ČR a jejich značnou opatrnost. Tak např. dne 10. 2. 2012 v době od 20:02 hod. vyprávěl MUDr. K. své tehdejší družce o tom, jak proběhlo převzetí úplatku ve formě finanční hotovosti v pizzerii, přičemž se mj. zmínil, že měl nějakou dobu podezření, že tam je sledován příslušníky policie.

Dále dne 14. 3. 2012 od 19:50 hod. spolu tehdejší podezřelí MUDr. K., MUDr. R. a MUDr. K. hovořili o tom, jak musejí být opatrní kvůli možnému nahrávání rozhovorů, dne 26. 3. 2012 v rozhovoru s Ing. S. od 19:22 hod. se MUDr. K. zmínila mj. o podezření, že v Lidovém domě jsou všude odposlechy a také o použití jejich rušičky.

Dne 2. 4. 2012 od 19:02 hod. pak spolu opět hovořili MUDr. K., MUDr. R. a MUDr. K. mj. o policii, nesmyslném boji s korupcí a o dalších osobách, které se kvůli své hlouposti nechaly chytit.

Dne 3. 5. 2012 pak MUDr. K. v době od 19:54 hod. hovořila s MUDr. R. mj. o tom, jak postupovat v případě, že by byla vyslýchána a jak má vysvětlit původ majetku.

Jak vidno, podezřelí soustavně prokazovali až neuvěřitelně hlubokou znalost operativních policejních metod. Za této situace je proto naprosto neudržitelné tvrzení vrchního soudu o tom, že žádosti podle § 158d odst. 4 tr. řádu snad obsahovaly nepravdivé informace o podezřelých.

Obiter dictum lze ještě dodat, že právní úvahy dovozující nepoužitelnost důkazů opatřených postupem dle § 158d tr. ř. na základě toho, že původní předpoklady orgánů činných trestním řízení, které existovaly v době podání žádosti o vydání povolení, by se snad následně nepotvrdily (což však není tento případ), by byly i tak zcela neakceptovatelné. Je tomu tak

z logického důvodu, že v nejranějších stádiích trestního řízení se vždy jedná především o předpoklady.

Pokud by snad měla být nějaká výrazně vyšší míra jistoty hned od počátku, pak by jakékoliv přípravné řízení (tím spíše pak jeho prověřovací část) zcela postrádalo smysl. Analogicky lze v tomto ohledu odkázat např. na usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 05.02.2004, sp. zn. III. ÚS 554/03, dle kterého platí, že *s ohledem na důkazní situaci v době rozhodování podle § 160 odst. 1 tr. řádu ani není možno požadovat po orgánech činných v trestním řízení přespříliš vyčerpávající popis skutku. Naopak postačí formulace jej zachycující v jeho základních obrysech, neboť v této fázi trestního řízení k zahájení trestního stíhání postačí vyšší stupeň pravděpodobnosti nasvědčující tomu, že obviněný čin spáchal, nicméně trestná činnost nemusí (a ani nemůže) být v tomto stadiu prokázána a posléze ve skutkové větě popsána natolik spolehlivě v míře, jako je tomu např. u podané obžaloby.* Obdobně pak např. usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 04.10.2005, sp. zn. II. ÚS 369/05, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.06.2009, sp. zn. 5 Tdo 1626/2008. Pokud tedy dokonce ani v době, kdy je již prověřování na svém konci, není legitimně možno mít přehnaná očekávání stran konkrétních skutkových zjištění, tím spíše není možno mít tato očekávání v době, kdy je toto prověřování na svém úplném počátku.

To, že jsou závěry senátu 6 To Vrchního soudu v Praze v této věci jen těžko udržitelné lze demonstrovat i s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu z jiných trestních věcí např.:

Státní zástupkyně Okresního zastupitelství ve Zlíně podala dne 12. 5. 2011 v jiné trestní věci k soudu žádost o vydání povolení ke sledování věci, ve které po velmi stručné rekapitulaci dosavadních skutkových zjištění uvedla, že pro řádné objasnění celé věci je nutno v kabinách konkrétních vozidel umístit technické prostředky sloužící k monitorování jejich pohybu, přičemž poukázala na to, že vzhledem k častému užívání vozidel hrozí nebezpečí, že by v případě, že by tyto technické prostředky byly umístěny na povrchu vozidla, mohlo dojít k jejich nalezení a tím ke zmaření účelu sledování.

Soudce Okresního soudu ve Zlíně se s jejím tvrzením zcela ztotožnil a vydané povolení dle § 158d odst. 3 tr. řádu (č.j. 0 Nt 1336/2011) odůvodnil následovně: (cit.) *Soud po prostudování spisového materiálu a žádosti státní zástupkyně vyhověl a dle § 158 odst. 3 trestního řádu rozhodl o vydání povolení ke sledování výše uvedených vozidel za užití technických prostředků, kterými má být zasahováno do nedotknutelnosti obydlí, když účelem tohoto sledování je řádné a přesné objasnění celé věci, a to zejména zadokumentování distribuce olejů na území České republiky, četnost jednotlivých dovozů z místa určení dodávky a následného prodeje tak, aby mohla být určena výše škody na spotřební dani z minerálních olejů. Sledování bylo v souladu s ustanovením § 158d odst. 4 trestního řádu povoleno na dobu ode dne 13. 5. 2011 do 13. 10. 2011, tedy na dobu nepřekračující šest měsíců.*

Důkazy získané na základě tohoto sledování pak byly součástí odsuzujících důkazů, na jejichž základě byli pachatelé uznáni vinnými, a to jak Krajským soudem v Brně, pobočka ve Zlíně, jakožto soudem prvního stupně (rozsudek ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. 61T 13/2013, tak Vrchním soudem v Olomouci, jakožto soudem odvolacím (rozsudek ze dne 8. 12. 2014, sp. zn. 4 To 30/2014).

Nejvyšší soud, který se následně touto věcí zabýval v rámci řízení o dovolání, pak k těmto povolením doslova uvedl (cit.) jednotlivé příkazy a další rozhodnutí, jejichž procesní způsobilost obviněný zpochybnil, se nijak zásadně nevymykají zákonem nastaveným standardům pro jejich vydání (viz usnesení ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. 5 Tdo 829/2015). Následně podaná ústavní stížnost odsouzeného byla ze strany Ústavního soudu odmítnuta, a to usnesením ze dne 20. 12. 2016 sp. zn. I. ÚS 1627/16.

Jak vidno, v právě uvedené věci bylo ze strany soudce vydáno povolení ke sledování dle § 158d odst. 3 tr. řádu, kdy míra jeho odůvodnění byla dokonce o poznání méně komplexní, nadto bylo toto sledování povoleno zejména proto, aby bylo možno zadokumentovat výši škody. O nutnosti a nezbytnosti takového sledování, ani o rozsahu odůvodnění podkladů, na jejichž základě bylo následně provedeno, však přesto nemá žádných pochyb ani okresní soud (resp. soudce), který povolení vydával, ani následně nalézací krajský soud, který v hlavním líčení za použití takto získaných důkazů pachatele předmětné trestné činnosti odsoudil, ani odvolací vrchní soud, ani Nejvyšší soud a dokonce ani Ústavní soud.

Ze všeho výše uvedeného je patrné, že zákonné nároky kladené při vydávání souhlasů dle § 158d odst. 3 tr. řádu byly beze zbytku splněny, žádosti neobsahovaly žádné nepravdivé údaje a jakékoli požadavky na ještě větší míru konkretizace odůvodnění by byly zcela nad rámec možného, navíc v rozporu s výše uvedenou judikaturou a celkovou dosavadní rozhodovací praxí.

K závěru vrchního soudu o tom, že „okresní soud zjevně bez dalšího převzal v žádostech uváděné skutečnosti, aniž by je přezkoumával, případně požadoval po státním zástupci a policejním orgánu příslušné dokumenty konkrétně odůvodňující jejich návrhy je nutno uvést následující.

Vrchní soud v obou odstavcích odůvodnění svého rozhodnutí, které se jím tvrzené procesní nepoužitelnosti poznatků získaných sledováním osob a věcí v předmětném trestním řízení týkají, poukazuje **nikoli na vady vydaných povolení, ale na vady žádostí, resp. dokonce podnětů**, k těmto žádostem. Teprve v závěru druhého odstavce dochází bez jakéhokoli bližšího

vysvětlení v jediné větě k přesvědčení, že (cit.) *okresní soud zjevně bez dalšího převzal v žádostech uváděné skutečnosti, aniž by je přezkoumával, případně požadoval po státním zástupci a policejním orgánu příslušné dokumenty konkrétně odůvodňující jejich návrhy*. A z tohoto důvodu pak (opět jedinou větou) uzavírá, že (cit.) *poznatky získané sledováním osob a věcí v důsledku shora popsané vadné procedury (myšleno oněch 5 předešlých vět uvedených v odstavcích 98 a 99), nelze použít jako důkaz v tomto řízení*.

Ani s tímto tvrzením se však není možno ztotožnit. Předně nutno uvést, že pokud příslušný soudce povolení podle § 158d odst. 3 tr. řádu vydá, pak má toto povolení procesní formu opatření. Vydání takového povolení nemá charakter kontradiktorního řízení. Nejsou zde tedy strany, zákon nepřipouští ani žádné opravné prostředky. V praxi to tedy znamená, že soudce se buď s tvrzeními v podané žádosti a přiloženém spisovém materiálu ztotožní, v takovém případě požadované povolení vydá, nebo se naopak s podanou žádostí neztotožní a buď rovnou rozhodne o tom, že požadované povolení nevydá, nebo – má-li ve věci pochybnosti – si vyžádá další upřesňující vstupní informace či podklady, na jejichž základě pak rozhodne s definitivní platností.

Pokud se tedy soudce s názorem státního zástupce (příp. policejního orgánu), který tento státní zástupce (policejní orgán) předtím dostatečně a úplně vyjevil v odůvodnění své žádosti a který má rovněž podklad v předloženém spise zcela ztotožní, pak je naprosto logické, že použitou argumentaci převezme. Naopak jen velmi těžko akceptovatelný by byl názor, že soudce, který i přesto, že státním zástupcem použitou argumentaci považuje za správnou a vyčerpávající, bude uměle vytvářet argumentaci jinou, a to buď po obsahové stránce (shledal-li dosavadní argumentaci jako vyčerpávající, pak to z logiky věci ani není možné), nebo snad dokonce pouze po stránce stylistické.

Z čeho tedy plyne přesvědčení vrchního soudu o tom, že okresní soud zjevně bez dalšího převzal v žádostech uváděné skutečnosti, aniž by je přezkoumával, je bohužel nezjistitelné, neboť tuto svou úvahu vrchní soud žádným způsobem v odůvodnění usnesení nerozvedl.

Rovněž je nepochopitelné i tvrzení vrchního soudu v tom směru, že okresní soud zjevně bez dalšího převzal v žádostech uváděné skutečnosti, aniž by požadoval po státním zástupci a policejním orgánu příslušné dokumenty konkrétně odůvodňující jejich návrhy, když současně s předkládanými žádostmi byl vždy předkládán i celý spisový materiál. Jaké další dokumenty by tedy měl vyžadovat je zcela nejasné. Mimochodem odpověď na tuto otázku neposkytl ani vrchní soud, když vůbec neuvedl, které konkrétní další podklady si měl soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem vyžádat.

Pouze nad rámec lze ještě dodat, že zjevná nekonzistence odůvodnění vrchního soudu v tomto ohledu je patrná rovněž z toho, že v případě, kdy se soud (resp. soudce) v přípravném řízení ztotožnil s odůvodněním žádosti o vydání povolení sledování osob dle § 158d tr. řádu, tvrdí vrchního soudu, že *soud zjevně bez dalšího převzal uváděné skutečnosti, aniž by je přezkoumával*, naproti tomu pokud státní zástupce ve své žádosti dle § 158d odst. 4 tr. řádu výrazným způsobem redefinuje, doplní a zpřesní údaje původně uváděné policejním orgánem v jeho podnětu, pak toto doplnění a zpřesnění žádosti vrchní soud zcela ignoruje a stále odkazuje na skutečnosti uváděné v původním podnětu (když nadto ani tyto skutečnosti, jak podrobně rozvedeno výše, v žádném případě nelze označit za nesprávné).

Následuje popis všech vrchním soudem napadených povolení dle § 158d odst. 3 tr. řádu.

Vrchní soud se ve svém usnesení zabývá toliko těmito povoleními:

Pokud jde o **povolení** soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem podle § 158d odst. 3 tr. ř. **ze dne 29. 12. 2011, č. j. 40 Nt 518/2011 – 5** (sledování rodinného domu v R., obž. MUDr. K., který obýval rovněž obž. MUDr. K.), hned v úvodu jeho odůvodnění jsou prokazatelně popsány skutkové okolnosti, pro které byly zahájeny úkony trestního řízení, včetně právní kvalifikace, a jsou zde rekapitulovány dosavadní výsledky prověřování včetně toho, že MUDr. K., MUDr. K. a MUDr. R. svůj postup zřejmě pravidelně konzultují právě v rodinném domě v Rudné, kam MUDr. R. za ostatními pravidelně zajíždí.

Také obsah těchto schůzek, probíhajících v interiéru rodinného domu, je pro náležité objasnění věci třeba zadokumentovat, příslušná zjištění pak nelze získat jinak nežli utajeným monitoringem (tzv. prostorovým odposlechem) vnitřních prostor tohoto domu. Z dosavadních zjištění přitom plyne, že daná konkrétní zakázka na opravu zámku Buštěhrad zatím nebyla přidělena a lze tedy předpokládat další schůzky, na nichž bude projednáván další postup.

Podezřelí jsou si přitom vědomi nejen nezákonnosti svého jednání, ale i nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti policejním orgánem využitím operativně pátracích prostředků (včetně odposlechnů podle § 88 tr. ř.), a proto se snaží jednat obezřetně a s maximální mírou utajení. Je tedy zřejmé, že bylo třeba použít i tzv. prostorový odposlech, tedy další důkazní prostředek, jehož použití bude před podezřelými utajováno. V povolení neabsentuje ani určení přesné doby, na kterou se vydává, když tato odpovídá zákonným požadavkům.

Ve vztahu k tomuto povolení je tedy na místě konstatování, že jeho odůvodnění z věcného hlediska odkazuje na již učiněná zjištění orgánů činných v trestním řízení a dovozuje z nich pravděpodobnost dalšího vývoje jednání podezřelých. Tento předpoklad se ostatně následně ukázal být správným.

Dalším (v usnesení vrchního soudu) zmíněným povolením je **povolení ze dne 23. 11. 2011, č. j. 40 Nt 490/2011 – 9** (sledování kanceláře ředitelky Oblastní nemocnice Kladno MUDr. K.).

Také v tomto povolení jsou prokazatelně popsány skutkové okolnosti, pro které byly zahájeny úkony trestního řízení včetně příslušné právní kvalifikace. Konstatována jsou dosavadní skutková zjištění včetně toho, že MUDr. K. je dle dosavadních zjištění koordinátorkou jednání dalších podezřelých, z čehož vyplývá důvodný předpoklad, že další jednání na protiprávní jednání zúčastněných osob mohou probíhat také v její kanceláři v objektu kladenské nemocnice.

V odůvodnění povolení se jako v předešlém případě konstatuje, že podezřelí se navzájem znají a jednají konspirativně, proto je k zadokumentování prověřované trestné činnosti třeba použít i takové důkazní prostředky, jejichž použití zůstane před podezřelými utajeno, v konkrétně i tzv. prostorový odposlech.

Toto povolení z věcného hlediska nepochybně odůvodněno je. Příléhavé okolnosti, jež k tomuto závěru vedou, jsou v textu povolení zmíněny, a to v postačující míře. A povolení nechybí ani zákonné vymezení doby, na kterou je vydáváno.

Vrchní soud zmiňuje rovněž **povolení** soudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem **ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 – 4** (konkrétní kanceláře a zasedacích místností Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy).

Odůvodnění tohoto povolení je obdobné jako v předchozích případech. Prokazatelně jsou zmíněny skutkové okolnosti, pro které byly zahájeny úkony trestního řízení včetně právní kvalifikace. Je konstatováno, že schůzka zainteresovaných osob (šlo o zamýšlenou rekonstrukci zámku Buštěhrad) se má uskutečnit v budově Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy. Povoleno bylo sledování jen těch místností, v nichž by se podle předpokladu mohlo jednání odehrát.

V odůvodnění povolení se přitom konstatuje, že sledování za použití technických prostředků je nezbytné, neboť žádnými jinými důkazními prostředky by nemohlo být inkriminované jednání podezřelých dokumentováno a došlo by tak ke ztrátě důkazu.

Podezřelí logicky jednají utajeně, konspirativně a je nutno využít operativně pátrací prostředky, jejichž použití před nimi bude utajováno. Z věcného i formálního hlediska je tedy vydání tohoto povolení zcela dostatečně odůvodněno.

V usnesení vrchního soudu posledním zmíněným povolením sledování (*z časového hlediska ovšem jde o povolení první*) je **povolení** soudkyně Okresního soudu v Ústí nad Labem **ze dne 7. 11. 2011, č. j. 40 Nt 480/2011 – 3** (sledování kanceláře hejtmana Středočeského kraje obž. MUDr. R. v budově Krajského úřadu Středočeského kraje). I v tomto případě je situace obdobná jako u dříve zmíněných povolení. Také v něm jsou nejprve popsány skutkové okolnosti, pro které byly zahájeny úkony trestního řízení s příslušnou právní kvalifikací. V dalším textu se konstatuje, že podle dosavadních výsledků prověřování má být MUDr. R. jednou z osob, jež má mít z účelově ovlivněných veřejných zakázek profit.

V odůvodnění se dále uvádí, že vzhledem k tomu, že jde o protiprávní jednání úzké skupiny osob, jež pochopitelně nehodlají připustit své odhalení, je nutno využít i operativně pátrací prostředky, včetně sledování kanceláře MUDr. R. jakožto hejtmana Středočeského kraje, neboť lze důvodně předpokládat, že také v tomto prostoru budou vedena inkriminovaná jednání, jejichž obsah žádným jiným způsobem zadokumentovat nelze.

Tak jako ve všech předešlých případech je samotné povolení sledování za použití technických prostředků z věcného hlediska bezpochyby dostatečně odůvodněno, když toto odůvodnění zcela odpovídá dané fázi trestního řízení – samotný počátek prověřování.

O úrovni rozhodnutí vrchního soudu svědčí mimo jiné i skutečnost, že vrchní soud ve svém usnesení výslovně zmiňuje i toto povolení mezi skupinou těch, na jejichž základě měl být získán důkazní materiál, který v dalším průběhu trestního řízení zakazuje použít, byť se (vzhledem k faktické nemožnosti utajené instalace technických prostředků do kanceláře obž. MUDr. R.) žádné sledování na základě tohoto povolení ani nikdy neuskutečnilo a **žádný důkaz tak na základě tohoto povolení opatřen nikdy nebyl.**

Vrchní soud svůj kategorický závěr o vážných procesních vadách konstatuje toliko ve vztahu ke čtyřem výše popsaným povolením (povolení soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem č. j. 40

Nt 480/2011 – 3, č. j. 40 Nt 482/2011 – 4, č. j. 40 Nt 490/2011 – 9, resp. č. j. 40 Nt 518/2011 – 5).

Naproti tomu do skupiny vadných povolení vrchní soud žádným způsobem nezahrnuje povolení vydaná státním zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem podle § 158d odst. 2 tr. ř. (všechny pod sp. zn. 2 KZN 677/2011), a to povolení ze dne 7. 11. 2011 (sledování obž. MUDr. R., obž. MUDr. K., obž. Ing. S. a obž. Ing. D.), dvou povolení ze dne 11. 11. 2011 (sledování Ing. P., resp. Ing. N. a obž. Ing. M.), ačkoli formální i materiální rozsah odůvodnění těchto povolení je v podstatě obdobný formálnímu i materiálnímu rozsahu odůvodnění povolení, jež vrchní soud shledává zcela vadnými. Tento zjevný vnitřní rozpor není možno vysvětlit ani rozdílností v osobě „povolovatele“ (povolení ke sledování dle § 158d odst. 2 tr. řádu vydává státní zástupce, povolení ke sledování dle § 158d odst. 3 tr. řádu vydává soudce), neboť podle výslovného ustanovení §158d odst. 4 tr. řádu jsou nároky na obsahové i formální náležitosti zcela identické pro oba druhy povolení.

Úplným závěrem je nutno poukázat na to, že z rozhodnutí vrchního soudu v podstatě jako by bylo nezjistitelné, zda tento soud shledává procesní nepoužitelnost rovněž u důkazů, které byly opatřeny nikoli na základě povolení soudce (§ 158d odst. 3 tr. řádu), ale na základě povolení státního zástupce (§ 158d odst. 2 tr. řádu). V odůvodnění svého rozhodnutí totiž žádné vady ve vztahu k těmto posléze uvedeným povolením nezmiňuje, nicméně v poslední větě odstavce 99 uvádí, že *poznatky získané sledováním osob a věcí nelze použít jako důkaz v tomto řízení*.

Nutno se však jednoznačně přiklonit k závěru, že procesní použitelnost důkazů získaných na základě těchto (posléze uvedených) povolení je zcela nedotčena, neboť jen velmi těžko by mohl obstát názor, že vadná jsou i povolení, proti kterým vrchní soud vůbec žádným způsobem vůbec nebrojí. Je třeba podotknout, že z obou odstavců odůvodnění (pod body 98 a 99) je zcela jasné, kterými konkrétními žádostmi, podněty, resp. povoleními se vrchní soud zabýval, když tento okruh je v usnesení vrchního soudu zcela jasným a určitým způsobem ohraničen.

S ohledem na vše výše zmíněné je zřejmé, že rozhodnutí vrchního soudu týkající se tvrzených vad stran vydaných povolení dle 158d odst. 3 tr. řádu nemůže obstát.

C) Analýza nesprávného užití doktríny „The fruit of the poisonous tree“

Odvolační soud ve svém rozhodnutí poukazuje na teorii tzv. plodů z otráveného stromu, přičemž tak činí v rámci obsáhlé doslovné citace z článku P. Herczega Zásada „nemo tenetur“ a práva obviněného v trestním řízení, publikovaného v Bulletinu advokacie č. 1-2/2010 ze dne 9. 2.

2010 na str. 38-47 (i zde se odvolací soud dopustil pochybení, neb citovaný článek napsal doc. JUDr. Jiří Herczeg, Ph.D.). Soud pouze na část dostupné literatury odkazuje, avšak blíže se užitím doktríny nezabývá. Výsledkem je poté pouze obecné zpochybnění dosavadního dokazování, aniž by soud svoji úvahu blíže specifikoval a tím prokázal schopnost svůj právní názor obhájit a co více aplikovat doktrínu na konkrétní řízení.

Dle dostupné judikatury Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu (**viz příloha č. 2**) český trestní proces nepřevzal doktrínu plodů z otráveného stromu, která vznikla a je rozvíjena v USA, zejména pak v podobě simplifikujícího tvrzení, že plody z otráveného stromu jsou vždy otrávené. Podklad pro právní závěr, že důsledkem vadného postupu orgánů činných v trestním řízení nastalého v procesu dokazování je vždy absolutní neúčinnost a tím v trestním řízení nastalá nepoužitelnost důkazů, nelze v příslušných ustanoveních trestního řádu upravujících dokazování v trestním řízení (hlava pátá trestního řádu) nalézt. Striktně je zákaz použití důkazu trestním řádem formulován toliko v podobě upravené ustanovením § 89 odst. 3, dle něhož *„Důkaz získaný nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení nesmí být použit v řízení s výjimkou případu, kdy se použije jako důkaz proti osobě, která takového donucení nebo hrozby donucení použila.“* Ostatně je možno poukázat na to /srov. Musil, J., Několik otázek nad judikaturou Ústavního soudu ČR v době postmoderny (na příkladu prohlídky jiných prostor a pozemků), Kriminální věda, ročník XXXIV/2011, s. 19/, že *„samotní zastánci doktríny „plodů z otráveného stromu“ připouštějí z absolutního zákazu použití nezákonného důkazu řadu výjimek, např. připouštějí provedení důkazu, že vadným postupem „nedošlo k otrávení“ (dissipation of the taint).“* Podle citovaného autora *„takto absolutně formulovaný úsudek (pozn. že plody z otráveného stromu jsou vždy otrávené), bez jakékoli specifikace, je však prakticky bezcenný, už jen proto, že pomyslný stupeň „toxicity“ vadných postupů se pohybuje na spojitě škále, od naprosté neškodnosti až po totální a bezpodmínečné znehodnocení důkazu“ /tamtéž/. Poukázat lze i na to, že při vědomí toho, že *„úplné vyloučení všech důkazů jako „otráveného ovoce“ by však bylo nepřiměřené s přihlédnutím k jasnému konfliktu zájmů, neboť vyloučení těchto důkazů se přiči zájmu společnosti, aby skutečný pachatel byl uznán vinným“* /srov. Šámal, P., Základní zásady trestního řízení v demokratickém systému, Příručky ministerstva spravedlnosti 1992, svazek 53, s. 196/.*

Ústavní soud ČR je k argumentované teorii ovoce z otráveného stromu přinejmenším obezřetný, když ji označuje za rigorózní a její aplikovatelnost samu o sobě za spornou.

Doktrína byla, jak uvedeno výše, v usnesení odvolacího soudu zmíněna v souvislosti s argumentací doc. JUDr. Jiřího Herczega, Ph.D. v článku Zásada „nemo tenetur“ a práva obviněného v trestním řízení, publikovaného v Bulletinu advokacie č. 1-2/2010 ze dne 9. 2. 2010, s níž se odvolací soud ztotožnil (viz body 114-132 na str. 29-32 usnesení), nicméně autor článku ji dává do kontextu věcného obsahu článku a příslušné závěry konečně formuluje rovněž ve vztahu ke zvolenému tématu tj. **v souvislosti se zákazem nucení obviněného k sebeobvinění v trestním řízení**. Vytržením z kontextu, jak učinil vrchní soud, se vedle dalších

argumentů jeví jím učiněný odkaz na doktrínu plodů z otráveného stromu naprosto nepřiléhavým a argumentačně ničím nepodložený.

K tomu je třeba dále připomenout, že samotná doktrína (tj. extenze vyloučení nejen na samotný dotčený důkaz, ale i na důkazy získané na jeho základě) je obecně aplikována jen v USA (*viz příloha č. 3*), a to ještě při zohlednění zásad proporcionality a její aplikace by měla být omezena na případy, kdy je porušení povinností vyšetřujících orgánů „*podstatné a svévolné*“.

V judikatuře ESLP se doktrína projevila především v případě **Gäfgen v. Německo**, a to pouze **v souvislosti s důkazy získanými za užití násilí** (tedy v situaci, kdy bylo porušeno absolutní právo garantované čl. 3 EÚLP). Jinak ani z judikatury ESLP a např. soudů německých (*blízké právní prostředí*) nejenže nelze dovodit platnost doktríny, ale vyplývá z nich navíc nutnost zvažovat přípustnost již primárních důkazů, při jejichž získání mělo dojít k porušení procesních předpisů, v souladu se zásadou **proporcionality**. Zdůrazňován je odkaz na **dobrou víru** vyšetřujících orgánů a dále **materiální** splnění podmínek zásahu (oproti formalistickému přístupu).

Co se týče německé judikatury, lze poukázat i na rozsudky ESLP, kde bylo Německo v roli žalovaného státu, především **Prade v. Německo** (7215/10) (kdy soudy připustily použití důkazu získaného při domovní prohlídce, i když samotný příkaz k prohlídce byl později shledán jako protiústavní a byl zrušen) a **K.S. a M.S. proti Německu** (33696/11)¹ ze dne 06.10.2016 (kde soudy nařizovaly domovní prohlídky na základě důkazů viditelně opatřených protiprávním způsobem a následně akceptovaly i takto získané důkazy), **když postup německých orgánů byl v obou případech ze strany ESLP posuzen jako souladný s EÚLP.**

D) Předvídatelnost soudního rozhodování a postup senátu Vrchního soudu v Praze jak v této věci, tak v dalších senátem rozhodovaných věcech, revizní postup a již proběhlý přezkum příkazů a povolení soudů jak v přípravném řízení, tak v průběhu řízení před soudem

Ústavní soud ve své konstantní rozhodovací praxi dlouhodobě zastává zásadu, že **jedním ze základních postulatů spravedlivého procesu je princip předvídatelnosti soudního rozhodnutí, resp. zákaz vydání překvapivého rozhodnutí** (srov. např. odůvodnění nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2011, sp. zn. II. ÚS 2388/10, [80/2011 USn.]). *Překvapivým rozhodnutím je takové rozhodnutí, jež nebylo možno na základě zjištěného skutkového stavu předvídat* (citace z odůvodnění nálezu Ústavního soudu ze dne 16. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 1783/10, [227/2010 USn.]).

¹ Dostupné v databázi HUDOC.

Dle nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009, sp. zn. IV. ÚS 2170/08, [117/2009 USn.] platí, že *judikatura nemůže být bez vývoje a není vyloučeno, aby (a to i při nezměněné právní úpravě) byla nejen doplňována o nové interpretační závěry, ale i měněna. Každá změna rozhodovací soudní praxe, zvláště jde-li o praxi nejvyšší soudní instance povolání i k sjednocování judikatury nižších soudů, je ovšem jevem ve své podstatě nežádoucím, neboť takovouto změnou zjevně je narušen jeden z principů demokratického právního státu, a to princip předvídatelnosti soudního rozhodování. To je prioritním důvodem, proč platná právní úprava předepisuje pro soudy nejvyšších instancí i pro Ústavní soud zvláštní a závazná pravidla přijímání rozhodnutí v situacích, kdy jimi má být jejich dosavadní judikatura překonána. Dokonce, i kdyby takovéto procedury nebyly pro uvedené případy pozitivním právem zakotveny, nic by to neměnilo na povinnosti soudů přistupovat ke změně judikatury nejen opatrně a zdrženlivě (tj. výlučně v nezbytných případech opodstatňujících překročení principu předvídatelnosti), ale též s důkladným odůvodněním takového postupu; jeho součástí nezbytně by mělo být přesvědčivé vysvětlení toho, proč, vzdor očekávání respektu k dosavadní rozhodovací praxi, bylo rozhodnuto jinak.*

V nálezu ze dne 21. 2. 2007, sp. zn. II. ÚS 490/04, Ústavní soud dospívá k závěru, že *již jednou učiněný výklad by měl být východiskem pro rozhodování následujících případů stejného druhu, nedojde-li ovšem k následnému shledání dostatečně relevantních důvodů (podložených racionálními a přesvědčivějšími argumenty) svědčících pro změnu judikatury. To vše z důvodu respektování principů právní jistoty, předvídatelnosti práva, ochrany oprávněné důvěry v právo a principu formální spravedlnosti (rovnosti).*

Jak plyne z nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2007, sp. zn. IV. ÚS 451/05, **bezdůvodné ignorování judikatury Nejvyššího soudu může nést dokonce rysy jurisdikční libovůle.**

Rozpornost rozhodovací praxe obecných soudů, jakkoli je nežádoucí, **může sice nastat**, to však **zpravidla jen potud, pokud ten který právní problém nebyl vyřešen (vyložen) Nejvyšším soudem**, jakožto orgánem k sjednocování rozhodovací praxe výslovně povolaným. V opačném případě může taková rozpornost dokonce mít již rysy jurisdikční libovůle (srov. nálezu Ústavního soudu ze dne 25. 11. 1997, sp. zn. III. ÚS 470/97).

Předvídatelností soudního rozhodnutí se Ústavní soud zabývá dlouhodobě, lze odkázat např. na věci sp. zn. III. ÚS 84/94 (N 34/3 SbNU 257), sp. zn. III. ÚS 166/95 (N 79/4 SbNU 255), sp. zn. II. ÚS 182/02 (N 130/31 SbNU 165), sp. zn. II. ÚS 539/02 (N 131/37 SbNU 653), sp. zn. I. ÚS 585/04 (N 143/38 SbNU 117).

Rozhodnutí ve věci sp. zn. 6 To 106/2015, kterým senát Vrchního soudu v Praze 6 To dospěl k závěru o absolutní nepoužitelnosti důkazů opatřených postupem dle § 88 tr. řádu, resp. postupem dle § 158d tr. řádu, **nejenže nerespektuje dosavadní judikaturu Nejvyššího soudu** (viz např. opakovaně citovaná usnesení ze dne 31. 3. 2015, č.j. 4 Pzo 4/2014-27, [Výběr NS 1993/2015], resp. usnesení ze dne 10. 11. 2015, č.j. 4 Pzo 3/2014-67, [Výběr NS 6722/2015]), **ale zásadním způsobem vybočuje dokonce i z dosavadní rozhodovací praxe Vrchního soudu v Praze, nadto zcela popírá i dosavadní rozhodovací praxi samotného senátu 6 To.**

Tento závěr lze zcela jasně demonstrovat i na konkrétních příkladech z poslední doby:

Kupříkladu při odvolacím řízení ve věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. **6 To 51/2015 (rozhodnutí ze dne 17. 8. 2015)** senát 6 To pod vedením předsedy senátu JUDr. P. Z.

neshledal naprosto žádné vady v odůvodnění příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydaných v předcházejícím přípravném řízení soudci Obvodního soudu pro Prahu 3 (viz např. příkazy č.j. Nt 6007/2013, Nt 6009/2013, Nt 6010/2013, Nt 6012/2013, Nt 6013/2013, Nt 6026/2013, Nt 6032/2013, Nt 6033/2013, Nt 6034/2013), byť jejich odůvodnění bylo ještě mnohem stručnější a obecnější, nežli odůvodnění, u nichž nyní stejný senát pod vedením téhož předsedy shledává tak zásadní procení pochybení, že z nich dovozuje absolutní neúčinnost použitelnosti těchto důkazů.

Jedná se např. o příkaz k odposlechu soudce Obvodního soudu pro Prahu 3 č.j. Nt 6009/2012, kterým byl v právě zmíněné věci nařízen odposlech celkem 19 různých uživatelských čísel většího množství různých fyzických osob, z nichž některé nebyly do té doby ani ztotožněny. K odůvodnění toho, proč např. nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak, stačilo senátu 6 To uvedení toho, že (cit.) *dosud provedené šetření policie ČR nevedlo zatím k ustanovení konkrétního pachatele a ke zjištění, zda jsou D. S., Z. L. a další osoby do odcizení cenin z vozidla bezpečnostní služby nějakým způsobem zapojeni. Ověření těchto skutečností by bylo v tomto počátečním stadiu vyšetřování časově zdlouhavé a neefektivní a nelze je zjistit jiným způsobem.*

Ve svém meritorním rozhodnutí pak senát 6 To uznal všechny obžalované vinnými (původní odsuzující rozsudek prvoinstančního Městského soudu v Praze byl odvolacím Vrchním soudem v Praze zrušen, při současném vydání nového odsuzujícího rozsudku), když toto své odsuzující rozhodnutí opřel mimo jiné právě i o důkazy získané na základě těchto příkazů k odposlechům (viz str. 10, 12, 15, 16 rozsudku sp. zn. 6 To 51/2015 ze dne 17. 8. 2015).

Stejně tak postupoval tento senát 6 To pod vedením předsedy senátu JUDr. P. Z. i ve věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. **6 To 22/2016 (rozhodnutí ze dne 30. 5. 2016)**. V této věci byly obžalovaní odsouzeni Vrchním soudem v Praze (původní odsuzující rozsudek prvoinstančního Krajského soudu v Českých Budějovicích byl odvolacím Vrchním soudem v Praze zrušen, při současném vydání nového odsuzujícího rozsudku) za spáchání trestné činnosti, když i v tomto případě vrchní soud při veřejném zasedání, které se konalo dne 30. 5. 2016 nejenže neshledal žádné vady vydaného příkazu soudce Okresního soudu v Českých Budějovicích dle § 88 odst. 1 tr. řádu, ale o výsledky takto zajištěných důkazů rovněž opřel své odsuzující rozhodnutí (viz str. 6 a 7 rozsudku 6 To 22/2016 ze dne 30. 5. 2016). I tento vydaný příkaz byl odůvodněn stručněji a obecněji, nežli příkazy vydané ve věci 6 To 106/2015. V předmětném příkaze soudce Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. 1 Nt 93/2014, např. k odůvodnění toho, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak, stačilo senátu 6 To uvedení toho, že (cit.) *cílem navrhovaného postupu (vydání příkazu k odposlechu) je získání potřebných důkazů a zjištění všech skutečností důležitých pro trestní řízení, na jejichž podkladě by bylo možno zahájit trestní stíhání proti konkrétním osobám, kdy sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak.*

Ke stejným závěrům (o bezvadnosti příkazů k odposlechům) pak senát 6 To pod vedením předsedy senátu JUDr. P. Z. dospěl i ve věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. **6 To 25/2016 (rozhodnutí ze dne 27. 6. 2016)**. V této věci byly soudkyně Okresního soudu ve Strakonici vydány příkazy k odposlechu č.j. Nt 20/2014, resp. Nt 21/2014, když i zde je míra odůvodnění o poznání stručnější a obecnější než u příkazů ve věci 6 To 106/2015. Vydání těchto příkazů bylo odůvodněno takto: (cit.) *Jsou dány zákonné předpoklady pro postup podle § 88 odst. 1 odst. 2 tr. řádu, a proto soudkyně návrhu vyhověla, neboť lze důvodně předpokládat, že odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu v tomto případě budou zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení, a tyto skutečnosti v podstatě nelze zjistit jiným způsobem.* Tomuto odůvodnění předtím ještě předcházela velmi stručný popis dosud zjištěného skutkového děje. Také v tomto případě se senát 6 To Vrchního soudu v Praze těmito příkazy

důkladně zabýval a žádné pochybení neshledal (viz str. 12 usnesení sp. zn. 6 To 25/2016 ze dne 27. 6. 2016).

Stejně excesivní je pak i závěr Vrchního soudu v Praze (resp. jeho senátu 6 To) stran tvrzených vad ve vztahu k povolením ke sledování osob a věcí dle § 158d odst. 3 tr. řádu, která byla vydána v přípravném řízení soudci Okresního soudu v Ústí nad Labem. I v tomto případě se Vrchní soud v Praze zcela odklonil od dosavadní konstantní praxe, resp. dosavadní praxi v podstatě zcela popřel, když usnesení 6 To 106/2015 byla popřena dokonce i dosavadní rozhodovací praxe samotného senátu 6 To.

V tomto ohledu lze zmínit kupříkladu věc vedenou u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. **6 To 86/2015 (rozhodnutí ze dne 22. 2. 2016)**. V této věci bylo soudcem Obvodního soudu pro Prahu 5 vydáno povolení ke sledování dle § 158d odst. 3 tr. řádu (č.j. 37 Nt 117/2014), jež je (po velmi stručné rekapitulaci dosud zjištěného skutkového stavu) odůvodněno následovně: (cit.) *cílem sledování je zadokumentovat obchodní schůzku ohledně uzavření úvěrové a zástavní smlouvy k nemovitosti na P, mezi osobou vydávající se za Ing. C. (zástavce) a společností B s.r.o. (věřitel), popřípadě zadokumentovat další osoby, které se budou této obchodní schůzky účastnit, čímž by mohly být zjištěny informace důležité pro trestní řízení a zejména informace k osobě pachatele. Na základě údajů obsažených v návrhu a v předloženém spisovém materiálu dospěl soudce k závěru, že žádost je důvodná, neboť je zřejmé, že navrhovaný postup povede k zadokumentování probíhající trestné činnosti a ke ztotožnění osob, které se na ní podílejí.*

Právě citované povolení včetně jeho odůvodnění, resp. důkazy opatřené na jeho základě, shledal senát 6 To pod vedením předsedy senátu JUDr. P. Z. procesně zcela bezvadnými, což mimo jiné neopomněl ani explicitně zmínit i ve svém rozhodnutí (str. 9 usnesení 6 To 86/2015 ze dne 22. 2. 2016).

Ke stejným závěrům došel tento senát (pod vedením předsedy senátu JUDr. P. Z.) v trestní věci sp. zn. **6 To 92/2015 (rozhodnutí ze dne 29. 2. 2016)**. I v tomto případě se povoleními vydanými dle § 158d tr. řádu tento senát v průběhu odvolacího řízení zabýval, a i v tomto případě je shledal procesně zcela bezvadnými, když důkazy takto opatřené vzal jakožto podklad pro vydání odsuzujícího rozsudku (str. 9 rozsudku 6 To 92/2015 ze dne 29. 2. 2016), byť ani v tomto případě nebyla míra odůvodnění povolení, ani proces vydání tohoto povolení, odlišná od trestní věci 6 To 106/2015.

Pro úplnost lze dodat, že právě zmíněné trestní věci (sp. zn. 6 To 51/2015, 6 To 22/2016, 6 To 25/2016, 6 To 86/2015, resp. 6 To 92/2015) jsou toliko krátkým demonstrativním výčtem, když obdobných věcí, ve kterých je patrná dosavadní jednotná rozhodovací praxe jak senátu 6 To, tak i ostatních senátů Vrchního soudu v Praze, je mnohem více (např. sp. zn. 6 To 52/2015, 6 To 54/2014, 6 To 92/2015, 4 To 52/2016, 9 To 58/2016, 11 To 79/2014, 11 To 9/2015 atd.), když na každé z nich je možno demonstrovat, jak extrémním způsobem rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016 ve věci 6 To 106/2015 z této dosavadní jednotné praxe Vrchního soudu v Praze vybočilo.

Postup senátu 6 To ve věci 6 To 106/2015 je tedy ničím neodůvodněným zjevným excesem, kterým tento senát nejenže zcela vybočil, ale dokonce úplně popřel i svou vlastní dosavadní rozhodovací praxi. Jen velmi těžko akceptovatelné je pak i to, že důvody této náhlé a velmi razantní změny dosavadní rozhodovací praxe senátu 6 To zůstaly naprosto nepochopitelně neznámé, když jakékoli odůvodnění v tomto ohledu v usnesení 6 To 106/2015 ze dne 17. 10. 2016 zcela absentuje.

Naprostá nepředvídatelnost závěru o nezákonnosti odposlechů a sledování osob a věcí, ke kterému senát 6 To odvolacího vrchního soudu nyní dospěl, je pak ještě méně vysvětlitelná při vědomí toho, že dokonce i **v této trestní věci bylo Vrchním soudem v Praze v minulosti již opakovaně rozhodováno, např. v rámci vazebních zasedání** (srov. např. usnesení sp. zn. 7 To 52/2013, 7 To 53/2013, 7 To 54/2013, 12 To 56/2013, 11 To 126/2013, 12 To 76/2013, 11 To 5/2014, 7 To 52/2013), příp. v rámci stížností proti zajištění majetku (srov. např. 12 To 67/2014, 1 To 50/2014, 1 To 95/2014, 1 To 94/2014, 1 To 96/2014), **a k žádnému závěru o takto zásadním procesním pochybení nikdy tento soud nedospěl, byť tato rozhodování byla vždy vedena ex lege (§ 147 odst. 1 písm. b) tr. řádu) plným revizním principem.** Z rozhodnutí učiněných v rámci výše uvedených vazebních zasedání je přitom zřejmé, že **součástí před vrchním soudem prováděných důkazů byl i důkazní materiál zajištěný postupem dle § 88 tr. řádu.**

Pochybení navíc neshledal ani žádný ze soudů (soudců), kteří ve věci rozhodovali v přípravném řízení (např. při rozhodování o vazbě, příp. o zajištění majetku), příp. po nařízení hlavního líčení. Okresní soud v Ústí nad Labem v této věci v minulosti rozhodoval 8x, Krajský soud v Ústí nad Labem 9x, Okresní soud Praha – východ 16x a Krajský soud v Praze dokonce 34x.

Věc byla opakovaně (více než 20x) předkládána i Ústavnímu soudu, který taktéž neoprávněný zásah do základních lidských práv neshledal. Pokud odvolací soud v bodě 94 na str. 25 usnesení uvádí, že z rozsáhlého spisového materiálu nevyplývá, že by se Ústavní soud v dané věci zabýval problematikou náležitostí příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, resp. žádostmi o povolení sledování osob a věcí, pak Ústavní soud by nepochybně zásah do základních lidských práv obviněných konstatoval i v rámci svých rozhodnutí o jiné problematice, pokud by shledal, že soudem nařízené odposlechy či povolené sledování osob a věcí představují porušení základních lidských práv stěžovatelů včetně práva na spravedlivý proces, zvláště v situaci, kdy z tohoto pohledu přezkoumával rozhodnutí o zahájení trestního stíhání a o vazbě obžalovaných, v souvislosti s čímž k žádnému takovému závěru nedospěl.

Ze všeho výše uvedeného je tedy zřejmé, že **usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 10. 2016 ve věci sp. zn. 6 To 106/2015 byla porušena zásada předvídatelnosti soudního rozhodnutí,** když toto rozhodnutí **je zjevným excesem** z dosavadní konstantní rozhodovací praxe (a to dokonce i rozhodovací praxe samotného Vrchního soudu v Praze), navíc v usnesení nikterak neodůvodněným.

E) Rozbor námitek Vrchního soudu v Praze k nepoužití znaleckého posudku České znalecké s.r.o. (bod 134)

Odvolací soud v bodě 134 na str. 32-33 odůvodnění vyhověl námitkám obžalovaných MUDr. P. K., MUDr. K. K. a Ing. V. K. proti nepoužití znaleckého posudku České znalecké, a.s., jehož objednatelem byla společnost POHL cz, a. s. (fakticky tedy obžalovaný Ing. V. K.), přičemž postup krajského soudu, blíže rozvedený na stranách 60 – 61, resp. 51 – 52 napadených

rozsudků, považuje za objektivně nepodložený a jistým způsobem zaujatý, což dále podrobněji odůvodňuje.

Odvolacím soudem uváděné námitky k hodnocení předmětného znaleckého posudku České znalecké, a.s. krajským soudem je však třeba odmítnout, protože tento soud nepřihlédnutí k uvedenému posudku nezdůvodnil pouze jeho procesní nepoužitelností, ale v odůvodnění svých rozsudků uvádí i podstatné věcné nedostatky posudku. Krajský soud mj. nebyl schopen jakkoliv verifikovat podklady, které měli zpracovatelé posudku k dispozici. Při zpracování znaleckého posudku jeho zpracovatelé podle své výpovědi prováděli konzultace s obž. Ing. K., který jim měl potvrzovat, které práce byly provedeny, přestože by tyto zásadní okolnosti měli zjišťovat z nezájatých zdrojů, např. z údajů ve stavebním deníku. Takové zapojení jednoho z obžalovaných do zpracování znaleckého posudku je zjevně způsobilé zkreslit závěry znaleckého zkoumání. Znalci také zcela nekriticky přistupovali např. ke kalkulaci mzdových nákladů společnosti POHL CZ a.s., které od objednatele posudku prakticky pouze převzali. V tomto směru je třeba zohlednit výpověď a vyjádření obž. Ing. S., podle které bylo získávání finančních prostředků na úplatky bezprostředně provázáno s fakturací, která byla odpovídajícím způsobem účelově navyšována, proto je na místě správnost fakturace pečlivě zkoumat. Obž. Ing. S. ve svém vyjádření k předmětnému posudku u hlavního líčení dne 5. 2. 2015 uvedla, že jak ona, tak i obž. Ing. K., kteří se měli na úplatku podílet každý z 50 %, si zahrnuli do své fakturace a do výsledné nabídkové ceny i výši úplatku. K tomuto je možné doplnit, že v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 218/2016 ze dne 20. 4. 2016 je i vyjádření obžalovaného podle § 214 tr. řádu k výsledku znalce důkazem, ke kterému je nutno přihlédnout při hodnocení všech důkazů, což krajský soud učinil.

Posudek České znalecké, a.s. tedy obecně vychází z předpokladů, které byly v rámci dokazování v hlavním líčení vyvráceny, a to přinejmenším výpovědí obž. Ing. S., kterou i odvolací soud výslovně označil za věrohodnou. Předmětný posudek je tak z pohledu svého důkazního přínosu zcela irelevantní, což skutečně mohl soud 1. stupně v odůvodnění svých rozsudků podrobněji rozvést a také tím kromě procesních vad odůvodnit, proč k posudku České znalecké, a.s. nepřihlédl. Rozhodně se však **nejedná o takovou vadu, jejíž odstranění by odvolací soud nemohl provést sám v původně nařízeném veřejném zasedání o odvoláních, zvláště za situace, kdy jiné námitky obžalovaných proti znaleckým posudkům ústavů Bohemia Experts a ÚRS Praha dle bodů 135 na str. 33-34 usnesení odvolací soud odmítl.**

F) Rozbor požadavku Vrchního soudu na opětovný výslech svědka G.

Svědka MVDr. G., jehož opětovné slyšení soud žádá, byl slyšen jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Jeho svědectví bylo nepřímé, když tlumočil pouze to, co se dozvěděl od jiné osoby. Svědek G. byl pouze nositelem zprostředkované informace, že v souvislosti se zakázkou Rekonstrukce zámku Buštěhrad, má docházet ke korupci a má se manipulovat s rozpočtem a s výběrovým řízením. Tuto informaci svědek G. předal orgánům činným v trestním řízení. Po zadokumentování byla předána k prověření na Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem, které bylo též věcně a místně příslušné, neboť příslušný rozpočet měla podle oznámení svědka G. upravovat mj. projekční kancelář v Ústí nad Labem.

Tato informace se ukázala jako pravdivá a dokonce v mnohem větším rozsahu, než se asi sám oznamovatel domníval (viz posléze odhalená rozsáhlá korupce i při veřejných zakázkách týkajících se Oblastních nemocnic Středočeského kraje). Vše co svědek k věci věděl, u hlavního líčení ve své výpovědi již nepochybně řekl, a to i v odpovědích na četné dotazy obhájců obžalovaných. Krajský soud v Praze pak MVDr. G. velmi podrobně za součinnosti procesních stran vyslechl jako svědka. Jeho výpověď zcela korespondovala s učiněným trestním oznámením, což svědčí o jeho věrohodnosti. Vzhledem k tomu, že nebyl přímým účastníkem domluvy ohledně rekonstrukce Buštěhradského zámku a věděl jen to, co se dozvěděl zprostředkovaně a co vypověděl u hlavního líčení, jeho další výslech nevnese do věci další nezjištěné poznatky. Svědek opakovaně uvedl u hlavního líčení, že identitu osoby, která mu informaci sdělila, nezná.

Požadavek na opětovný výslech svědka G. tak lze z tohoto pohledu označit za nadbytečný. **Pokud požaduje odvolací soud opětovný výslech svědka, rozhodně tak mohl učinit sám v původně nařízeném veřejném zasedání** a posléze se rozhodnout, jak ve věci o podaných odvoláních rozhodne.

G) Rozbor požadavku Vrchního soudu v Praze k rozkrytí operativního šetření

Odvolací soud v bodě 159 svého usnesení uvedl, že bude na státním zástupci, aby na podporu svých stanovisek navrhl a případně se souhlasem předsedy senátu provedl důkazy, které dosud nepředložil s ohledem na odlišnou důkazní situaci při podání obžaloby, přičemž výslovně uvedl, že v tomto smyslu se nabízí rozkrytí pozadí operativního šetření a konkretizace osob podílejících se na něm tak, aby mohly být vyslechnuty jako svědci se zaměřením na skutečnosti, které při své aktivitě v zájmovém prostředí zjistily. Výsledky takto doplněného dokazování by podle odvolacího soudu případně mohly vést ke zmírnění či dokonce odstranění

restriktivního dopadu nynějšího rozhodnutí odvolacího soudu na důkazy usvědčující obžalované ze stíhané trestné činnosti.

Odvolací soud zde po policejním orgánu v zásadě požaduje, aby odhalil své postupy a metody při odhalování organizované trestné činnosti korupčního charakteru, což by do budoucna mohlo zmařit objasňování tohoto typu trestné činnosti. Obecně lze k operativnímu šetření v této věci na základě úředních záznamů policejního orgánu, které jsou součástí spisu, a dále na základě jeho vyjádření, uvést, že spočívalo v ověření skutečností uváděných oznamovatelem v tom smyslu, že byl z veřejných zdrojů ověřen velmi blízký vztah MUDr. P. k MUDr. R. a byly zjišťovány další podezřelé osoby a ověřováno jejich postavení. Od osob pohybujících v prostředí stavebních a projekčních společností bylo zjišťováno, za jakých okolností je možné konzultovat konkrétní zakázky na ROP, zda je možné, aby MUDr. P. ve svém postavení měla vliv na stavební zakázky zadávané Středočeským krajem. Bylo také zjišťováno, jaké další společnosti by se mohly v součinnosti se společností Konstruktiva Branko, a.s. zúčastnit zadávacího řízení na rekonstrukci zámku Buštěhrad, a to prostřednictvím vyžádání kopie podací knihy Krajského úřadu Středočeského kraje za období od 1. 8 do 19. 8. 2011.

Především však je v této souvislosti k předmětnému požadavku odvolacího soudu na doplnění dokazování třeba zdůraznit, že je velmi pochybné, zda by mohla být jako usvědčující důkaz použita výpověď příslušníka policejního orgánu k metodám odhalování korupční kriminality, týkající se pouze zprostředkovaně poznatků, které zjistil v zájmovém prostředí, když by navíc takovou výpovědí měly být nahrazeny důkazy získané údajně nepoužitelnými odposlechy a sledováním. Takovému způsobu objasňování věcí a zejména usvědčování obžalovaných brání ustálená judikatura Nejvyššího soudu ČR (např. usnesení sp. zn. 7 Tdo 347/2012 ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. 7 Tdo 1116/2012 ze dne 3. 10. 2012) či Ústavního soudu (nálezy sp. zn. II. ÚS 268/03 ze dne 3. 11. 2004, sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne 14. 5. 2008, sp. zn. IV. ÚS 4488/12 ze dne 2. 4. 2013). Tento požadavek odvolacího soudu na doplnění dokazování je tak možné považovat jednak za nekonkrétní, jednak za v podstatě nepřijatelný.

III. Závěrečný návrh

Závěrem je možno shrnout:

1/ Příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydané v přípravném řízení soudci Okresního soudu v Ústí nad Labem, ani řízení jejich vydání předcházející, neobsahují procesní vady, které by způsobovaly procesní nepoužitelnost takto získaných důkazů. Důvodem pro absolutní nepoužitelnost důkazů by nemohlo být ani formálně absentující podrobnější zdůvodnění doby, na kterou je soudcem v přípravném řízení odposlech nařizován, když navíc i tato skutečnost je materiálně patrná z obsahu spisu. Vrchní soud v Praze proto pochybil, pokud svým excesivním rozhodnutím dospěl k opačnému závěru. Vrchní soud v Praze nadto v rozporu s ustanovením § 134 odst. 2 tr. řádu zcela rezignoval na zákonnou povinnost své rozhodnutí náležitě odůvodnit.

2/ Žádosti státního zástupce dle § 158d odst. 4 tr. řádu a povolení soudců ke sledování osob a věcí dle § 158d odst. 3 tr. řádu obsahují všechny zákonné náležitosti, naopak neobsahují žádné nepravdivé informace o podezřelých. Všechny žádosti i všechna povolení jsou řádně odůvodněna. Je to naopak Vrchní soud v Praze, kdo z neznámého důvodu a v naprostém rozporu s objektivní realitou uvádí, že žádosti státního zástupce obsahují nepravdivé informace. Rovněž v tomto případě navíc Vrchní soud v Praze v rozporu s ustanovením § 134 odst. 2 tr. řádu zcela pominul svou zákonnou povinnost rozhodnutí náležitě odůvodnit.

3/ Vrchní soud v Praze zcela nesprávně aplikuje americkou právní doktrínu ovoce z otráveného stromu, ignorujíc dosavadní konstantní judikaturu Nejvyššího soudu i Ústavního soudu a ignorujíc dokonce i rozsudky Evropského soudu pro lidská práva. Také v tomto případě navíc Vrchní soud v Praze porušil ustanovení § 134 odst. 2 tr. řádu, když své (právně vadné) závěry žádným způsobem neodůvodnil. Namísto odůvodnění toliko uvedl, že (cit.) *touto problematikou se v minulosti zabývala i odborná literatura a Vrchní soud v Praze považuje za ilustrativní i pro nyní posuzovanou věc poukázat na následující pasáže článku*, když poté pouze doslova citoval několik odstavců z jednoho jediného článku, který vyšel v Bulletinu advokacie v roce 2010, aby „své odůvodnění“ následně uzavřel tím, (cit.) *Vrchní soud v Praze se ztotožňuje se závěry citovaného článku*. Kromě toho, že sám autor tohoto článku jej hned v počátku uvozuje tím, se jedná o *americkou právní doktrínu*, se článek navíc zabývá zcela jinou situací, a sice použitelností důkazů získaných nezákonným donucením nebo hrozbou takového donucení.

4/ Vydáním usnesení 6 To 106/2015 ze dne 17. 10. 2016 došlo také k zásadnímu popření jednoho ze základních postulátů spravedlivého procesu, a sice principu předvídatelnosti soudního rozhodnutí, resp. zákazu vydání překvapivého rozhodnutí. Vrchní soud v Praze nejenže zcela popřel dosavadní konstantní rozhodovací praxi obecných soudů i Ústavního soudu, ale bezprecedentně popřel i rozhodovací praxi svou vlastní, když předmětným usnesením byla popřena dokonce i dosavadní rozhodovací praxe v rámci samotného senátu 6 To. Došlo tak k vydání rozhodnutí, jež nebylo možno na základě zjištěného skutkového stavu předvídat.

5/ Pokud Vrchní soud v Praze shledal vadu, kterou Krajský soud v Praze, jakožto soud prvního stupně, učinil při dokazování v hlavním líčení v souvislosti s tím, že nepřihlédl ke znaleckému posudku České znalecké s.r.o., není možno souhlasit s tím, že by tato vada mohla být důvodem pro vrácení věci zpět soudu prvního stupně. Tuto vadu nepochybně mohl napravit sám Vrchní soud v Praze ve (již nařízeném) veřejném zasedání, neboť se bezpochyby jednalo o vadu v takovém odvolacím veřejném zasedání odstranitelnou. Vrchní soud v Praze tak svým postupem porušil ustanovení § 259 odst. 1 tr. řádu.

6/ Požadavek Vrchního soudu v Praze na to, aby byla opětovně vyslechnuta osoba oznamovatele (MVDr. G.), a to i přesto, že tato osoba byla pouhým zprostředkovaným nositelem prvotní informace o podezření, nemá tedy žádnou přímou spojitost s jednáním, které je předmětem tohoto trestního řízení, navíc tato osoba již byla vyslechnuta i v hlavním líčení, a to dokonce i za velmi výrazné participace obhajoby, se jeví jako zcela nedůvodný. Pokud však přesto Vrchní soud v Praze dospěl k závěru, že opětovný výslech tohoto svědka by byl namístě, měl tak učinit sám v průběhu veřejného zasedání. Opačný postup je pak opět v rozporu s ustanovením § 259 odst. 1 tr. řádu.

7/ Nelogický a především velmi těžko akceptovatelný je požadavek Vrchního soudu v Praze na to, aby došlo k detailnímu rozkrytí operativního šetření a konkretizace osob podílejících se na něm tak, aby tyto osoby mohly být vyslechnuty jako svědci. Vrchní soud v Praze takto popírá dlouhodobou konstantní judikaturu Nejvyššího soudu (např. 7 Tdo 347/2012, 7 Tdo 1116/2012) i Ústavního soudu (např. II. ÚS 2014/07, IV. ÚS 4488/12) o tom, že takový způsob usvědčování obžalovaných v řízení před soudem není možný. Jediným následkem splnění právě uvedeného pokynu Vrchního soudu v Praze by tedy ani v nejmenším nemohlo být „zhojení důkazní nouze“, jak se zcela nepochopitelně snad domnívá Vrchní soud v Praze, ale pouze bezprecedentní ohrožení efektivity operativní činnosti policejního orgánu do budoucna a z toho jasně plynoucí výrazně nižší možnosti naplnění základního účelu trestního řízení, kterým je dle ustanovení § 1 odst. 1 tr. řádu výslovný požadavek na to, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni.

Lze tedy uzavřít, že usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 10. 2016, sp. zn. 6 To 106/2015, jako soudu odvolacího ve věcech vedených u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 21/2013 a 4 T 5/2015, **byl ve prospěch všech obviněných porušen zákon** v ustanoveních § 254 odst. 1 tr. ř., § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř. a § 259 odst. 1 tr. ř., neboť důvody ke zrušení prvostupňových rozsudků a vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí zjevně dány nebyly. Odvolací soud se na základě nesprávné právní úvahy, kterou ponechal zcela bez odůvodnění, tedy postupu svévolného a nezákonného de facto domáhá kompletní revize veškerých dosavadních skutkových zjištění, přičemž východiskem pro nové

meritorní rozhodnutí by měly být již pouze ty důkazy, jež nebyly získány ani samotnými odposlechy či sledováním a nebyly ani z těchto důkazů odvozeny (to, že by se snad v dané věci objevily důkazy zcela nové, pak samozřejmě ani nelze rozumně předpokládat).

Podle § 254 odst. 1 tr. ř. platí, že nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 258 odst. 1 tr. ř. odvolací soud zruší napadený rozsudek také

a) pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, zejména proto, že v tomto řízení byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby, jestliže mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku,

b) pro vady rozsudku, zejména pro nejasnost nebo neúplnost jeho skutkových zjištění týkajících se přezkoumávané části rozsudku, nebo proto, že se ohledně takové části soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí,

c) vzniknou-li pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku, k objasnění věci je třeba důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně.

Podle § 259 odst. 1 tr. ř. platí, že je-li po zrušení napadeného rozsudku nebo některé jeho části nutno učinit ve věci rozhodnutí nové, může odvolací soud věc vrátit soudu prvního stupně, jen jestliže nelze vadu odstranit ve veřejném zasedání, zejména jsou-li skutková zjištění tak nedostatečná, že je nutno hlavní líčení opakovat nebo provádět rozsáhlé a obtížně proveditelné doplnění dokazování.

Je zřejmé, že primárním důvodem pro zrušení obou rozsudků soudu prvního stupně odvolacím soudem je jeho závěr o procesní nepoužitelnosti nejen těch důkazů, jež z prováděných odposlechů a sledování vyplynuly přímo, ale i těch, jež jsou z nich odvozeny v tom smyslu, že k jejich opatření vedly právě informace z odposlechů a sledování získané – odvolací soud tedy vytýká podstatné vady řízení, jež oběma rozsudkům soudu prvního stupně předcházelo, jež měly vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaného rozsudku (zrušovací důvod podle § 258

odst. 1 písm. a) tr. ř.).

Z tohoto pohledu jsou učiněné závěry zmatečné. Soud tak ze zjištění o formálních nedostatcích návrhů, příkazů a povolení vyvodil extrémně nesouladné právní závěry o absolutní neúčinnosti důkazů, získaných na jejich základě. Vydané rozhodnutí je tak již v samé své podstatě nesprávné, vnitřně rozporné, neakceptovatelné, překvapivé, ale zejm. pak vadné a z toho důvodu i ve svých důsledcích nezákonné a nedůvodné.

Zrušovací důvody podle § 258 odst. 1 písm. b) a c) tr. ř. se v daném případě od prvního zrušovacího důvodu v podstatné části de facto odvíjejí – dospěl-li totiž odvolací soud k závěru, že jím vytýkaná procesní pochybení činí podstatnou část stávající důkazní materie procesně nepoužitelnou, dovodil z toho pak již i nejasnost skutkových zjištění, popsanych ve výrocích rušených prvostupňových rozsudků, a tudíž i pochybnost o jejich věcné správnosti.

Tato stížnost pro porušení zákona – jak již bylo výše podrobněji rozvedeno – ovšem vychází z názoru, že odůvodnění nařízení odposlechů telekomunikačního provozu, resp. povolení ke sledování osob a věcí podstatnými vadami netrpí.

Pokud se pak odvolací soud vyjadřoval k některým konkrétním odvolacím námitkám ve vztahu ke konkrétním v řízení provedeným důkazům, je možno dospět k závěru, že jeho případné pochybnosti by bylo bez větších problémů možno odstranit v rámci veřejného zasedání odvolacího soudu. Stejně tak je tomu i v případě právní kvalifikace skutků, resp. její případné korekce, která je rovněž plně v kompetenci odvolacího soudu a důvodem pro vrácení věci soudu prvního stupně být nemůže.

Výše citovanými ustanoveními se tedy Vrchní soud v Praze náležitě neřídil; důvody, pro něž oba předchozí prvostupňové rozsudky zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, nemohou z hlediska zákona obstát.

Za situace, kdy zásadní důvod, pro který ke kasaci rozhodnutí a vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, podřazený pod zrušovací ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., tedy procesní nepoužitelnost odposlechů telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí, včetně dalších důkazů na jejich základě opatřených, ve skutečnosti **dán není**, je naopak na místě závěr, že odvolacímu soudu nic nebránilo v tom, aby jím shledaná a již výše zmíněná další dílčí pochybení v prvostupňových rozsudcích v rámci projednání věci ve veřejném zasedání sám postupem podle § 259 odst. 3 tr. ř. napravil a ve věci také znovu sám rozhodl.

Je přitom na místě závěr, že rozhodnutí Nejvyššího soudu o této stížnosti pro porušení zákona bude mít i podstatný **význam pro další rozhodovací praxi orgánů činných v trestním řízení**, které potřebují mít jistotu v tom, zda na základě platné doktríny materiálního právního státu drobné formální nedostatky zpětně nezpůsobí nezákonnost nasazených operativně pátracích prostředků a výstupů z nich.

Navrhovatel si je vědom, že pokud Nejvyšší soud uzná jeho námitky relevantními a případným akademickým výrokem označí rozhodnutí odvolacího soudu za vadné resp. za rozhodnutí, jímž byl porušen zákon, ocitne se nalézací soud v situaci existence platného, pravomocného rozhodnutí, které jej však zavazuje k nezákonnému postupu. Logicky se nabízí úvaha, že nalézací soud takovýmto nezákonným rozhodnutím dále být vázán nemůže, jelikož však uvedená kolize nebyla doposud řešena, uvítal by navrhovatel, pokud by Nejvyšší soud projevil ohledně tohoto problému, svou úvahu obiter dictum.

Ze všech shora rozvedených důvodů tudíž

n a v r h u j i ,

aby Nejvyšší soud České republiky

podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 10. 2016, sp. zn. 6 To 106/2015, jako soudu odvolacího ve věcech vedených u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 21/2013 a 4 T 5/2015, byl ve prospěch obviněných

1) MUDr. P. K.,

2) MUDr. K. K. (dříve P.),

3) Ing. I. S., jako spolupracující obviněné podle § 178a odst. 1 trestního řádu,

4) Ing. P. D.,

5) Ing. T. M.,

6) Ing. V. K.,

7) Ing. M. J.,

8) MUDr. J. Ř.,

9) MUDr. J. H.,

10) MUDr. D. R., a

11) L. N.

porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1 tr. ř., § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř. a § 259 odst. 1 tr. ř.

Ministr spravedlnosti:

JUDr. Robert P e l i k á n, Ph.D.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 3/2017- I.](#)

[6 Tz 3/2017- II.](#)